

AQUATEST a. s.

Geologická 4, 152 00 Praha 5

IČO 44 79 48 43

zapsána v obchodním rejstříku Městského soudu v Praze, oddíl B, vložka 1189

Pracoviště: divize Slezsko, Masná 10, 702 00 Ostrava

Kód zakázky: Dolní Lutyně – SEA, č. zakázky 172080113000

Popis zakázky: Posouzení vlivů ÚP na životní prostředí

Pořadové č.: 1

Zadavatel: Urbanistické středisko Ostrava s.r.o.

Územní plán Dolní Lutyně

Posouzení vlivů dle zák. č. 100/2001 Sb.

Vypracoval:

RNDr. Jaroslav Skořepa, CSc.

osvědčení odborné způsobilosti o posuzování vlivů dle zák. č. 100/2001 Sb.
č.j. 2104/324OPV/93, prodlouženo č.j. 39125/ENV/06

Přezkoumal:

Ing. Jozef Lichvár

Oblastní obchodní ředitel pro Moravu a
Slezsko

**Za statutární
orgán:**

Ing. Vladimír Kolaja

člen představenstva a ředitel společnosti

Ostrava, červen 2009

Výtisk č.:

1 2 3 4 5 6

Obsah

Úvod	2
1. Zhodnocení vztahu územně plánovací dokumentace k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni.....	2
2. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji pokud by nebyla uplatněna politika územně plánovací dokumentace.....	3
2.1 Vymezení území.....	3
2.2. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území.....	4
3. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny.	15
4. Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace významně ovlivněny.	45
5. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace.	53
6. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení	61
7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí	62
8. Zhodnocení způsobu zapracování cílů ochrany životního prostředí přijatých na mezinárodní nebo komunitární úrovni do politiky územního rozvoje a jejich zohlednění při výběru řešení . Zhodnocení způsobu zapracování cílů ochrany životního prostředí do územně plánovací dokumentace a jejich zohlednění při výběru variant řešení.	68
9. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí	70
10. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů	71
Literatura:	73

Úvod

Územní plán Dolní Lutyně, byl zpracován v r. 2008 Urbanistickým střediskem Ostrava, s.r.o. Obec Dolní Lutyně má schválený a dosud platný územní plán včetně změn č. 1, 2, 3 a 8.

Důvodem pro zpracování nového územního plánu Dolní Lutyně je především nutnost uvést územní plán do souladu s platnou legislativou a zpracovat do něj nové skutečnosti a rozvojové záměry.

Záměr pořízení nového územního plánu schválilo Zastupitelstvo obce Dolní Lutyně dne 2. 2. 2005.

V 2006 byly zpracovány průzkumy a rozborů a následně návrh zadání územního plánu obce Dolní Lutyně, který byl projednán dle § 20 stavebního zákona a upraven dle vznesených připomínek a stanovisek. Definitivní znění Zadání schválilo Zastupitelstvo obce Dolní Lutyně dne 24.9.2007.

Na základě schváleného zadání byl v říjnu 2008 zpracován návrh řešení územního plánu Dolní Lutyně.

Úkolem územního plánu bude navrhnout urbanistickou koncepci rozvoje obce, stanovit přípustné, nepřípustné, případně podmíněné funkční využití ploch a jejich uspořádání, určit základní regulaci území a vymezit hranice zastavitelného území. Hlavní zásadou navrženého řešení byly požadavky na ochranu architektonických, urbanistických a přírodních hodnot řešeného území

Nedílnou součástí Územního plánu Dolní Lutyně je vyhodnocení vlivů na životní prostředí zpracované na základě ustanovení § 10i zákona č. 100/2001 Sb. a přílohy k § 19 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. osobou oprávněnou podle § 19 zákona č. 100/2001 Sb. a posouzení vlivů dle ustanovení § 45i odst.1 zákona č. 114/1992 Sb. (Natura 2000).

1. Zhodnocení vztahu územně plánovací dokumentace k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni.

Důvodem pro zpracování Územního plánu Dolní Lutyně je především vypracování plánovací dokumentace pro rozhodování orgánů obce a stavebního úřadu, vyhodnocení současného stavu a podmínek využívání území a zjištění jeho rozvojových záměrů, problémů a střetů zájmů v řešeném území.

Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (urbanistickou koncepci), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezuje zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (plochy přestavby), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Územní plán prověří platnost záměrů obsažených ve schváleném ÚPN včetně následných změn, zohlední nové skutečnosti a záměry, které ve schváleném ÚPN nejsou obsaženy a bude respektovat platné legislativní požadavky na zpracování ÚP. Součástí zpracovaného nového ÚP bude také aktualizace současného stavu využití řešeného území včetně aktualizace inženýrských sítí a uvedení ÚP do souladu se schválenou nadřazenou ÚPD (ÚPN VÚC Beskydy, ZÚR Moravskoslezského kraje) a schválenými ÚPP (např. rozvojové dokumenty Moravskoslezského kraje).

Současné jsou respektovány návaznosti na zpracované a schválené územní plány sousedních měst a obcí.

Součástí zpracování je i vyhodnocení vlivů na životní prostředí zpracované na základě ustanovení § 10i zákona č. 100/2001 Sb. a přílohy k §1 9 odst.2 zákona č. 183/2006 Sb. osobou oprávněnou podle § 19 zákona č. 100/2001 Sb. a posouzení vlivů dle ustanovení § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. (Natura 2000).

2. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji pokud by nebyla uplatněna politika územně plánovací dokumentace.

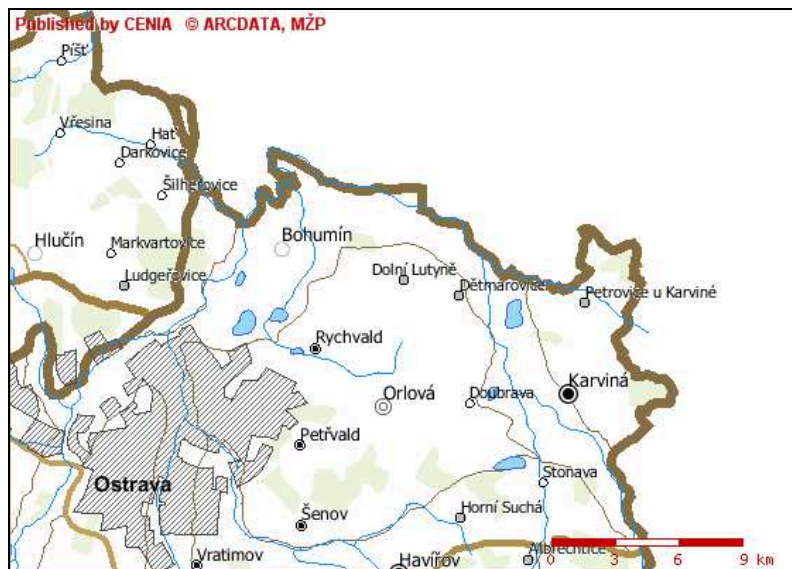
2.1 Vymezení území

Katastr obce Dolní Lutyně geomorfologicky náleží systému Alpsko-himalájského, provincie Západní Karpaty, subprovincii Vněkarpatské sníženiny, oblasti Severní vněkarpatské sníženiny, celku Ostravská pánev, podcelku Ostravská plošina, okrskům Ostravská niva a Orlovská plošina.

Ostravská pánev vytváří plochý, pokleslý reliéf. Území vykazuje relativně malou výškovou členitost. Nejvyšší je území na jihu obce, na několika místech přesahuje úroveň 250 m.n.m, nejnižším místem je území, kde řeka Olše opouští administrativní území obce (cca 198 m.n.m). Tvary reliéfu jsou ovlivněny antropogenní činností.

Obrázek č. 1: Geomorfologické členění

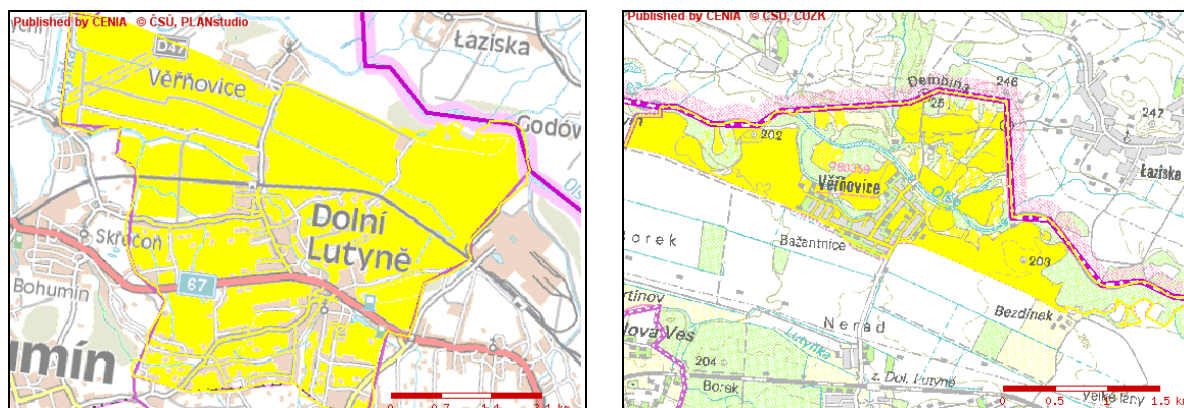
<http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/cenia/portal/>

Dolní Lutyně náleží východní části Moravskoslezského kraje, okresu Karviná.

Řešeným územím územního plánu jsou katastrální území Dolní Lutyně 629731 a Věřňovice 780359.

Obrázek č. 2.: Vymezení katastrálních území

2.2. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území

- Klimatické údaje (zpracováno podle Quitt 1975)

Řešené území leží v mírně teplé klimatické oblasti MT 10. Místní klima je charakterizováno dlouhým a teplým létem a mírnou zimou.

Vybrané klimatické charakteristiky mírně teplé oblasti MT 10 (Quitt 1971)

Počet letních dnů	40 - 50
Počet dnů s průměrnou teplotou 10 ⁰ C a více	140 - 160
Počet mrazových dnů	110 - 130
Počet ledových dnů	30 - 40
Průměrná teplota v lednu	-2 až -3 ⁰ C
Průměrná teplota v červenci	17 - 18 ⁰ C
Průměrná teplota v dubnu	7 - 8 ⁰ C
Průměrná teplota v říjnu	7 - 8 ⁰ C
Průměrný roční potenciální výpar z povrchu půdy	652 mm
Průměrné roční srážky	746 mm
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	100 - 120
Srážkový úhrn ve vegetačním období	400 - 450 mm
Srážkový úhrn ve zimním období	200 - 250 mm
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50 - 60
Počet dnů zamračených	120 - 150
Počet dnů jasných	40 - 50

Pro území jsou charakteristické poměrně vysoké srážky. Ostravský bioregion je nejvlhčí nížinnou oblastí v České republice. Srážky se zpravidla dostavují při přechodu front, většinou při západním proudění s vlhkým atlantským vzduchem. Občas prochází územím i cyklóna, která vyvolává značné srážky.

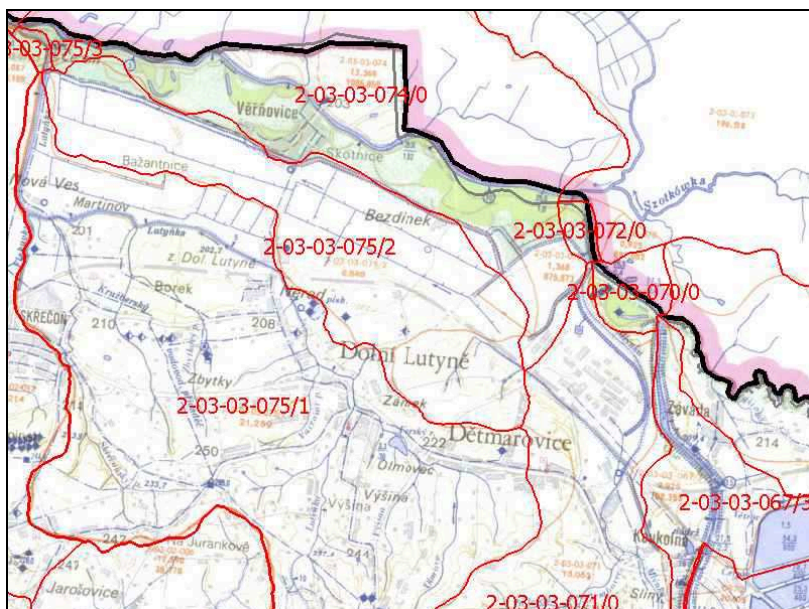
- **Povrchové vody**

Území náleží do povodí Odry. Hlavními toky jsou v severní části území Olše č. povodí 2-03-03-074/0 a v zbylé části území Lutyňka (s přítoky) č. povodí 2-03-03-075/1 a 2-03-03-075/2. Situace povodí 4. řádu je uvedena na obrázku č. 3.

Žádný tok (úsek toku) v správním území obce Dolní Lutyně není dle vyhlášky č. 267/2005 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činnosti souvisejících se správou vodních toků, zařazen mezi významné vodní toky.

Z hlediska Nařízení vlády č. 71/2003 Sb. je Lutyňka vhodná pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů.

Obrázek č. 3: Povodí 4.řádu – převzato z Hydroekologického informačního systému VÚV TGM – HEIS - <http://heis.vuv.cz/>

Kvalita povrchových vod v říčním systému řešeného území je pravidelně hodnocena podnikem Povodí Odry, Ostrava v profilu Věřňovice a Závada (nad profilem Věřňovice, mimo řešené území). Voda v Olši v profilu je hodnocena jako voda silně znečištěná (IV. třída jakosti). Kvalita vody je ovlivněna vysokými koncentracemi fosforu a amoniakálního dusíku a vysokým organickým znečištěním. Původ znečištění je v průmyslové výrobě. Vyhodnocení ostatních parametrů naznačuje značné zatížení vypouštěnými důlními vodami. Pod zaústěním Karvinského potoka (Dětmarovice - profil Olše Závada) se kvalita vody výrazně zhoršuje a dosahuje nejhorší V. třídy jakosti. Vyrůstají zejména koncentrace chloridů a rozpustných látek. Biologické znečištění je ve všech profilech řeka Olše hodnoceno II. třídou jakosti (mírně znečištěná voda). V profilu Věřňovice je kvalita horší, biologické znečištění dosahuje IV. třídy (velmi znečištěná voda).

Veselý in Čurda a kol.(1998) uvádí na listu Bohumín obecně zvýšené obsahy arsenu a fluoridů v povrchových vodách.

- Podzemní voda

Podle nové rajonizace (Olmer-Herrmann-Kadlecová-Prchalová et al. 2006) území náleží do hydrogeologického rajónu č. 2261 Ostravská pánev - ostravská část. V hydrogeologické rajonizaci z roku 1986 (Michlíček et al. 1986) bylo území řazeno do hydrogeologického rajónu 153 Fluviální a glacigenní sedimenty v povodí Olše.

Z hydrogeologického hlediska mohou mít vliv na činnost člověka a na povrch území podmínky a změny v kolektorech karbonských sedimentů, v sedimentech karpatské předhlubně a zejména v kvartérních sedimentech. Karbonské sedimenty na správním území obce nevychází na povrch. Jsou v podloží neogenních sedimentů karpatské předhlubně a relativně propustné jsou pouze ve fosilně zvětralém plášti mocném až 50 m – koeficient filtrace je řádově 10^{-8} až 10^{-7} m.s⁻¹. Na karbonské sedimenty transgresně nasedají sedimenty spodního badenu karpatské předhlubně o mocnosti až 1000 m. Sedimentace začíná relativně propustnými bazálními klastiky (detrit) s koeficientem filtrace v řádech 10^{-8} až 10^{-5} m.s⁻¹ a koeficientem transmisivity $1 \cdot 10^{-3}$ až $2 \cdot 10^{-3}$ m².s⁻¹, přičemž výrazně převažuje řád 10^{-4} (Čurda a kol. 1998, Kačura a kol. 1970). Podzemní vody karbonských sedimentů a bazálních klastik jsou napjaté a negativně ovlivňují těžbu uhlí a následně i kvalitu důlních vod vypouštěných do vodotečí. Propustnost suťových brekcí je nižší, nemají však charakter izolátoru.

V sedimentech karpatské předhlubně následují polohy nepropustných pelitů s čočkami písků v kterých jsou uzavřeny stagnující vody. Koeficient filtrace kolísá v řádech 10^{-6} až 10^{-9} m.s⁻¹, nejčastěji však v 10^{-8} až 10^{-7} m.s⁻¹ (Hufová, Dvorský-Tylčer in Skořepa 1971). Hladina vody je napjatá, piezometrická úroveň je negativní.

V nadloží karpatské předhlubně jsou kvartérní fluviální a glaciální sedimenty. Hydrogeologicky významné jsou štěrky a písky, které vytváří vzájemně propojený systém zvodní lokálně oddělených polohami jemnozrnných ledovcových, eolických a fluviálních sedimentů (Čurda a kol. 1998). Významné jsou fluviální sedimenty údolní terasy Olše, které dosahují mocnosti až 3 m a hodnot koeficientu filtrace v řádu 10^{-5} až 10^{-3} m.s⁻¹ (Skořepa 1971). Sedimenty vyšších teras mohou být zahliněné a hodnoty hydraulických parametrů mohou být o řád nižší. Jejich mocnost je řádově v jednotkách m.

Glacilakustrinní sedimenty jsou rozšířeny prakticky na celém posuzovaném území. Tvoří je štěrkopísky, písky a jíly. Hojně jsou rozšířeny jemně až středně zrnité písky, méně hrubozrnné písky. Písky tvoří významné kolektory. Mocnost těchto glacilakustrinních sedimentů může být až 100 m. Nejmocnější sedimentace a zároveň nejvýznamnější hydrogeologické struktury vznikaly v místech subglaciálních koryt. V severní části posuzovaného území (na severním okraji města Bohumín) je bohumínské subglaciální koryto, které je východo-západního směru a na území ČR dosahuje délky cca 9 km. Na obou stranách pokračuje do Polska. Maximální šířka koryta je 400 m. Podzemní voda v bohumínském korytě proudí od V k Z. Hladina podzemní vody je v cca 25 m pod terénem. Koeficient filtrace je řádově 10^{-4} m.s⁻¹. Hydrogeologické vrty dosahovaly vydatností přes 10 l. s⁻¹ (Řezáč 1961). Bohumínské koryto představuje významnou zásobárnu podzemních vod. Ostatní glacifluviální štěrkopísky mají koeficient filtrace v rozpětí 10^{-2} až 10^{-5} m.s⁻¹, glacilakustrinní písky 10^{-3} až 10^{-6} m.s⁻¹. Glacilakustrinní jíly mají charakter izolátoru a koeficient filtrace dosahuje hodnot 10^{-7} až 10^{-9} m.s⁻¹ (Skořepa 1971). Hladina vody je volná, jen místy v prostorech s výskytem krycího izolátoru může být lokálně napjatá.

Kvalita vod se v jednotlivých kolektorech velmi liší. Podzemní vody v kolektorech svrchního karbonu jsou Cl-Na-Ca typu s mineralizacemi 11-25 g.l⁻¹ (Čurda a kol. 1998). Nejčastější obsahy jodidů kolísají mezi 10 – 20 mg. l⁻¹. Podzemní vody v písčitých polohách karpatské předhlubně jsou Na – Cl typu s vysokými obsahy J (až 90 mg.l⁻¹) a Br a rozpuštěným

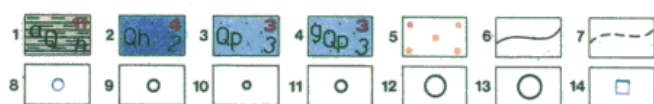
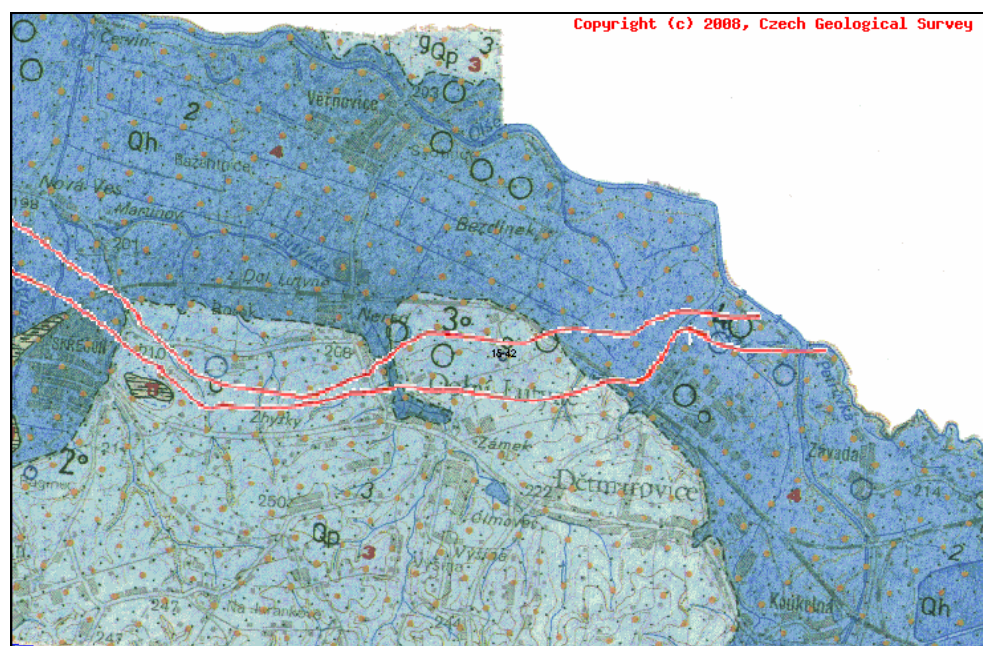
metanem. Mineralizace těchto vod dosahuje v hlubších polohách až 50 g.l^{-1} , ve výše položených zvodních pouze několika g.l^{-1} .

Podzemní vody fluvialních a glaciálních kolektorů jsou převážně Ca-Na-HCO₃ nebo Ca-Na-SO₄ typu s celkovou mineralizací $0,2 - 0,5 \text{ g.l}^{-1}$ (Čurda a kol. 1998).

Z hlediska jímání podzemních vod jsou vhodné především fluvialní sedimenty.

Obrázek č. 4: Hydrogeologická mapa (výřez mapy + úplná legenda)

<http://www.geology.cz/extranet/geodata/mapserver>

průběh bohumínského subglaciálního koryta

1 - antropogenní uložení - navážky ($^{\circ}Q$): $T = 1 \cdot 10^{-6}$, $s = 0,9$ (variabilita transmisivity vyznačena indexem n, síla odstínu červeným indexem 11); 2 - průlinový kolektor kvartérních (holocénních) fluviálních písčitých štěrků říčních koryt, údolních niv a nižších údolních teras, překrytých slabou vrstvou povodňových hlín (Qh): $T = 2,40 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$, $s = 0,44$ (variabilita transmisivity vyznačena indexem 2 a síla odstínu červeným indexem 4); 3 - průlinový kolektor fluviálních písčitých štěrků a deluvio-fluviálních uložení pleistocenního stáří (Qp): $T = 1,02 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$, $s = 0,7$ (variabilita transmisivity vyznačena indexem 3 a síla odstínu červeným indexem 3); 4 - průlinový kolektor glacielfluviálních a glaciálakustrinních písků a štěrků sálského a elsterského zalednění ($^{\circ}Qp$): $T = 1 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$, $s = 0,7$ (variabilita transmisivity vyznačena indexem 3 a síla odstínu červeným indexem 3).

KVALITA PODZEMNÍ VODY Z HLEDISKA VYUŽITELNOSTI PRO ZÁSOBOVÁNÍ PITNOU VODOU:

je vyjádřena v kategoriích jakosti I až III ve smyslu ČSN 930611 a využití podzemní vody k pitným účelům. Přetisku výrazné oranžové šrafy bylo použito jen v území s málo vyhovující anebo nevyhovující kvalitou vody. V územích s vyhovující kvalitou vody (I. kategorie), která kromě desinfekce a mechanického odkyselení nevyžaduje úpravu, nebylo přetisku použito. Hlavními kritérii pro zařazení vod do kategorie II a III jsou tyto koncentrace rozhodujících složek:

II. kategorie: $\text{Ca} + \text{Mg}$ méně než $1 \text{ mmol} \cdot \text{l}^{-1}$ nebo $3,5 - 9 \text{ mmol} \cdot \text{l}^{-1}$, Fe $0,3 - 30 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, NH_4 více než $0,1 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, NO_3 $15 - 50 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, Mn $0,1 - 10 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, NO_2 více než $0,1 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$;

III. kategorie: $\text{Ca} + \text{Mg}$ více než $9 \text{ mmol} \cdot \text{l}^{-1}$, Fe více než $30 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, NO_3 více než $50 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, celková mineralizace více než $1 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$;

5 - území s vodami II. kategorie;

HRANICE ZVODNĚNÝCH KOLEKTORŮ: 6 - hranice zvodněného kolektoru bez vyjádření okrajových podmínek; 7 - rozhraní mezi kolektory o různé průtočnosti nebo o různém stupni variability průtočnosti.

UMĚLÉ HYDROGEOLOGICKY VÝZNAMNÉ OBJEKTY: 8 - vrt, z něhož se odebírá voda; 9 - vrt, který poskytl hydrogeologické informace, ale neslouží k odběru vody; pořadové číslo vlevo od značky vrtu (1-5) označuje vybraný vrt, jehož základní parametry jsou uvedeny v tabulce legendy; rozlišení vrtu podle jednotkové specifické vydatnosti q ($\text{l} \cdot \text{s}^{-1} \cdot \text{m}^{-1}$): 10 - q do $0,1$; 11 - q $0,1 - 1$; 12 - q $1 - 10$; 13 - q 10 ; 14 - významná kopaná nebo spouštěná studna sloužící k odběru vody;

• Geologické poměry

Ve správním území obce Dolní Lutyně jsou zastoupeny geologické jednotky Českého masivu i Západních Karpat. Základními jednotkami jsou tektonicky porušené sedimenty svrchního karbonu na které transgresivně nasedají sedimenty čelní karpatské předhlubně spodnobadenského stáří. Pro karbonské sedimenty (převládají pískovce s pásmy jílovců a uhelných slojí) je charakteristický výrazný reliéf a zvětrání povrchové zóny. Hlavní erozní deprese se nazývají výmoly nebo vymýtiny. V posuzovaném území se nachází dětmarovický výmol, který se rozprostírá v prostoru podél státní hranice východně od Bohumína. Karbonské uhlonosné sedimenty jsou překryty až místy více než 1000 m mocnými sedimenty čelní karpatské předhlubně. Bazální sedimentaci tvoří slepence a brekcie, které se označují jako ostravský detrit. Následuje pelitické souvrství tvořené vápnitými jílovcy s nepravidelnými tufitickými polohami a čočkami a polohami písků. Nejmocnější poloha má mocnost 3 m a nazývá se hlavní pískovcový obzor.

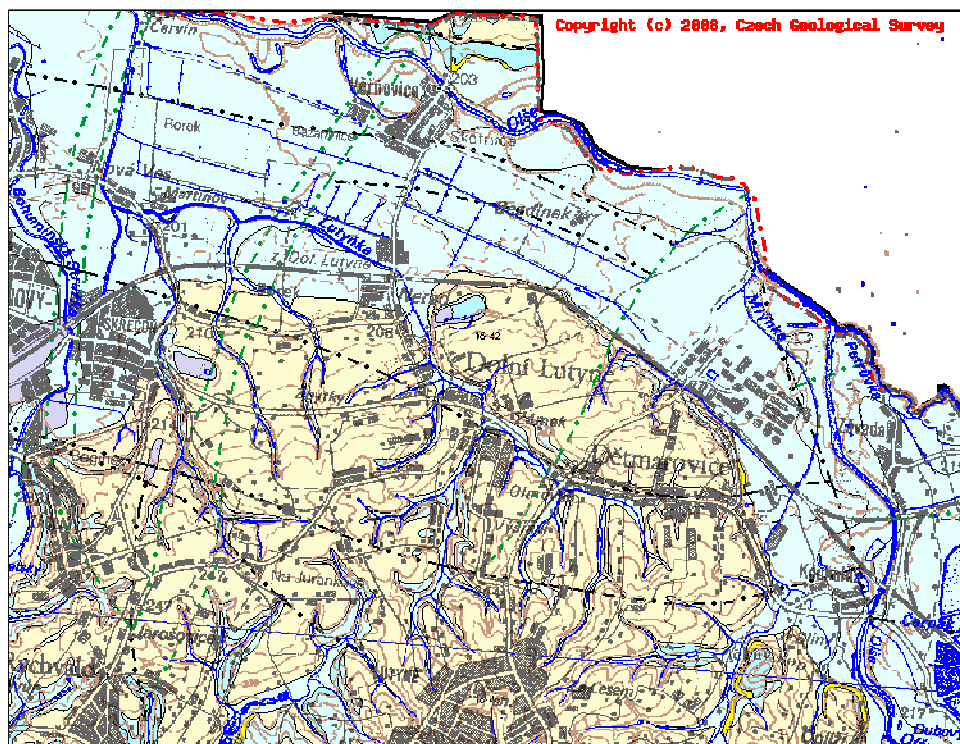
Kvartérní sedimenty jsou zastoupeny pozůstatky kontinentálního zalednění a fluviálními sedimenty. Nejstarší jsou sedimenty náležející elsterskému zalednění. Vyplňují bohumínské koryto a tvoří je glaciofluviální píský, till a jíly. Sedimenty náležející mladšímu sálskému zalednění tvoří píský, píský se štěrky a písčité tilly.

Fluviální sedimenty jsou zastoupeny v prostoru mezi Skřečoní a Dětmovicemi písčitémi štěrky skřečonské terasy. Mocnost sedimentů je až 3 m . Fluviální sedimenty jsou kryty sprašemi a sprašovými hlínami o mocnosti $1 - 5 \text{ m}$ a místy i lakustrinními sedimenty zastoupenými jíly a písčitémi jíly, podřadněji píský a organogenními sedimenty. V ostatním prostoru může mocnost spraší dosahovat až 8 m .

V údolních niv jsou fluviální štěrky překryty až 3 m mocnými polohami písčitých hlín a z hlinitých písků.

Geologická stavba území je patrná z následujícího obrázku.

Obrázek č. 5: Geologická mapa - <http://www.geology.cz/extranet/geodata/mapserver>

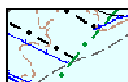
Sjednocená legenda GeoČR 50

kenozoikum

kvartér

holocén

1	navážka, halda, výsypka, odval (antropogenní) (složení proměnlivé)
3	vytežené prostory
5	nivní sediment (fluviální)
6	nivní sediment (fluviální nečlenené + sedimenty vodních nádrží)
7	smíšený sediment (deluviofluviální)
12	písečno-hlinitý až hlinito-písčitý sediment (deluviální) (složení pestré)
13	kamenitý až hlinito-kamenitý sediment (deluviální) (složení pestré)

zlom podpovrchový (černě), přesmyk podpovrchový (zeleně)

• Nerostné bohatství

Hlavními nerostnými surovinami těženými nebo evidovanými na správním území obce Dolní Lutyně jsou zejména černé uhlí a zemní plyn. Celé území spadá do chráněného ložiskového

pleistocén

19	sprašová hlína (eolická) (složení křemen + příměsi)
26	písek, štěrk (fluviální) (složení pestré)
41	písek až štěrk (glacifluviální) (složení pestré)
44	till (glacigenní) (složení pestré)
45	till (glacigenní) (složení pestré)
46	písek, štěrk (glacifluviální) (složení pestré)
47	jíly (glacilakustrinní) (složení pestré)

KARPATY

neogén

miocén

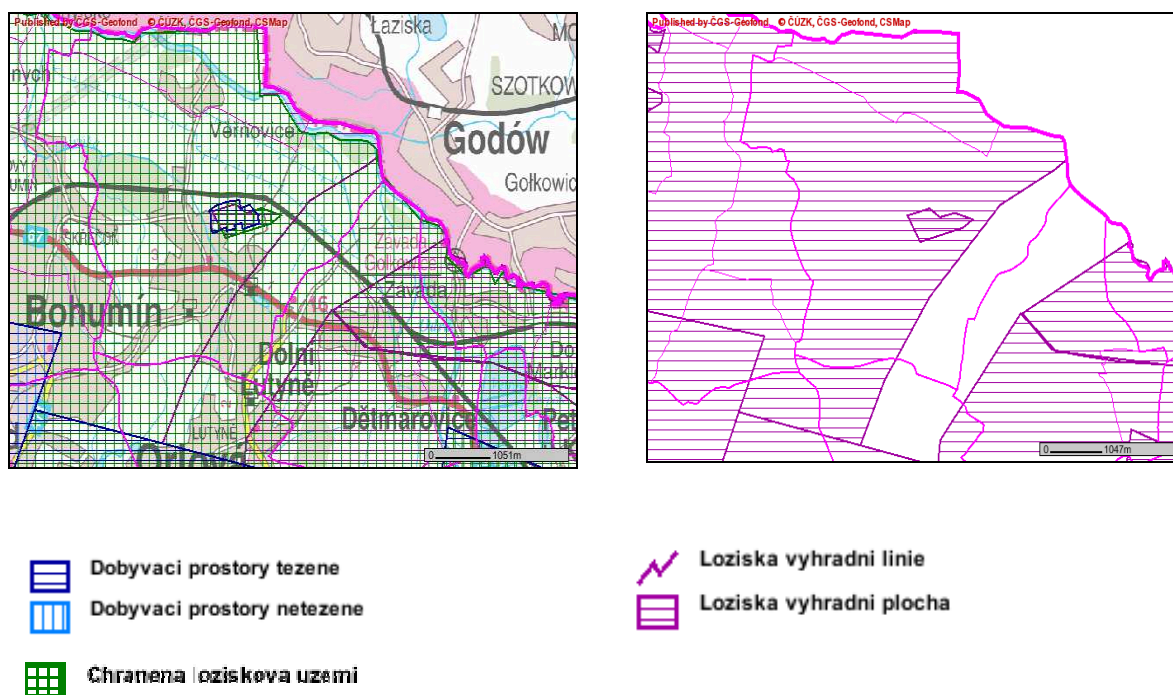
1821	vápenný jíł (tégł), místy s polohami písků (marinní)
-------------	--

území Čs.část Hornoslezské pánve. Vyhledávacím průzkumem bylo ověřeno ložisko koksovateľného a energetického uhlí Věřňovice, které se dosud netěží.

Z dalších nerostných surovin jsou významné slévárenských písků a stavebních písků. Slévárenské písky glacialakustrinního a glacifluviálního původu jsou těžena na lokalitě Dolní Lutyně - Nerad. Na lokalitě Dolní Lutyně - Velké lány se těží štěrkopísek. V prostoru mezi Dolní Lutyní a osadou Nerad se těžil jíl (viz obrázek č. 7).

Z historických ložisek je nezbytné se zmínit o těžbě železných rud, které se těžily v Horní Lutyni (mimo posuzované území)

Obrázek č. 6: Dobývací prostory - <http://mapmaker.geofond.cz/mapmaker/geofond/index.php>

DOBÝVACÍ PROSTORY TĚŽENÉ

Identifikační číslo	Název	Organizace	Nerost	Stav využití	Surovina
70684	Dolní Lutyně	CEMEX Sand, s.r.o., Napajedla	písek	těžené	Štěrkopísky

CHRÁNĚNÁ LOŽISKOVÁ ÚZEMÍ

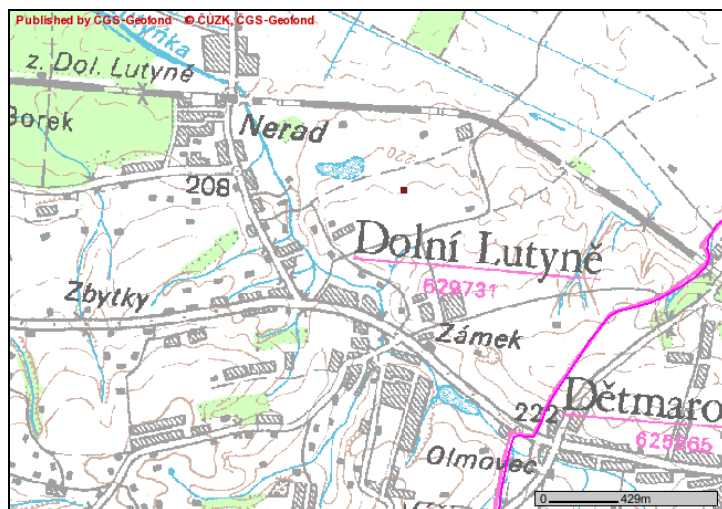
Identifikační číslo	Název	Surovina
14400000	Čs.část Hornoslezské pánve	Uhlí černé, Zemní plyn
01320000	Dolní Lutyně	Štěrkopísky

LOŽISKA VÝHRADNÍ PLOCHA

Identifikační číslo	Subregistr	Číslo ložiska	Název	Těžba	Organizace	Surovina	Nerost
301320000	B	3013200	Dolní Lutyně -Nerad	Současná povrchová	CEMEX Sand, s.r.o., Napajedla	Písky sklářské a slévárenské, Štěrkopísky	písek
307220000	B	3072200	Věřňovice	dosud netěženo	Česká geologická služba- Geofond	Uhlí černé, Zemní plyn	černé uhlí, zemní plyn

Obrázek č. 7: Poddolovaná území

(<http://mapmaker.geofond.cz/mapmaker/geofond/index.php>)

■ Poddolovaná území bod

PODDOLOVANÁ ÚZEMÍ BOD

List ZM 1:50000	Název	Surovina	Rozsah	Rok pořízení záznamu	Klíč
1542	DOLNÍ LUTYNĚ	Jíly	ojedinělá	1988	4571

Dle Mapy důlních podmínek, zpracované OKD, a.s. IMGE, o.z., leží celé území obce v území mimo vlivy důlní činnosti v ploše C₂.

• Seismicita a dynamická stabilita území

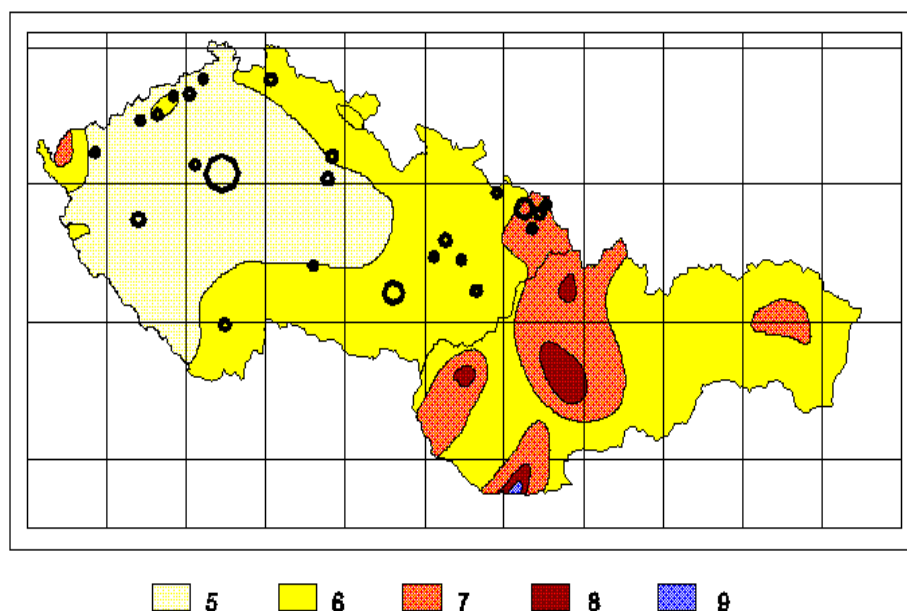
Pro posuzovanou oblast je typická maximální intenzita zemětřesení podle MSK- 64 dána hodnotou 7. Obdobné hodnoty udávají i Schenk a Schenková v Mapě seismických oblastí z r. 1997 (ČSN 73 0036, změna 2). Tuto skutečnost je potřeba respektovat při realizaci staveb, zejména citlivých objektů, ve smyslu ČSN 73 0036 a v souladu s posouzením účinku působení větru podle ČSN 73 0035.

Mapa na následujícím obrázku č. 8 (Geofyzikální ústav AVČR - <http://seis.ig.cas.cz/cz/seismo/seism-2.htm>) ukazuje jaké lze očekávat podle dosavadních znalostí maximální účinky zemětřesení na území České republiky a Slovenské republiky v intenzitách podle 12 stupňové makroseismické stupnice MSK-64.

Na mapě jsou černými kroužky vyznačena města v České republice s počtem obyvatel přes 50 000. V následujícím seznamu relativně blízkých měst je v závorce uvedena pro tato města maximální intenzita zemětřesení, jaká podle MSK-64 lze v místě očekávat:

Frýdek-Místek(7), Havířov(7), Karviná(7), Ostrava(7), Olomouc(6), Opava(6), Prostějov(6), Přerov(6).

Obr. č. 8: Maximální účinky zemětřesení na území České republiky a Slovenské republiky

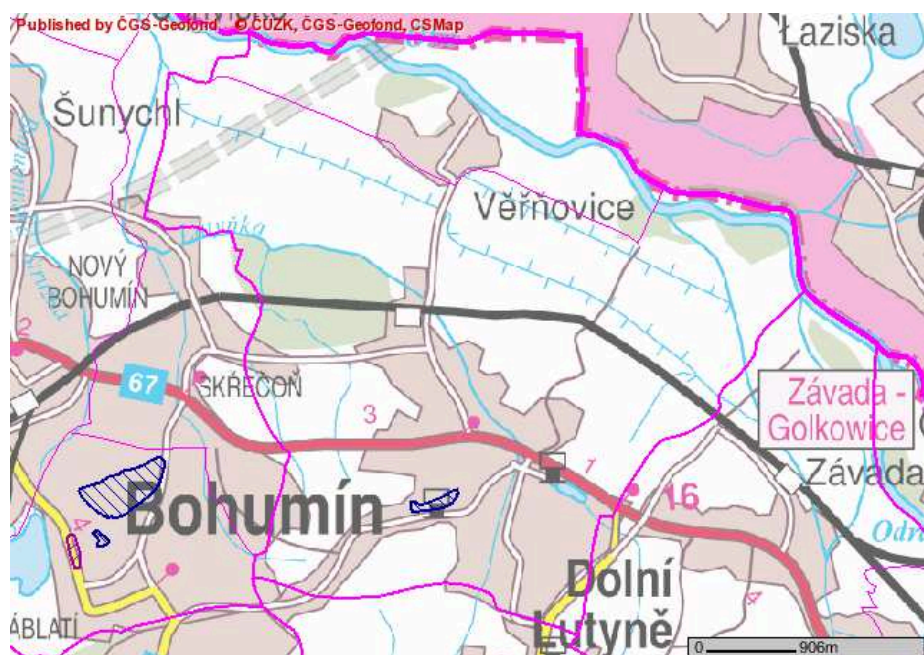
V řešeném území je evidován jediný sesuv a to v Dolní Lutyni (Portál státní správy České republiky - CENIA www.cenia.cz).

SESUVY OSTATNÍ PLOCHA

Lokalita	Klasifikace	Stupeň aktivity	Rok pořízení záznamu	Klíč
Horní Lutyně	sesuv	potenciální	1979	3555

Pro posuzované území je charakteristická malá stabilita jílovitých deluvií na svazích budovaných neogenními vápnitými jílovci. Tyto svahy jsou často postiženy sesuvy (např. Baginec u Skřečoně – mimo posuzované území – Čurda a kol. 1998).

Obrázek č.9: Sesuvy - <http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/cenia/portal/>

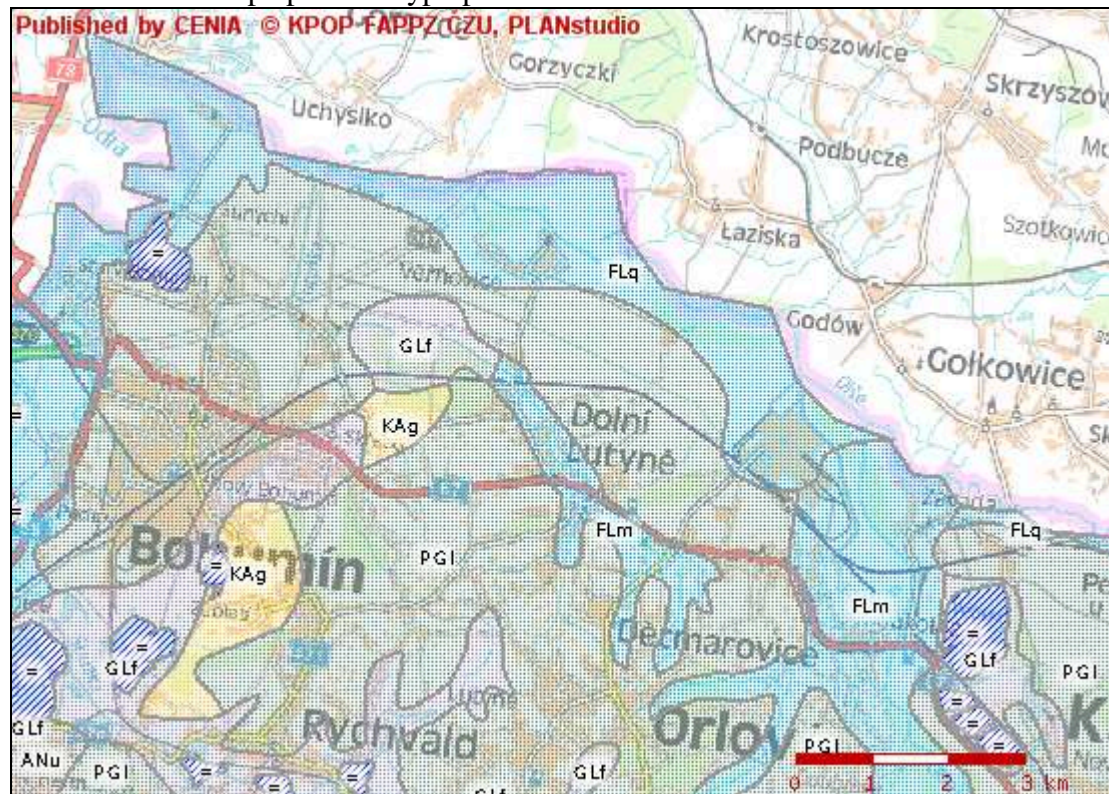

- Sesuvy aktivní plocha
- Sesuvy ostatní plocha

- **Pedologická charakteristika**

Pro správní území Dolní Lutyně je z hlediska půdních typů charakteristická převaha na většině území pseudoglejí a podél toků v údolních nivách fluvizemí. Přehledná situace je uvedena na obrázku č.10.

Obrázek č. 10: Mapa půdních typů podle TKSP

Půdní typy podle TKSP

	Luvizema	FLm	fluvizem modální
	Antropozema	FLq	fluvizem glejová
	Regozema	KAg	kambizem oglejená
	Kambizema	PGI	pseudoglej luvický
	Cernozema	GLf	glejové půdy
	Fluvizema	ANu	antropozem
	Gleja		
	Organozema		
	Pararendziny		
	Hnedozema		
	Cernice		
	Podzoly		
	Smonice		
	Pseudogleja		
	Doly		
	Vodní plochy		

- Radonové riziko**

Z mapy radonového indexu geologického podloží (mapový list 15-42 Bohumín, Česká geologická služba) vyplývá, že prakticky celé posuzované území náleží do přechodné kategorie (nehomogenní kvartérní sedimenty) radonového rizika z geologického podloží.

Radon pochází z geologického podloží. Kromě uranu (U) se na ozáření z přírodních zdrojů podílí i draslík (K) a thorium (Th). Celkový účinek těchto tří radioaktivních prvků je znázorněn v mapě dávkového příkonu gama záření, sestavené z leteckých gamaspektrometrických měření v r. 1990 M. Matolínem a M. Manovou. Podle této mapy je dávkový příkon gama záření z hornin v zájmovém území střední (65-75 nGy/h ve výšce 1 m nad povrchem, výjimečně 85 nGy/h na východním okraji katastru na hranici s k.ú. Dětmarovice).

- **Archeologická naleziště, historické památky**

Osídlení v okolí Dolní Lutyně a Bohumína lze datovat až do doby kamenné. Svědčí o tom archeologická naleziště Na Pískách a Na Úvoze v prostoru dnešního Bohumína (mimo posuzované území). Nálezy z mladší doby kamenné jsou známy i z Karviné. Hustota osídlení však byla značně řidší než v Podbeskydích. V dalších tisíciletích bylo osídlení pravděpodobně stále velmi řídké a svědčí o něm ojedinělé nálezy kamenných nástrojů zemědělců (sekery, mlaty, motyky) datované do třetího tisíciletí př. Kristem v širší okolí, např. v Ostravě. Okolo roku 400 př.Kr. ovládly širší území Keltové. Počátek nového letopočtu je ve znamení nájedů germánských kmenů ze severu a římských vojáků z jihu. Styk s římskou říší dokumentuje tzv. jantarová cesta (stezka), která procházela údolím Bečvy a Moravskou branou, a po které se dopravoval jantar z nalezišť u Baltického moře. Moravskou branou vedl pravděpodobně i pohyb mnoha kmenů v období tzv. stěhování národů mezi 2. a 5. stoletím n.l., kdy byly germánské kmeny vytlačeny Slovy, kteří se k nám stěhovali zejména z Polska. Lokalizace enkláv je do značné míry spjata s průběhem dálkové komunikace. Např. v Bohumíně bylo využito strategické polohy - ve 12. století se zde křížila výše zmíněná jantarová stezka se solnou stezkou, která vedla z Moravy do Krakova. Rovněž tudy procházela cesta z Prahy do Krakova.

Obec Dolní Lutyně vznikla pravděpodobně před rokem 1300. První písemná zmínka o Dolní Lutyni - Luthina je z roku 1305, kdy se připomíná v soupisu biskupských desátků. Od roku 1700 vlastnili dolnolutyňský statut hrabata Taaffové, kteří si tu vybudovali jako letní sídlo barokní zámek. Od roku 1792 byl statek a panství spojen se jménem Jana Larische Monnichy.

Z historických památek jsou v obci Dolní Lutyně v registru Monument Národního památkového ústavu registrovány:

Číslo rejstříku	uz	Název okresu	Sídelní útvar	Část obce	čp.	Památky	Ulice,nám./umístění	č.or.	HZ	R
23860 / 8-783		Karviná	Dolní Lutyně	Dolní Lutyně		kostel sv. Jana Křtitele, se sochami				
13801 / 8-784		Karviná	Dolní Lutyně	Dolní Lutyně		stodola				
10231 / 8-3854		Karviná	Dolní Lutyně	Dolní Lutyně	čp.1	zemědělský dvůr panský, čp. 1, 2, 3	u zámku			

Na těchto lokalitách nebo jejich okolí lze očekávat nové archeologické nálezy.

3. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny.

Důvodem pro zpracování nového územního plánu Dolní Lutyně je především nutnost uvést územní plán do souladu s platnou legislativou a zpracovat do něj nové skutečnosti (např. vymezení chráněných území přírody NATURA 2000, apod.) a aktuální rozvojové záměry.

Cílem urbanistické koncepce byla snaha vytvořit podmínky pro dostatečnou nabídkou ploch pro novou obytnou výstavbu, pro rozvoj výroby a služeb a řešení dopravy. Zároveň koncepce respektovala požadavky na ochranu architektonických, urbanistických a přírodních hodnot řešeného území. Dále byl navržen úpravy ÚSES. Natura 2000 je hodnocena v separátním posouzení.

Změny si vyžádají i nezbytné rozšíření systému místních komunikací, kanalizace, vodovodní, plynové a elektrické sítě a přinesou nebo mohou přinést následující změny:

- Zábor půdy, změnu zemědělského půdního fondu
 - Změnu dopravní zátěže území
 - Změnu emisní a hlukové zátěže území
 - Zvýšení produkce domovních odpadů a odpadních vod a zvýšení rizika kontaminace životního prostředí (to je půdy, horninového prostředí, podzemních a povrchových vod)
 - Změnu odtokových poměrů ze zastavěných ploch
 - Změnu vegetace
 - Změnu vzhledu krajiny
 - Ovlivnění navrženého systému NATURA 2000
-
- **Změna zemědělského půdního fondu**

Celkový předpokládaný zábor půdy v návrhovém období činí **288,19 ha**, z toho je **275,75 ha zemědělských pozemků** (sestaveno z podkladů v Odůvodnění územního plánu Dolní Lutyně).

zábor půdy podle funkčního členění ploch:

funkční členění		zábor půdy celkem	z toho zemědělských pozemků	z nich orné půdy
		ha	ha	ha
SO	- plochy smíšené obytné	127,77	126,39	119,24
OK	- plochy občanského vybavení komerč. typu	1,06	0,65	0,60
OS	- plochy tělovýchovných a sportovních zařízení	0,35	-	-
OH	- plochy hřbitovů	1,36	1,36	1,36
BH	- plochy bydlení hromadného	0,17	-	-
TI	- plochy technické infrastruktury	0,29	0,29	0,29

VS	- plochy výroby a skladování	4,91	4,76	4,58
VZ		3,35	3,11	3,11
DK	- plochy dopravních koridorů	37,94	33,87	22,29
PV	- plochy veřejných prostranství	0,05	0,05	0,05
TN	- plochy těžby nerostů	106,00	103,73	102,72
ZV	- plochy zeleně na veřej.prostranstvích	2,25	1,17	0,31
VV	- plochy vodní a vodohospodářské	0,26	0,26	-
VP	- plochy poldrů	1,09	0,11	0,10
NL	- plochy lesní	0,86	-	-
PF	- plochy polyfunkční	0,48	-	-
návrh celkem		288,19	275,75	254,65

Meliorace – Celkem se předpokládá zábor **180,66 ha** odvodněných zemědělských pozemků.

Mimo to se pro rezervy (vysokorychlostní železnice a plochy podél dálnice D1, plochy těžby) předpokládá zábor celkem **166,02 ha**, z toho je **130,70 ha** zemědělských pozemků (107,15 ha je meliorovaných). Pro nestabilizované území (letišť) je vymezena plocha 204 ha převážně orné půdy ve třídě ochrany II a III. Tato plocha není zahrnuta do záboru půdy.

Z hlediska třídy ochrany jsou plochy určené k odnětí ze ZPF převládají třídy ochrany I až II. Pro potřeby územního systému ekologické stability se předpokládá **zábor celkem 34,47 ha zemědělských pozemků**. Z toho je 24,75 ha odvodněno.

Dále se **předpokládá trvalý zábor minimálně 1,80 ha** pozemků určených k plnění funkcí lesa. Rozsah skutečného záboru bude záviset na způsobu využití ochranného pásma železnice – viz následující tabulka.

(převzato z ÚPN)

plocha	funkční využití	zábor ha	kategorie lesních pozemků
DK1	- trasa účelové komunikace	0,93	10 – lesy hospodářské
VP1	- plocha suchého poldru	0,87	10 – lesy hospodářské
R1 – DS	- trasa vysokorychlostní železnice včetně ochranného pásma (šířka 200m)	23,88*	10 – lesy hospodářské
celkem		25,68*	-

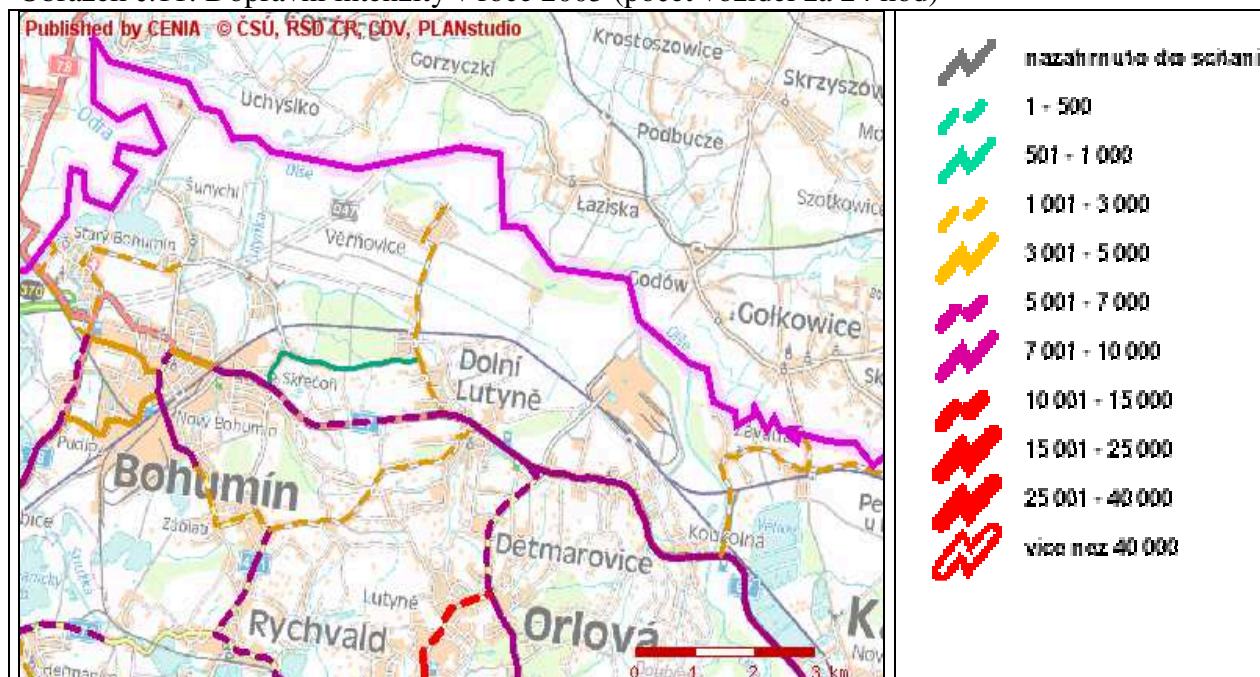
*) do vyhodnocení záboru zahrnuto celé ochranné pásmo v šířce 200 m. Skutečný zábor lesních pozemků bude nižší.

- **Změna dopravní zátěže území**

V ÚPN je zpracována prognóza nárůstu dopravní zátěže, která vychází z celostátních profilových sčítání dopravních intenzit Ředitelstvím silnic a dálnic Praha.

V pětiletých cyklech je zjišťováno dopravní zatížení silniční sítě za 24 hodin průměrného dne v roce. Přehledná situace dopravní zátěže v roce 2005 je na obrázku č. 17

Obrázek č.11: Dopravní intenzity v roce 2005 (počet vozidel za 24 hod)

Vývoj intenzity dopravy od roku 1995 a výhled do roku 2020 je patrný z tabulky uvedené v ÚPN.

Výsledky sčítání dopravy na **komunikační síti** v řešeném území

Stan. č.	Sil. č.	Úsek	Rok	T těžká motorová vozidla a přívěsy	O osobní a dodáv. vozidla	M jednostopá mot. vozidla	voz./24 hod. součet všech mot. vozidel a přívěsů	Stávající orientač ní kategorie (*)
7-1616	I/67	křiž.II/474 – křiž.III/4685	1995	881	4526	75	5482	S 11,5
			2000	882	5518	45	6445	
			2005	1438	7300	45	8783	
			2020	1756	9344	36	11136	
7-1620	I/67	křiž.III/4685 – Nový Bohumín	1995	553	2808	35	3396	S 11,5
			2000	582	3809	29	4420	
			2005	924	4292	18	5234	
			2020	1128	5494	14	6636	
7-0526	II/474	křiž.III/4747 – křiž. I/67	1995	750	4696	53	5499	S 9,5
			2000	711	5081	38	5830	
			2005	980	5227	25	6232	
			2020	1122	6280	20	7422	
7-1626	III/468 12	křiž. I/67 – křiž. III/4685	1995	103	480	21	604	S 7,5
			2000	146	720	40	906	

Stan. č.	Sil. č.	Úsek	Rok	T těžká motorová vozidla a přívěsy	O osobní a dodáv. vozidla	M jednostopá mot. vozidla	voz./24 hod. součet všech mot. vozidel a přívěsů	Stávající orientač ní kategorie *)
			2005	95	626	9	730	
			2020	101	717	7	826	
7-5330	III/468 12	křiž. III/4685 – Věřňovice	1995	104	591	25	720	S 7,5
			2000	94	484	53	631	
			2005	233	928	22	1183	
			2020	248	1063	18	1329	
7-1617	III/468 5	křiž. I/67 – křiž. III/46812	1995	153	752	38	943	S 7,5
			2000	193	1085	67	1345	
			2005	285	1130	25	1440	
			2020	303	1295	20	1618	
7-5340	III/471 2	křiž. II/471 – křiž. I/67	1995	191	1069	29	1289	S 7,5
			2000	306	1478	29	1813	
			2005	315	1995	23	2333	
			2020	335	2286	18	2640	

*) dle ČSN 736101 a 736110 (bez PMK)

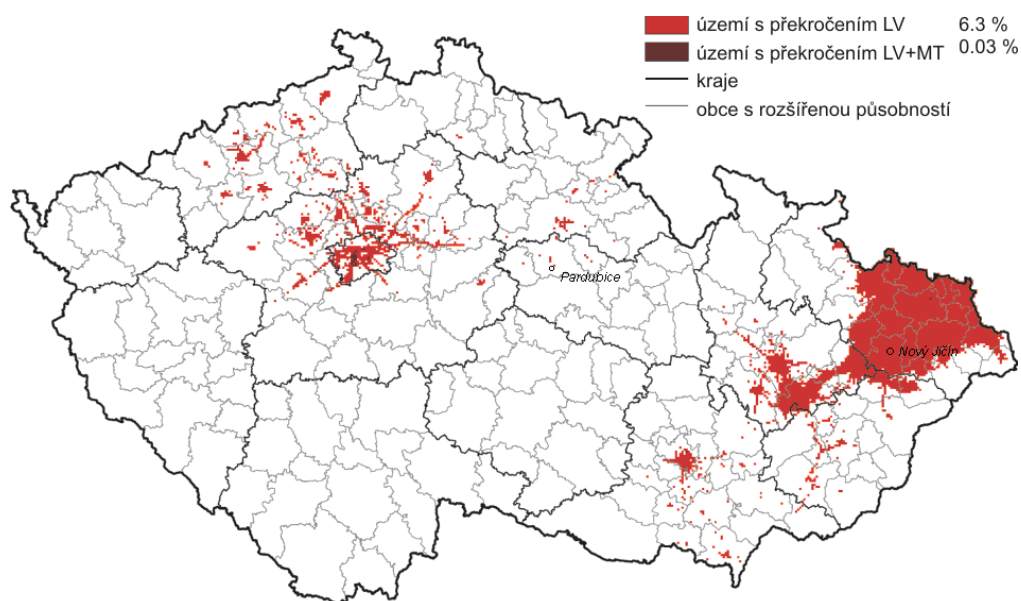
Na ostatních silničních komunikacích sčítání dopravy prováděno nebylo.

Z dostupných informací je zřejmé, že nejvyšší intenzita provozu je na komunikaci I/67 a II/474.

• Zvýšení emisní, imisní a hlukové zátěže území

Kvalita ovzduší v Moravskoslezském kraji je silně antropogenně ovlivněna. Hlavními emisními zdroji je průmysl, spalovací procesy a doprava a v případě přízemního ozónu fotochemické reakce za účinku slunečního záření zejména mezi oxidy dusíku, těkavými organickými látkami (zejména uhlovodíky) a dalšími složkami atmosféry. Přehled plošného zatížení jednotlivými látkami je uveden ve zprávách o životním prostředí (rok 2004, 2005, 2006, 2007, <http://www.env.cz/AIS/web.nsf/pages/zpravy-o-stavu-zivotniho-prostredi>). V Moravskoslezském kraji je oblast Dolní Lutyně řazena k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší z důvodů překračování imisních limitů minimálně pro suspendované částice PM₁₀, benzo(a)pyren a oxidy síry a dusíku. Současně je překračován i cílový imisní limit pro troposférický ozón pro ochranu ekosystémů a vegetace.

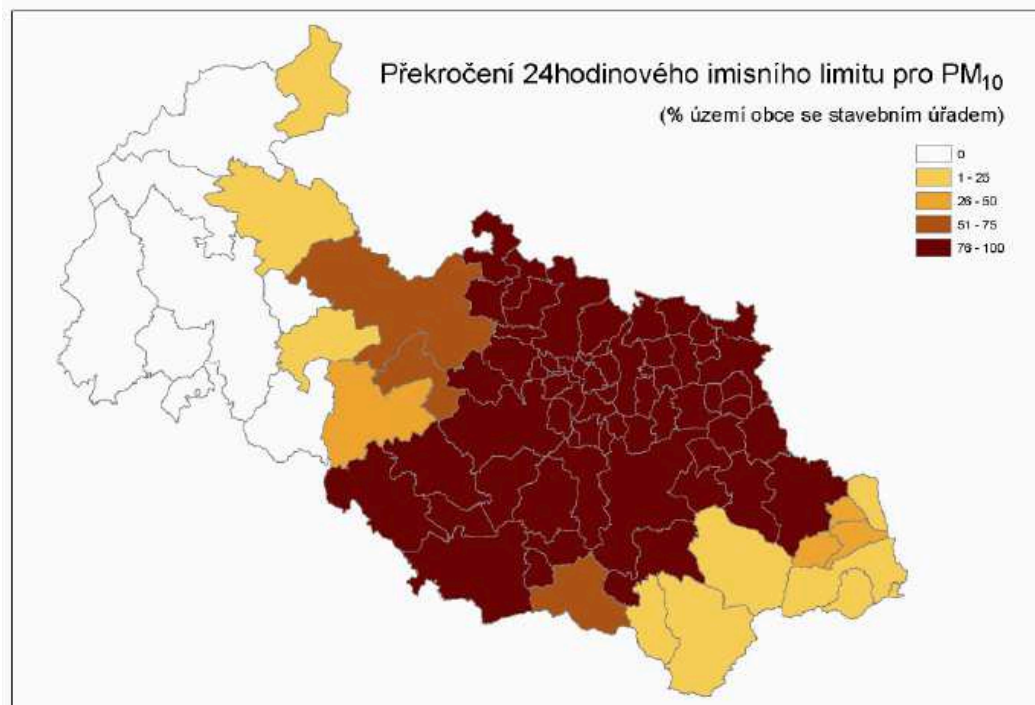
Obrázek č. 12

Vyznačení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší vzhledem k imisním limitům pro ochranu zdraví, 2007

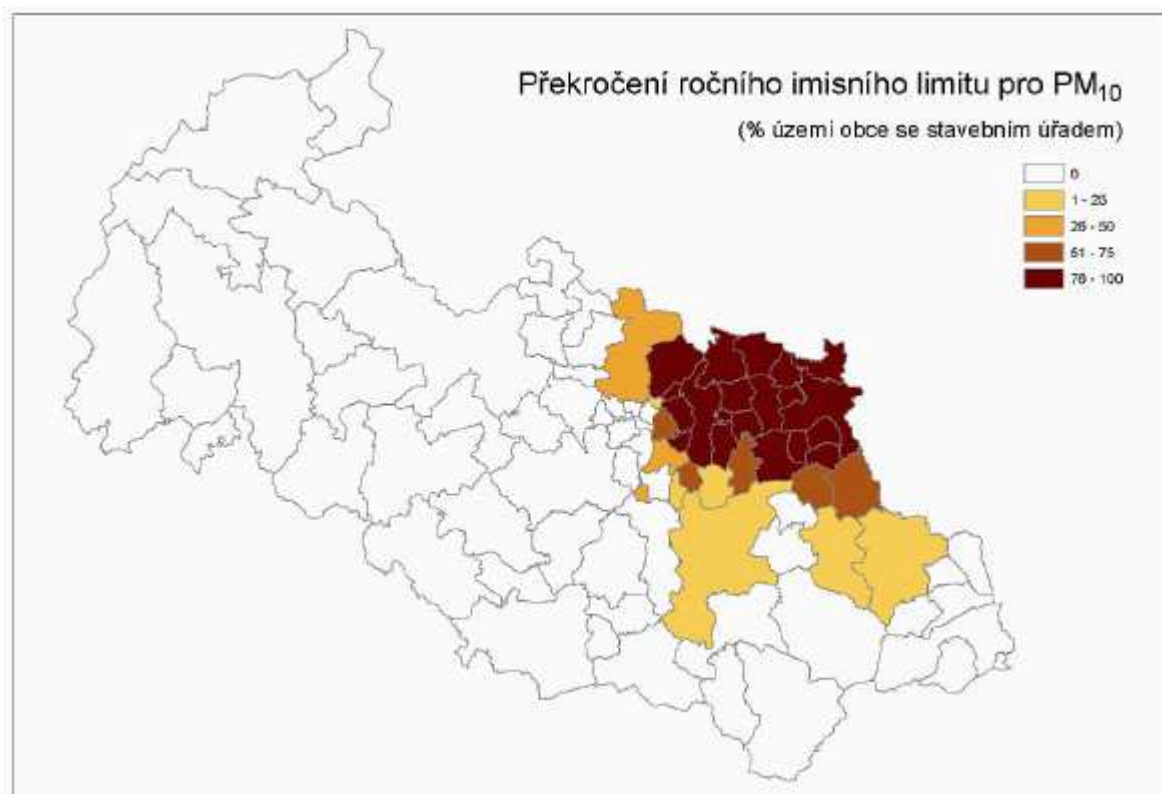
Obrázek č.13 :Překročení 24-hodinového imisního limitu pro suspendované částice frakce PM₁₀ v roce 2007

(http://iszp.kr-moravskoslezsky.cz/assets/temata/koncepce/situacni-zprava_2009.pdf)

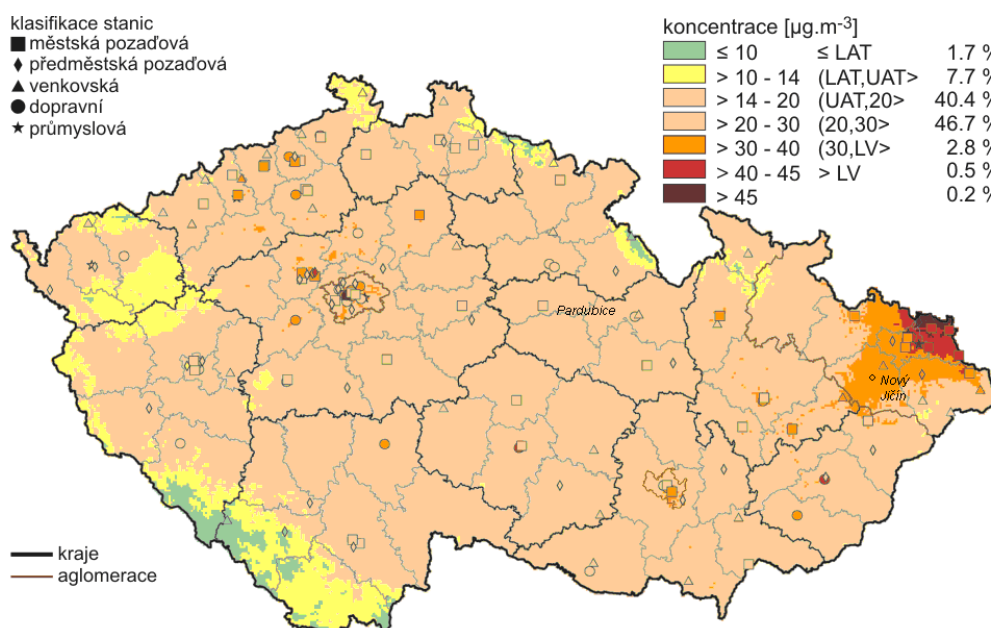

Obrázek č.14 :Překročení ročního imisního limitu pro suspendované částice frakce PM₁₀ v roce 2007

(http://iszp.kr-moravskoslezsky.cz/assets/temata/koncepce/situacni-zprava_2009.pdf)

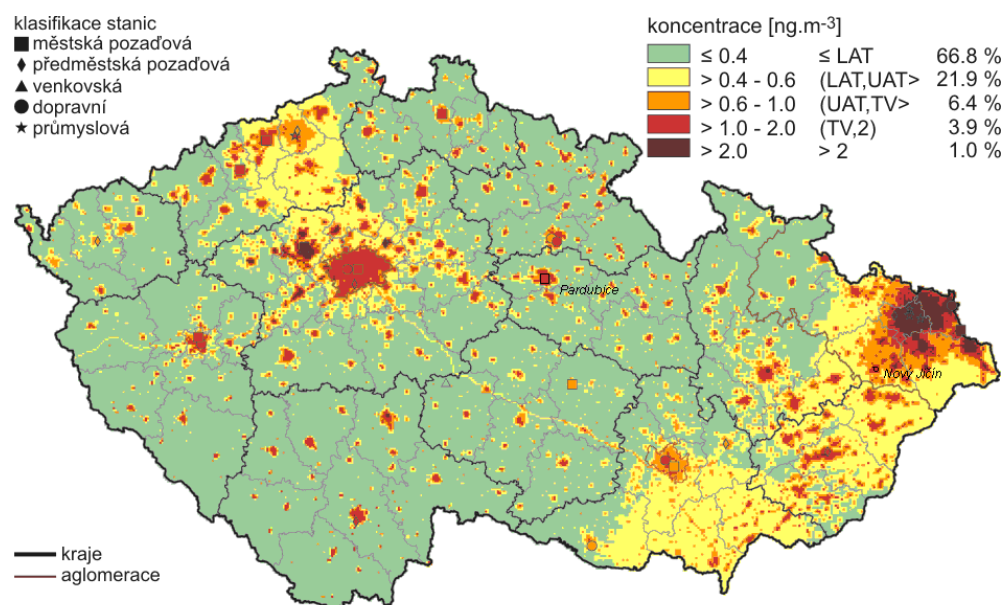

Obrázek č.15

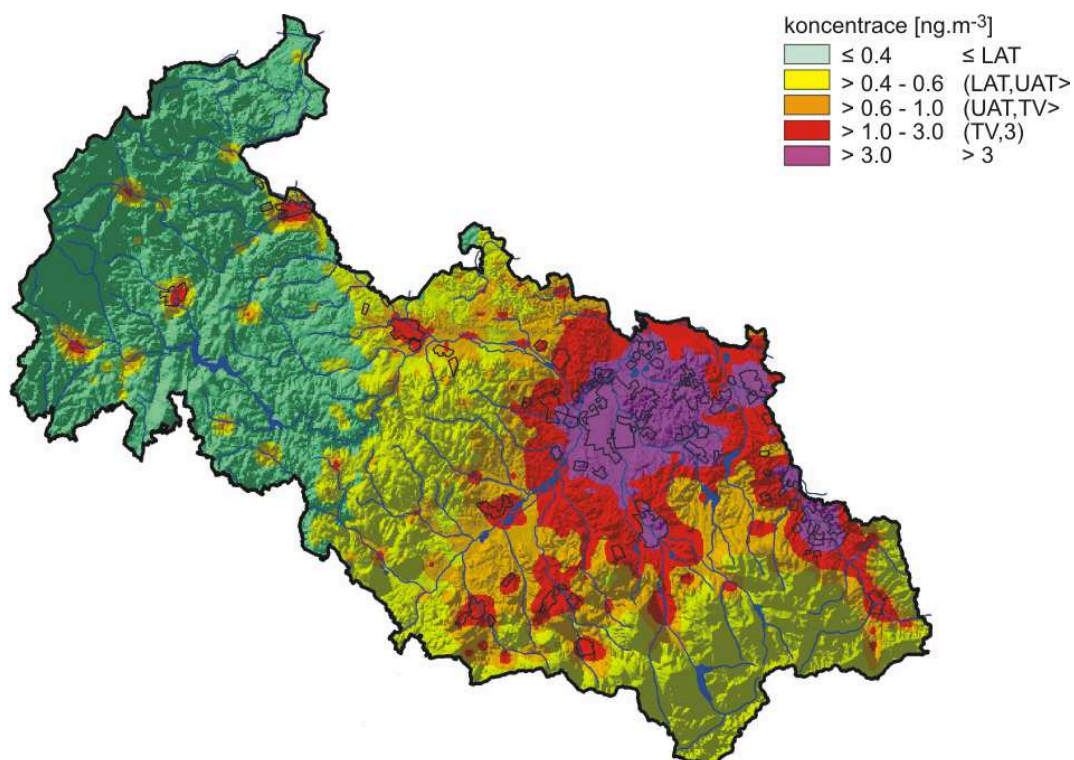
Pole roční průměrné koncentrace PM₁₀ v roce 2007

Obrázek č.16

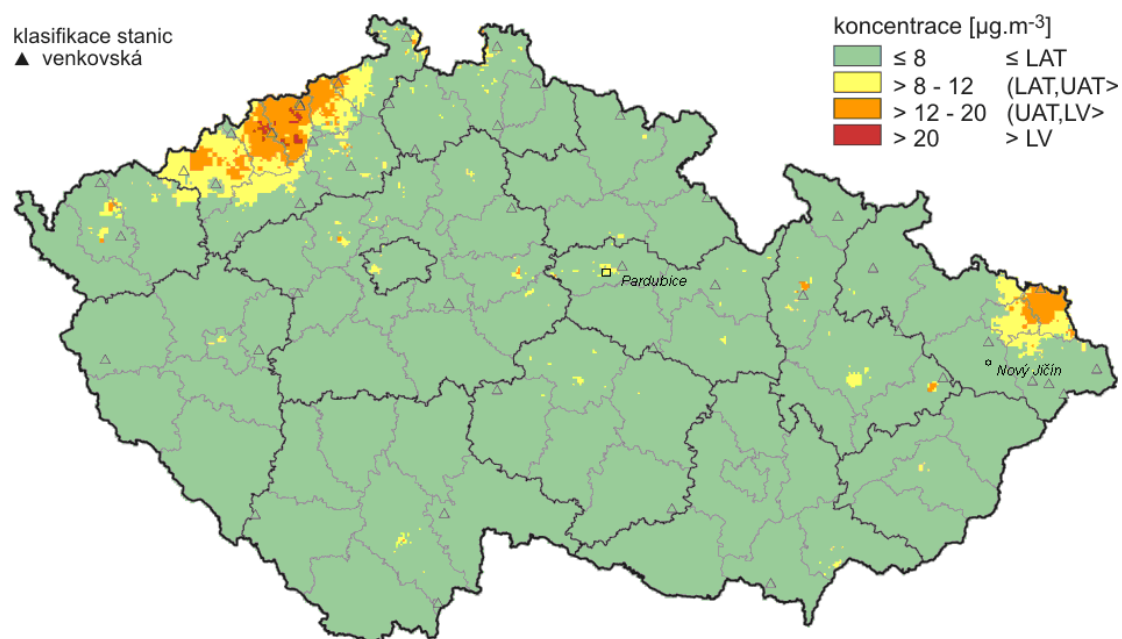
Pole roční průměrné koncentrace benzo(a)pyrenu v ovzduší v roce 2007

Obrázek č.17

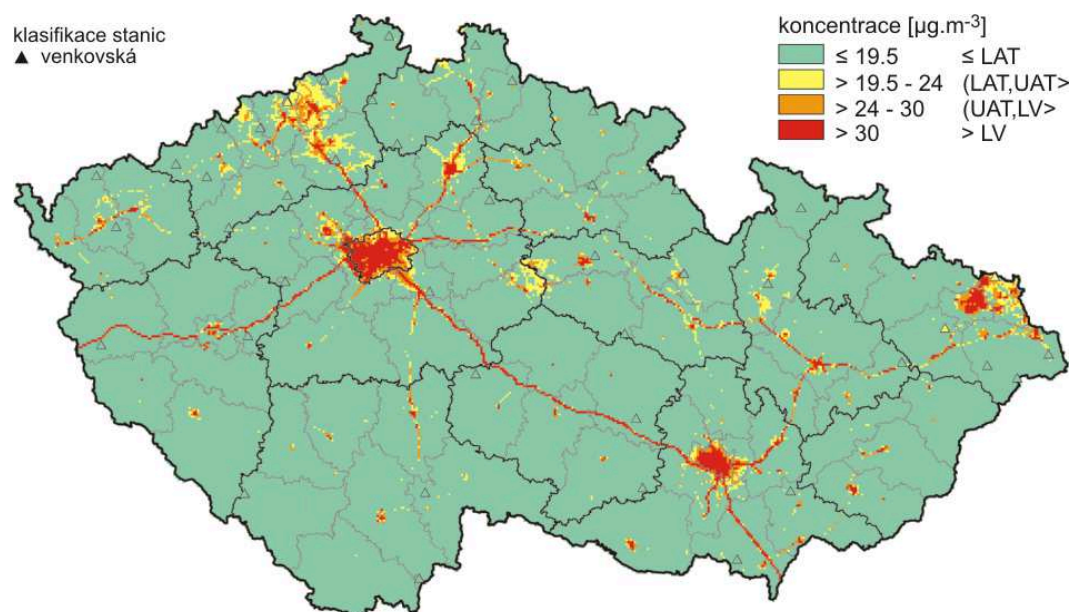
Pole roční koncentrace benzo(a)pyrenu, Moravskoslezská aglomerace, 2007

Obrázek č.18

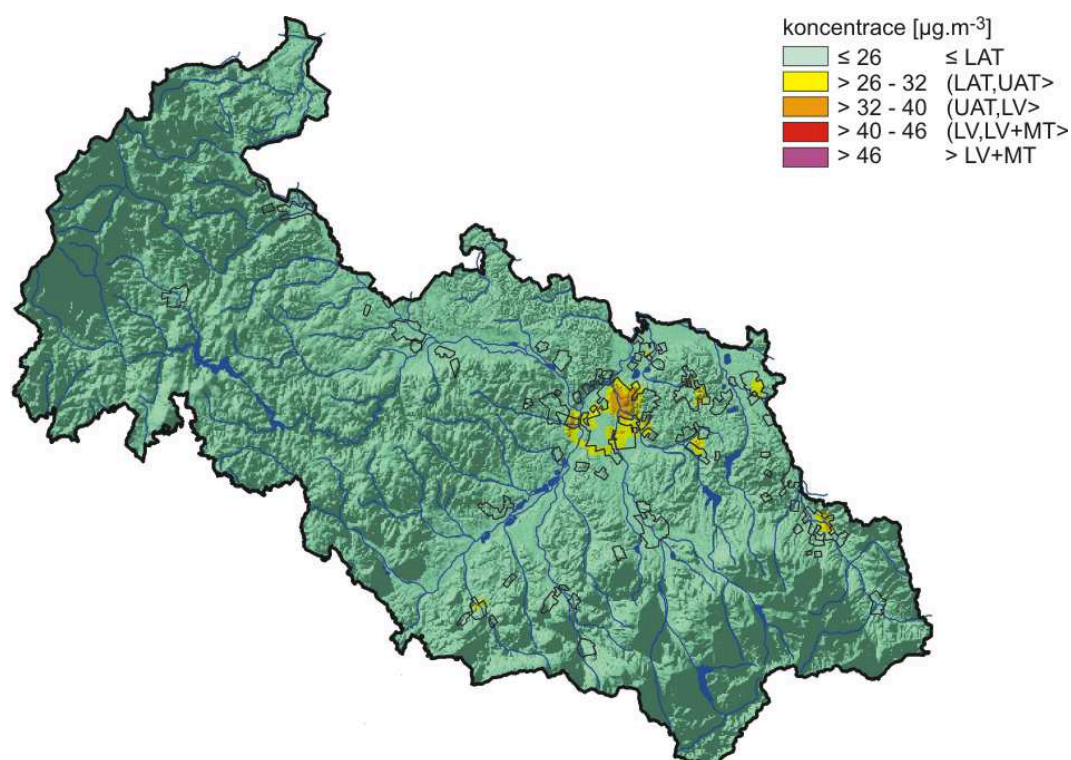
Pole průměrné koncentrace oxidu siřičitého v zimním období 2007/2008

Obrázek č.19

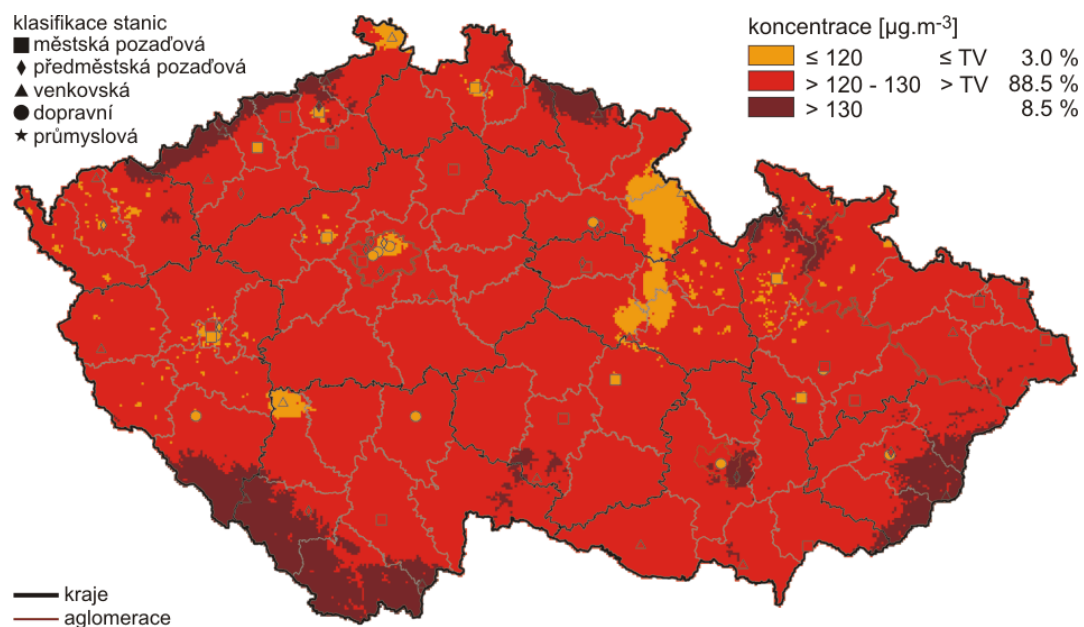
Pole roční průměrné koncentrace oxidů dusíku v roce 2007

Obrázek č.20

Pole roční koncentrace NO_2 , Moravskoslezská aglomerace, 2007

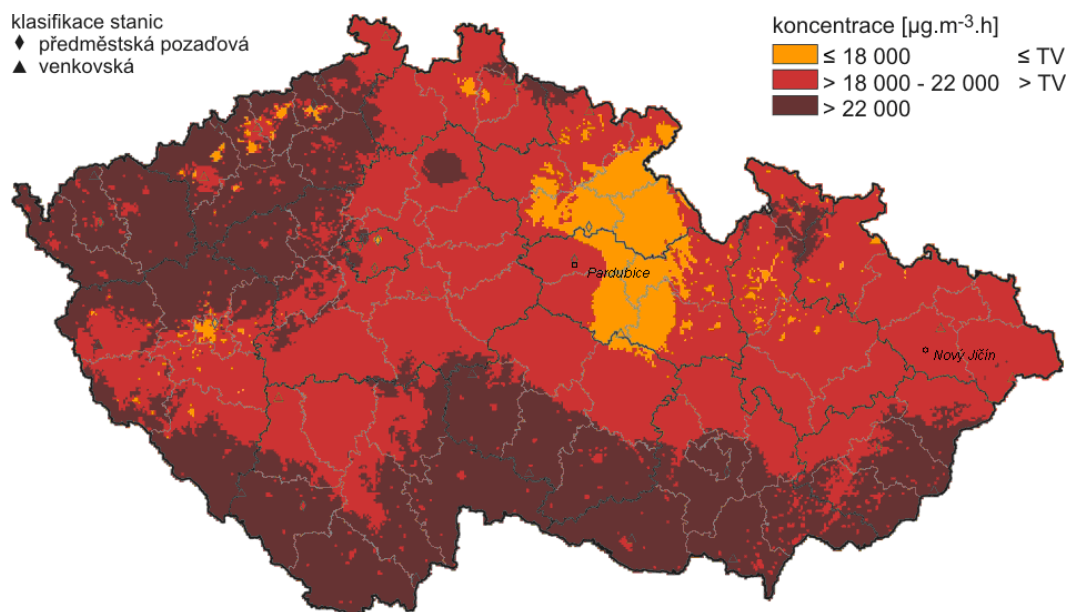
Obrázek č. 21

Pole 26. nejvyššího maximálního denního 8h klouzavého průměru koncentrace ozonu v průměru za 3 roky, 2005-2007

TV – cílový imisní limit

Obrázek č. 22

Pole hodnot expozičního indexu AOT40, průměr za 5 let, 2003-2007

Poznámka: AOT40 je expoziční index pro přízemní ozón (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/3/ES ze dne 12. února 2002 o ozonu ve vnějším ovzduší) pro ochranu ekosystémů a vegetace.

V souladu s směnicemi EU o kvalitě ovzduší (Směrnice 96/62/EC a 99/30/EC) jsou členské státy povinny rozdělit svá území do zón. Zóny jsou primární jednotky pro řízení kvality ovzduší. Pro hodnocení jsou využívány dvě prahové hodnoty: horní - UAT (upper assessment threshold) a dolní - LAT (lower assessment threshold). Prahové hodnoty jsou nižší než limitní hodnota a jsou definovány jako procento limitní hodnoty. Jestliže je překročen UAT určité znečišťující látky, uplatňují se pro ni velmi přísné požadavky; pokud je překročen LAT avšak nikoli UAT, jsou předepsány méně přísné požadavky pro hodnocení. Jestliže jsou všude hodnoty naměřeny pod LAT, platí nejméně přísné požadavky. (VaV/740/2/00: "Vyhodnocení připravenosti České republiky splnit požadavky na kvalitu ovzduší podle směrnic EU a konvence CLRTAP"-<http://www.chmi.cz/uoco/isko/projekt/vav00/eko98.jpg>).

Koncentrace benzo(a)pyrenu byly na ploše územního celku v roce 2007 v rozpětí 1 až více než $3 \text{ ng}/\text{m}^3$. Průměrné roční koncentrace PM_{10} přesahovaly $45 \text{ ng}/\text{m}^3$ v severní části území při polsko-české hranici. K jihovýchodu průměrné roční koncentrace klesají až na $30 \text{ ng}/\text{m}^3$. Oxidy dusíku jsou na většině území v koncentracích $> 19,5 \text{ } \mu\text{g}/\text{m}^3$, extrémně $> 30 \text{ } \mu\text{g}/\text{m}^3$. Jen na menší části území jsou koncentrace nižší. Lze předpokládat, že maximální jsou podél komunikací. Koncentrace NO_2 na většině území nedosahují dolní prahové hodnoty (LAT). Průměrné koncentrace kyslíčnicku siřičitého v zimním období 2007/2008 byly v rozpětí > 12 až $20 \text{ } \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Celé území je řazeno k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší z pohledu koncentrací PM_{10} a BaP (Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP na základě dat z roku 2006 – Věstník 4/2008) pro 100% území.

Překročení cílového imisního limitu O_3 pro ochranu zdraví v rámci zón/aglomerací a obcí s rozšířenou působností České republiky byl v roce 2007 na 100 % plochy územního celku Dolní Lutyně. Hodnota cílového imisního limitu je $120 \text{ } \mu\text{g}/\text{m}^3$ (denní 8hodinový klouzavý průměr).

Posuzované území je řazeno do kategorie zón překračující limitní hodnoty pro zdraví lidí (LV).

Z pohledu změn koncentrací v čase, je pro většinu látek stanoveno docílení imisních limitů LV nebo cílových imisních limitů rok 2010 nebo 2012.

Moravskoslezský kraj včetně okresu Karviná náleží k významným producentům emisí. Podle registru REZZO presentovaných v „Bilanci emisí znečišťujících látek v roce 2005“ (ČHMÚ <http://www.chmi.cz/uoco/emise/embil/05embil/05embil.html>) Moravskoslezský kraj produkuje téměř třetinu CO celkové produkce v ČR a je na prvním místě mezi kraji. Druhé místo zaujímá v produkci TZL a SO₂, třetí v produkci VOC a deváté v produkci NH₃. Významný podíl na emisích má i doprava (REZZO 4), která v některých položkách (TZL) se podílí více než 25 %.

Emise Moravskoslezský kraj 2006

	TZL		SO ₂		NO _x		CO		VOC*		NH ₃ *	
	[t/rok]	%	[t/rok]	%	[t/rok]	%	[t/rok]	%	[t/rok]	%	[t/rok]	%
REZZO 1-4	7759,8	12,3	29623,4	14,1	32029,4	11,4	155953,8	32,4	18743,7	10,5	3675,7	5,8
REZZO 4	2082,2		44,3		8451,7		18483,0		4339,2		197,4	

Vysvětlivky:

- REZZO 1 – zvláště velké a velké zdroje znečišťování
 - REZZO 2 – střední zdroje znečišťování
 - REZZO 3 – malé zdroje znečišťování
 - REZZO 4 – mobilní (liniové) zdroje znečišťování
- % podíl na emisích v ČR

Podíl okresu Karviná na produkci emisí Moravskoslezského kraje je patrný z následující tabulky (REZZO 4 nebylo pro okres Karviná stanoveno).

Emise okres Karviná 2006

	Okres	TZL	SO ₂	NO _x	CO	VOC	NH ₃
		t/rok					
REZZO 1	Karviná	337,3	5305,4	5886,9	2101,3	264,1	108,9
REZZO 2	Karviná	12,3	18,3	70,3	41,7	29,4	4,9
REZZO 3	Karviná	180,1	277,5	107,6	989,2	197,7	
REZZO 1-3	Karviná	529,7	5601,2	6064,8	3132,2	491,2	113,8

Věřňovice - pozad'ová měřicí stanice ČHMÚ - podrobný přehled imisních hodnot pro měřicí program – rok 2007 ($\mu\text{g.m}^{-3}$)

Měsíc	SO ₂		PM ₁₀		PM _{2,5}		NO _x		NO		NO ₂	
	X	Max.	X	Max.	X	Max.	X	Max.	X	Max.	X	Max.
1	9,5	21,6	24	65,4	18,8	56	17,6	39,6	1	3,2	17,1	35,2
2	15	33,5	63,6	154,8	52,3	129,2	25,5	44,9	2,2	12,4	22,9	34,2
3	17,5	38,3	73,4	132,2	53,7	102,2	23	44,4	2,5	12,9	20,3	29,4
4	8,3	16,8	51,5	149,9	38,3	120,2	18,2	27,1	2	5	16,2	24,5
5	8,7	18,1	32,1	67,5	22,8	42,8	17,8	37,3	2,7	11	14,5	21,7
6	6,9	17,8	29,2	47,9	20,5	33,5	17,6	28,6	2,6	6,6	14,3	21,7
7	4	12,8	30,3	75,8	22,4	56,2	13	18,1	1,4	3,2	11,5	15,9
8	3,1	7,3	31,6	56,3	23	35	13,8	19,3	1,9	4,7	11,5	16,5
9	4,6	15	37,4	111,8	27,2	85,8	14,4	28,1	2,2	5,1	11,7	24,5
10	10,4	27,8	68,3	166,9	48,3	109,6	24,2	45,4	3,6	13,8	19,2	32,9
11	16,1	16,1	77,6	291,2	54,5	207,6	35,5	123,6	7,6	46,1	24,4	53,3
12	18	58,4	47,7	94,4	39,2	76,8	28,1	60,5	3,5	18,7	23,4	32,8
průměr	10,17		47,22		35,08		20,72		2,76		17,25	

Imisní limity pro ochranu lidského zdraví byly překročeny následovně:

Stanovení	Imisní limit	Překročení
PM₁₀	24 hod limit LV 50 $\mu\text{g.m}^{-3}$ 35 překročení	Počet 112
PM₁₀	Roční průměr 40 $\mu\text{g.m}^{-3}$	47,2 $\mu\text{g.m}^{-3}$
PM_{2,5}	Cílový limit – roční průměr 25 $\mu\text{g.m}^{-3}$	35 $\mu\text{g.m}^{-3}$

Kvalita ovzduší vzhledem k imisním limitům pro ochranu ekosystémů a vegetace ve stanici Věřňovice byla následující :

v roce 2007 byla stanice zařazena na 4. místo v nejvyšších koncentracích SO₂ ve venkovských stanicích. Nedošlo však k překračování imisního limitu jak pro roční průměr koncentrací v roce 2007, tak ani pro zimní průměr koncentrací v zimním období 2007/2008 (limit je 20 $\mu\text{g.m}^{-3}$). U koncentrací NO_x byla stanice dokonce na prvním místě a překročila hodnotu 20 $\mu\text{g.m}^{-3}$ - imisní limit pro roční průměr je 30 $\mu\text{g.m}^{-3}$. Ozón se na stanici nesleduje, ale celé území je řazeno k oblastem s nadlimitními koncentracemi.

Na základě dalších dat ze stanic v Bohumíně, Českém Těšíně, Karviné, Karviné ZÚ, Havířově, Orlové a Šunychlu a stanic v Ostravě problémovými škodlivinami zůstávají suspendované částice frakce PM_{2,5} i PM₁₀, benzo(a)pyren, benzen a přízemní ozon.

Ve správním území Dolní Lutyně a se nacházely v roce 2007 následující zdroje emisí zařazené do Portálu veřejné správy - Provozovny ohlašovatelů do IRZ podle OKEČ

Zdroje emisí do ovzduší – bilance za rok 2007 (evidované zdroje -
http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/MapWin.aspx?M_Site=cenia&M_Lang=cs)

Provozní jednotka	OKEČ	lokalita	emise	t/rok
NETIS, a.s. - Dolní Lutyně	Chov hovězího dobytka	73553 Dolní Lutyně, ul. Ke Statku	Amoniak	23437,8

Dalším zdrojem znečištění ovzduší ve správním území Dolní Lutyně jsou především emise z vytápění a doprava. Pro stávající zástavbu v Dolní Lutyni je charakteristický decentralizovaný způsob vytápění s individuálním vytápěním rodinných domů a samostatnými domovními kotelny pro objekty bytových domů a vybavenosti s téměř výhradním spalováním plynu. K významnějším tepelným zdrojům v území patří plynová kotelna Gaskomplet, která zásobuje teplem a TUV 66 bytů a plynové kotelny Obecního úřadu, ZŠ a Kulturního domu. Pro období k r. 2020 se vzhledem k provedené plošné plynofikaci obce uvažuje s elektrickým vytápěním pouze pro cca 5 % bytů, tj. 100 bytů. Část objektů druhého bydlení uvažuje se smíšeným stupněm elektrizace.

Mimo tyto zdroje oblast Dolní Lutyně ovlivňují i zdroje z okolních průmyslových center Ostravsko – Karvinské oblasti a za určitých klimatických podmínek i další vzdálené zdroje. Území náleží do širší oblasti s výrazně ovlivněným ovzduším a při severních větrech může být ovlivněno i z území Polska, kde je situace obdobná nebo i horší. Nejbližší stanice Wodzisław Śląski vykazovala následující hodnoty

Wodzisław Śląski 2008 (<http://stacje.katowice.pios.gov.pl/iseo>)

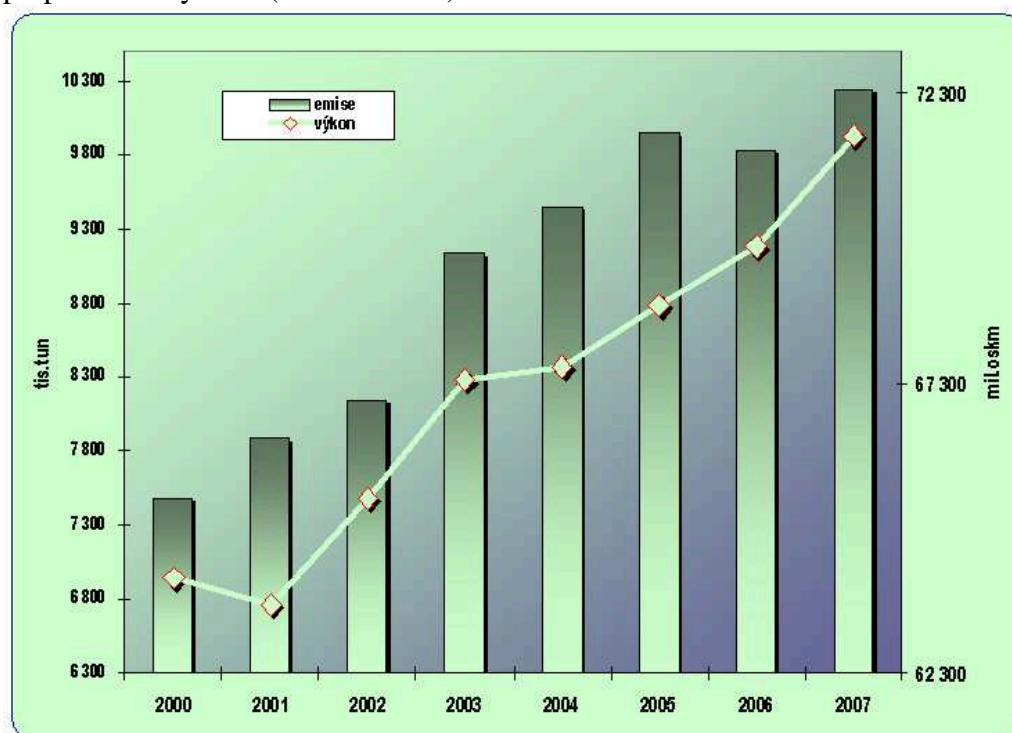
Parametr	Jednotka	Limit (Polsko)	Měsíc												Průměr
			I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
(SO ₂)	μg/m ³	20	29	30	22	20	9	8	7	6	11	16	23	36	18
(NO)	μg/m ³		8	8	3	2	2	2	2	2	4	9	9	14	6
(NO ₂)	μg/m ³	40	31	30	23	25	20	16	15	15	21	28	28	33	24
(CO)	mg/m ³		0.76	0.9	0.53	0.57	0.31	0.21	0.18	0.26	0.37	0.62	0.59	0.79	51
Ozon (O ₃)	μg/m ³		21	29	58	63	61	71	63	58	36	25	23	20	44
(NO _x)	μg/m ³	30	43	43	27	29	23	19	18	19	27	42	41	55	32
(PM ₁₀)	μg/m ³	40	94	116	65	68	42	32	31	32	48	82	76	103	66
Směr větru (WD)	° (stupně)		238	255	255	333		13	316	255	6	234	233	266	260

Kvalitu ovzduší ovlivňují nejen emise z velkých zdrojů průmyslu a energetiky ale i doprava. Spalovací procesy v dopravních prostředcích emitují (kromě mnoha jiných látek) směs oxidu dusnatého (90 %) a oxidu dusičitého (10 %). Oxid dusnatý reaguje s ostatními chemickými látkami v ovzduší za vzniku oxidu dusičitého. Chemickou reakcí mezi kyslíkem, oxidem dusičitým a těkavými organickými sloučeninami (VOC) za přítomnosti slunečního světla se tvoří přízemní (troposférický) ozón. Nárůst emisí z dopravy není přímo úměrný její intenzitě. Zpravidla produkce emisí roste pomaleji v závislosti na vývoji nových technologií a stavu

vozového parku. Pro Dolní Lutyni je nejdůležitější nárůst individuální automobilové dopravy. Lze očekávat, že tento nárůst bude v souladu s celorepublikovým průměrem.

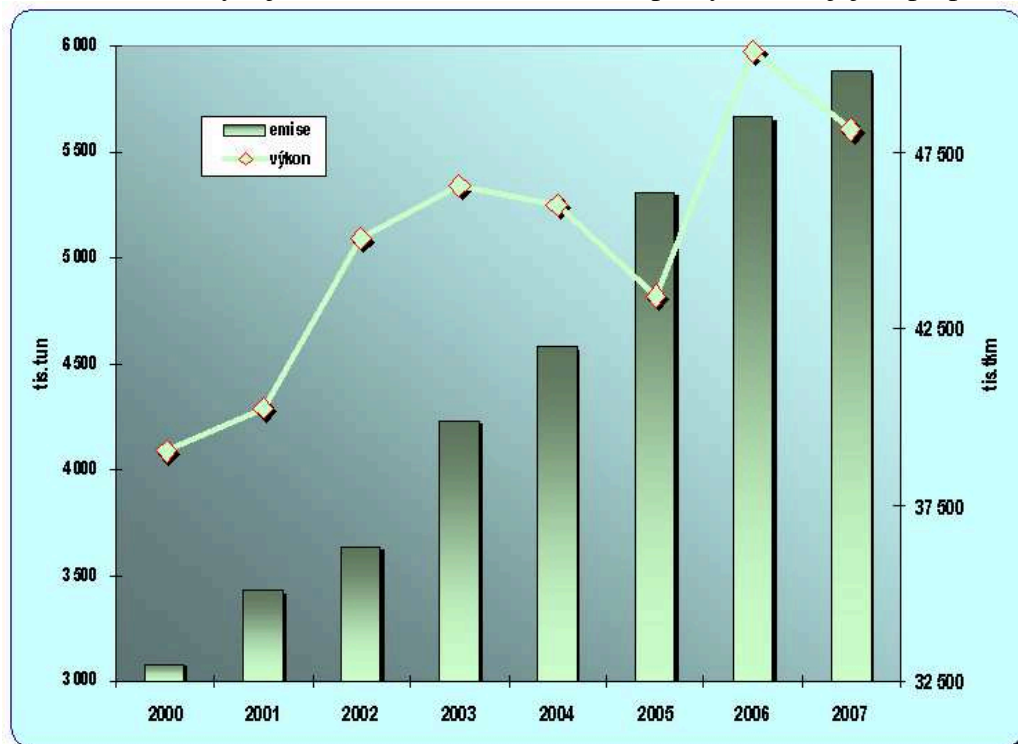
Dosavadní vývoj dopravy v ČR přináší prudký nárůst emisí v silniční dopravě. Vývoj nárůstu emisí je uveden v následujících grafech, které byly převzaty z: Ročenka dopravy 2007 (<http://www.sydos.cz/cs/rocenka-2007/index.html>).

Obrázek č.23: Vývoj emisí z IAD (individuální automobilová doprava) (tis.tun) v ČR a jejích přepravních výkonů (mil. osob km) 2000-2007

— emise (tisíce tun)
 ◇ výkon (mil. oskm)

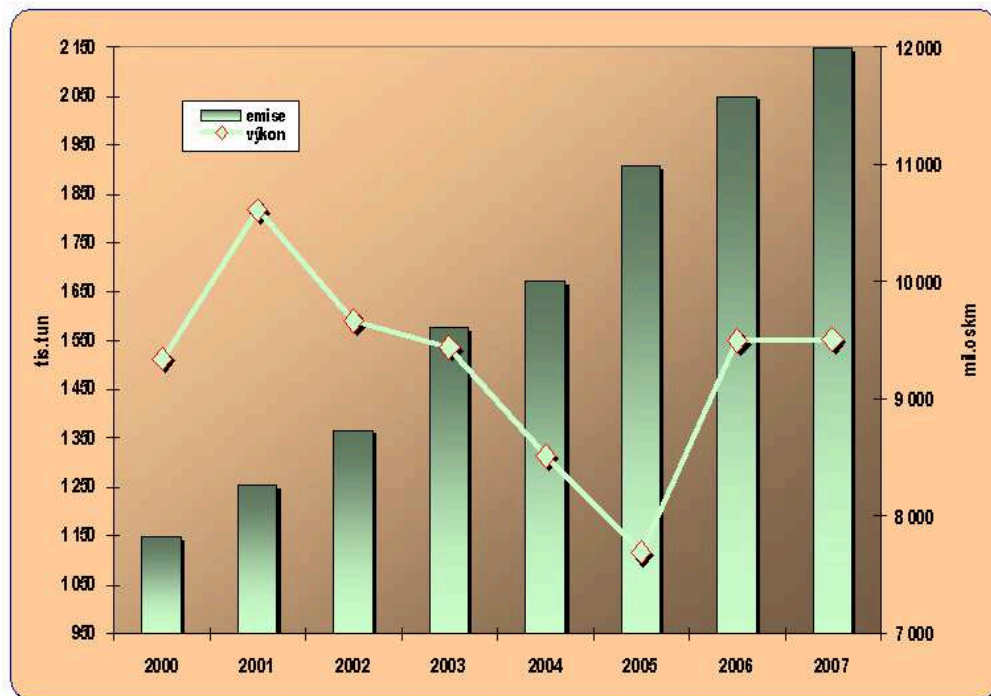
Obrázek č. 24: Vývoj emisí ze silniční nákladní dopravy v ČR a jejích přepravních výkonů

emise (tisíce tun)

◇ výkon (tisíce tkm)

Obrázek č. 25: Vývoj emisí z veřejné autobusové dopravy (včetně MHD) v ČR a jejích přepravních výkonů

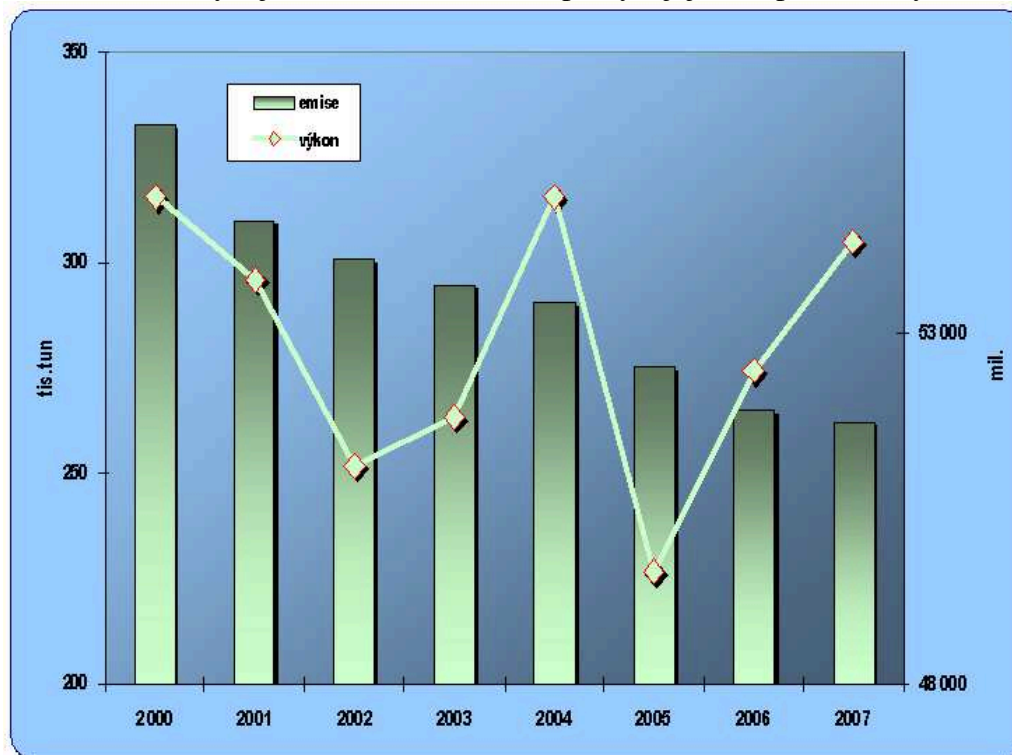

emise (tisíce tun)

◇ výkon (mil. oskm)

U železniční dopravy naopak emise neustále výrazně klesají

Obrázek č.26: Vývoj emisí ze železniční dopravy a jejích dopravních výkonů

Emise jsou úměrné spotřebě pohonných hmot, jejich kvalitě a technické dokonalosti spalovacích motorů. Spotřeba pohonných hmot v ČR se vyvíjela následovně :

Spotřeba benzínu a nafty v silniční dopravě (jako energie TJ)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Automobilový benzín	148,6	126,4	156,2	204,4	192,2	200,0
Motorová nafta	15 955,9	16 742,3	18 792,0	22 143,2	25 860,2	26 653,3

Obdobné trendy se dají předpokládat i pro správní území Dolní Lutyně.

Situaci může ovlivnit i přechod na biopaliva.

Podíl jednotlivých složek emisí z různých typů silniční a letecké dopravy v ČR a celkových imisí z dopravy (i železniční a vodní) za období 2000 - 2007 je následující:

Emise oxidu uhličitého (CO₂) za jednotlivé druhy dopravy (tis. t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	12 252	15 687	16 700	18 191	18 514	19 333
Individuální automobilová doprava	7 215	8 932	9 266	9 791	9 697	10 115
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	1 121	1 545	1 637	1 868	2 009	2 105
Silniční nákladní doprava	2 937	4 071	4 421	5 132	5 489	5 719
Letecká doprava	637	838	1 072	1 115	1 040	1 115

Emise oxidu uhelnatého (CO) za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	278 382	255 778	235 649	232 772	213 074	202 714
Individuální automobilová doprava	182 409	146 852	129 077	114 123	95 383	93 069
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	11 550	15 025	15 122	17 161	17 904	17 987
Silniční nákladní doprava	81 707	91 054	88 421	98 671	97 062	88 881
Letecká doprava	565	953	1 116	1 021	969	1 021

Emise NO_x za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	96 791	96 811	95 490	101 560	97 103	93 196
Individuální automobilová doprava	41 543	30 835	27 360	24 490	19 584	18 264
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	9 943	13 354	14 094	16 507	17 163	17 249
Silniční nákladní doprava	39 274	46 277	46 802	53 385	53 524	50 576
Letecká doprava	2 335	3 090	3 946	4 093	3 815	4 090

Emise oxidu dusného (N₂O) za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	1 352	2 028	2 264	2 446	2 508	2 652
Individuální automobilová doprava	1 067	1 620	1 775	1 876	1 923	2 038
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	50	70	77	92	95	97
Silniční nákladní doprava	129	207	251	312	334	351
Letecká doprava	86	113	144	150	140	150

Emise těkavých organických látek za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	56 954	51 424	47 808	47 331	42 253	40 171
Individuální automobilová doprava	36 607	27 446	23 867	20 538	15 333	14 446
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	2 020	2 750	2 724	3 075	3 242	3 307
Silniční nákladní doprava	17 486	20 301	20 173	22 706	22 711	21 415
Letecká doprava	331	477	590	586	550	586

Emise metanu (CH₄) za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	1 842	1 874	1 844	1 884	1 754	1 762
Individuální automobilová doprava	1 237	1 105	1 002	933	799	801
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	166	221	232	272	282	282
Silniční nákladní doprava	296	369	386	448	458	449
Letecká doprava	122	160	205	213	198	213

Emise oxidu siřičitého (SO₂) za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	1 724	2 341	2 584	621	631	666
Individuální automobilová doprava	804	1 071	1 151	320	314	329
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	217	309	347	60	66	71
Silniční nákladní doprava	590	843	953	164	179	190
Letecká doprava	39	51	65	67	63	67

Emise pevných částic za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	5 193	5 947	5 927	6 521	6 403	6 423
Individuální automobilová doprava	861	858	912	1 024	958	924
Silniční veřejná osobní doprava včetně autobusů MHD	1 124	1 452	1 451	1 628	1 647	1 749
Silniční nákladní doprava	2 923	3 386	3 310	3 628	3 565	3 517

Emise olova (Pb) za jednotlivé druhy dopravy (t)

	2000	2003	2004	2005	2006	2007
Doprava celkem	67,0	6,1	2,1	1,0	1,0	1,1
Individuální automobilová doprava	58,0	4,2	2,1	1,0	1,0	1,0
Silniční nákladní doprava	7,0	1,4	0,0	0,0	0,0	0,0
Letecká doprava	2,0	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0

Z tabulek je patrné, že poklesové trendy jsou jednoznačné u všech druhů silniční dopravy pouze u SO₂ a Pb. Výrazné poklesy u dalších druhů emisí (CO, NO_x, CH₄, těžké organické látky) jsou zřejmé pouze u individuální osobní automobilové dopravy. U CO₂ a N₂O je naopak patrný dlouhodobý nárůst. Tato data platná pro ČR lze očekávat i pro správní území Dolní Lutyně.

Hluková situace je závislá především na intenzitě dopravy. Do roku 2020 lze odhadnout navýšení dopravní zátěže na jednotlivých komunikacích až o 10 - 30 % (viz odstavec Změna dopravní zátěže území). Úroveň nárůstu hlukové zátěže bude závislá i na vývoji nových technologií v automobilovém průmyslu, na stavu místních komunikací a realizaci přeložek

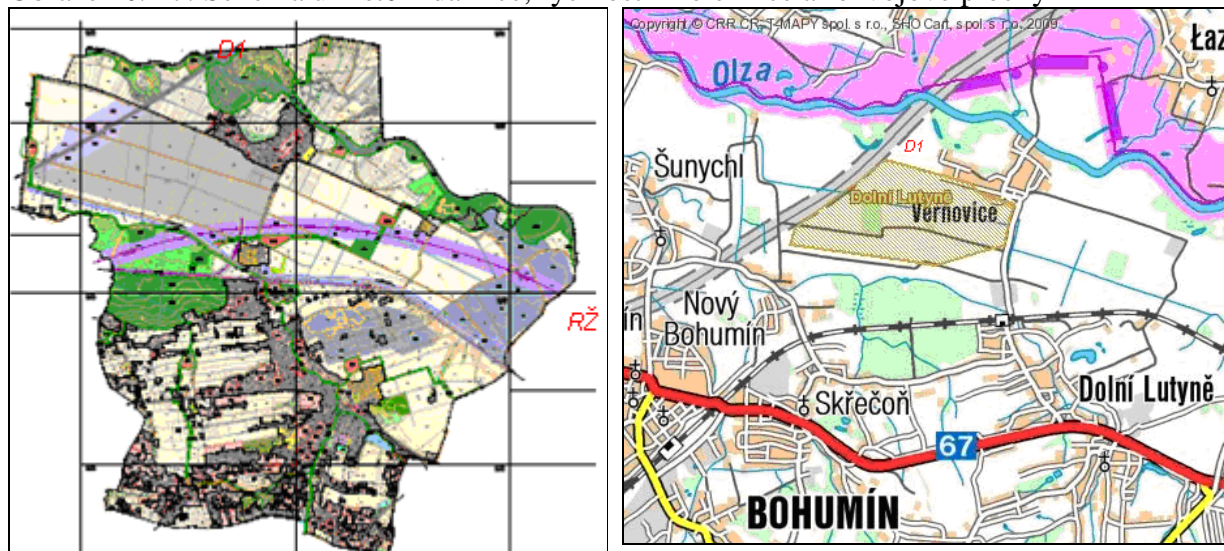
komunikací, úpravy křižovatek apod. Významným zdrojem hluku bude navrhovaná dálnice D1 a rychlostní železnice. Lze očekávat, že podél dálnice bude hluk 55-60 dB dosahovat do 300 – 600 m nebo i více m v závislosti na morfologii terénu a vegetaci., v bezprostřední blízkosti dálničního tělesa lze předpokládat, že bude hluková zátěž dosahovat 75-80 dB nebo více. Hluková zátěž v okolí železnice může být obdobná, v těsné blízkosti železničního tělesa může převyšovat 80 dB.

Dalším novým lokálním zdrojem hluku mohou být stávající i nové výrobní provozy a parkoviště. Nejvýznamnějším zdrojem může být uvažovaná rozvojová plocha, která je v těsném sousedství Věřňovic. V návrhu územního plánu je vedena jako plocha nestabilizovaného území. Pro tuto plochu nejsou stanoveny požadované regulační podmínky území a do doby rozhodnutí o využití zde platí podmínky pro plochy zemědělské NZ a plochy lesní NL.

Obecně při projekci a schvalování a následně při provozu výrobních objektů je třeba dbát na dodržování hygienických limitů.

Schematický průběh dálnice, rychlostní železnice (vlevo – fialově D1, RŽ – ÚP Dolní Lutyně) a lokalizace rozvojové plochy (vpravo hnědě - <http://mapy.crr.cz>) jsou uvedeny na následujících obrázcích.

Obrázek č. 27: Schéma umístění dálnice, rychlostní železnice a rozvojové plochy

- **Zvýšení produkce odpadů a odpadních vod**

Ve správním území Dolní Lutyně lze očekávat s rozvojem území i změnu v produkci odpadů. Dosavadní řešení likvidace komunálních odpadů vycházela ze základních dokumentů a nástrojů v oblasti odpadového hospodářství, to je Plánu odpadového hospodářství ČR, na který navazuje Plán odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje (POH MSK). Tento plán byl přijat a schválen Zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 30. 9. 2004 usnesením č. 25/1120/1. Jeho závazná část byla přijata jako obecně závazná vyhláška Moravskoslezského kraje č. 2/2004 s účinností ze dne 13. 11. 2004. Obec Dolní Lutyně má zpracován vlastní aktuální plán odpadového hospodářství, který byl dokončen v roce 2005.

Likvidací komunálních odpadů v řešeném území je pověřena firma Marius Pedersen, a.s., (provozovna Ostrava, Markvartovická 1148, 74801 Hlučín), která zajišťuje komplexní službu

zahrnující svoz komunálního odpadu včetně separovaných složek, provoz třídící linky a provoz sběrných dvorů mimo řešené území. V řešeném území se provádí sběr komunálního odpadu kombinovaným způsobem – je vymezeno cca 20 sběrných míst s kontejnery pro sklo a plasty. Od 1. 7. 2005 je realizován i separovaný sběr od občanů. Objemný odpad je odstraňován velkoobjemovými kontejnery (Odůvodnění ÚP Dolní Lutyně)..

V přehledu vedeném na Krajském úřadu MSK (http://www.kr-moravskoslezsky.cz/zp_04.html) nejsou na území správního území Dolní Lutyně uvedeny žádné provozovny zabývající se likvidací odpadů nebo jeho sběrem včetně sběru druhotných surovin. V textové Odůvodnění části územního plánu se uvádí, že na ul. Úzké 101 je sběrna a sklad vykupovaných kovů. Nebezpečný odpad je odstraňován mobilní sběrnou.

Ve východní části k. ú. Dolní Lutyně se nachází bývalá řízená skládka komunálních odpadů, která sloužila především pro potřeby obce (převažovalo ukládání stavebních odpadů, suti apod.). Provoz skládky byl již ukončen, navrhuje se její rekultivace zalesněním.

Průmyslové odpady se separátně zpracovávají podle plánů odpadového hospodářství jednotlivých podniků.

Způsob likvidace odpadů není v rozporu s Plánem odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje ani s legislativou, zejména zákonem o odpadech.

Do budoucna lze očekávat změnu produkce komunálního odpadu úměrně k změně počtu obyvatel a zvyšování využitelnosti odpadů. Současně i s ohledem na platnou legislativu a Plán odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje se předpokládá zvýšení využívání odpadů s upřednostněním recyklace na 55 % všech vznikajících odpadů do roku 2012 a zvýšení materiálového využití komunálních odpadů o 50 % do roku 2010 ve srovnání s rokem 2000. Současně je cílem snížit hmotnostní podíl odpadů ukládaných na skládky o 20 % do roku 2010 ve srovnání s rokem 2000 a s výhledem dalšího postupného snižování. S ohledem na tyto výhledy lze předpokládat, že celkové množství nevyužitelného tuhého komunálního odpadu oproti současnosti klesne.

Množství a druh průmyslového odpadu budou závislé na vývoji průmyslu a nových technologiích.

Veřejná kanalizace je v špatném stavu. V ÚP se uvádí „V obci je vybudována nesoustavná jednotná kanalizace s vyústěním do místních toků a potoka Lutyňka. Část kanalizace je vyústěna bez jakéhokoli čistění do toků, část kanalizace je svedena na stávající mechanicko – biologickou ČOV Hydrovit S, která je hydraulicky i látkově nevytížená. V současné době je využívána polovina výkonu (projektovaná kapacita je 8 000 EO). Stávající kanalizace je ve velmi špatném technickém stavu, objekty na kanalizaci neodpovídají současným předpisům a normám. Kanalizace není vodotěsná a celkově není vhodná pro odvádění splaškových odpadních vod. Místní část Věřňovice má vybudovanou nesoustavnou jednotnou kanalizaci s vyústěním odpadních vod do okolního terénu. Pro odvedení splaškových vod je stávající kanalizace bez zajištěného čistění odpadních vod nevhodná“.

V souladu s koncepcí Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Moravskoslezského kraje je odvedení splaškových vod z Dolní Lutyně navrženo soustavnou splaškovou kanalizací, která je gravitační, doplněná čerpacími stanicemi v odlehlých lokalitách, resp. v lokalitách s terénními depresiemi. Napojení jednotlivých nemovitostí mimo dosah gravitační kanalizace bude přes domovní čerpací stanice.

Teoreticky je uvažováno s napojením 100 % obyvatel Dolní Lutyně na kanalizaci a tím na ČOV. Prakticky budou odpadní vody z malé části obce z rozptýlené zástavby likvidovány v bezodtokých jímkách – žumpách s vyvážením odpadu na nejbližší ČOV, případně dle konkrétních podmínek v malých domovních ČOV.

Lokalita Martinov, která spádově přináleží k městu Bohumín, bude napojena na kanalizační stoku S4 města Bohumína.

Likvidace odpadních vod je navržena ve stávající ČOV Dolní Lutyně, která je v současné době využívána na polovinu své kapacity. Po vybudování kanalizace dle návrhu ÚP bude teoreticky na ČOV napojeno 100 % obyvatel Dolní Lutyně, tj. 4 480 obyvatel, množství čištěných odpadních vod $Q = 698,88 \text{ m}^3/\text{den}$ (vyjádřeno v průměrné denní potřebě vody). Do kanalizace v Dolní Lutyni se předpokládá i napojení splaškové kanalizace z Orlové – Horní Lutyně (cca 145 stávajících a navrhovaných rodinných domů, tj. přibližně 575 obyvatel, množství splaškových vod cca $69 \text{ m}^3/\text{den}$).

Zaústění vyčištěných odpadních vod z ČOV bude do Lutyňky.

Stávající nesoustavná jednotná kanalizace bude ponechána na odvádění dešťových vod.

- **Změna odtokových poměrů ze zastavěných ploch**

Výstavba rodinných domů a dalších staveb navazuje na stávající zastavěná území nebo vyplňuje současné proluky. Současně se zástavbou se zmenší plochy území vhodného pro zasakování srážkové vody a vody z tání sněhu. Změní se odtokové poměry a u větších zastavěných území se při neřešení zasakování srážkových vod (nebo jejich zdržení na jednotlivých pozemcích) může neúměrně zvýšit povrchový odtok. Opatření pro zasakování dešťových vod se doporučuje zejména na lokalitách s rodinnou zástavbou.

Největší zásah lze očekávat v případě realizace rozvojové zóny (ÚP ji zatím řeší jako plochy nestabilizovaného území) a dálnice.

- **Změna vegetace**

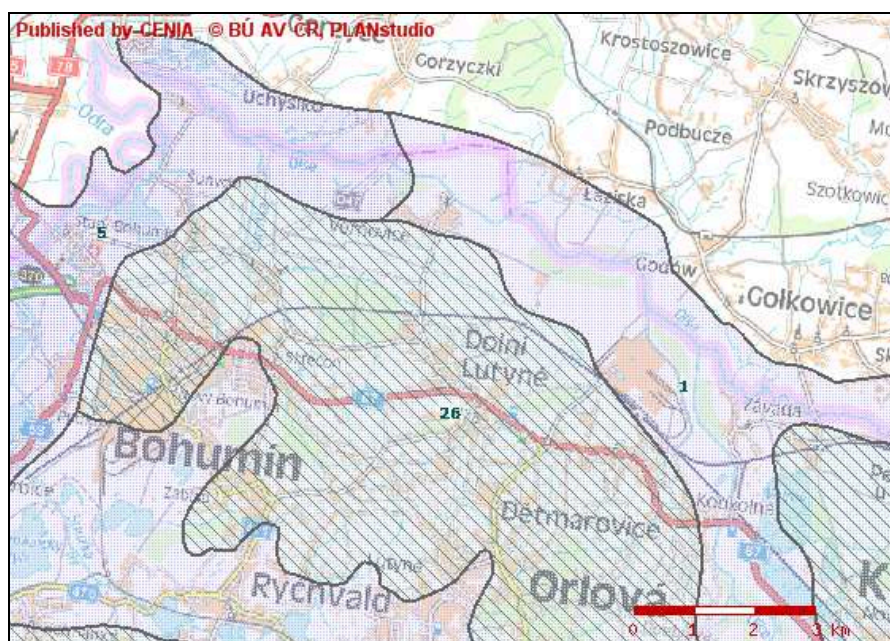
Většina změn využití ploch navržených v územního plánu Dolní Lutyně je v současné době zařazena do ZPF. Celkem bude zábor 271,60 ha, z toho je 259,40 ha zemědělské půdy. Realizací bytové výstavby (obytné smíšené plochy 123,05 ha, z toho 121,67 ha zemědělských pozemků) se tyto plochy zčásti zastaví, zčásti budou zatravněny nebo osázeny okrasnými nebo ovocnými stromy. Obdobná bude zástavba na plochách výroby a skladování s tím rozdílem, že podíl zastavěné plochy bude vyšší. U ploch dopravních koridorů bude důležité, jakým způsobem bude využito ochranné pásmo. U dálnice D1 je 100 m od osy přilehlého jízdního pásu. S ohledem na současný trend likvidace stromořadí podél komunikací lze uvažovat pouze o zatravnění. U rychlostní železnice je ochranné pásmo stanoveno na 200m

Větší podíl zeleně lze očekávat u ploch určených pro sport a zeleň, individuální rekreaci (zahrádky), zahrady, veřejnou a ochrannou zeleň.

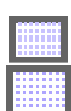
Zábor lesních pozemků je navrhován minimálně na 1,80 ha a zahrnuje převážně malé parcely pro účelové komunikace a suchý poldr. Problematický je zábor pro rychlostní komunikaci, kde je nepravděpodobné, že by zábor zahrnoval celé ochranné pásmo železnice (23,88 ha lesa).

Pro potřeby ÚSES se předpokládá zábor 34,47 ha zemědělské půdy pro zalesnění. Při zakládání prvků ÚSES na nezalesněné půdě je nutno využít ve velké míře meliorační dřeviny - keře a stromy. Při přeměnách druhové skladby respektovat místní provenienci (přírodní lesní oblast) a odpovídající ekotop. Potenciální přirozená vegetace je na následujícím obrázku.

Obrázek č.28: Potenciální přirozená vegetace -
<http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/cenia/portal/>

Potenciální přirozená vegetace

1 – Střemchová jasanina

5 - Jilmová doubrava

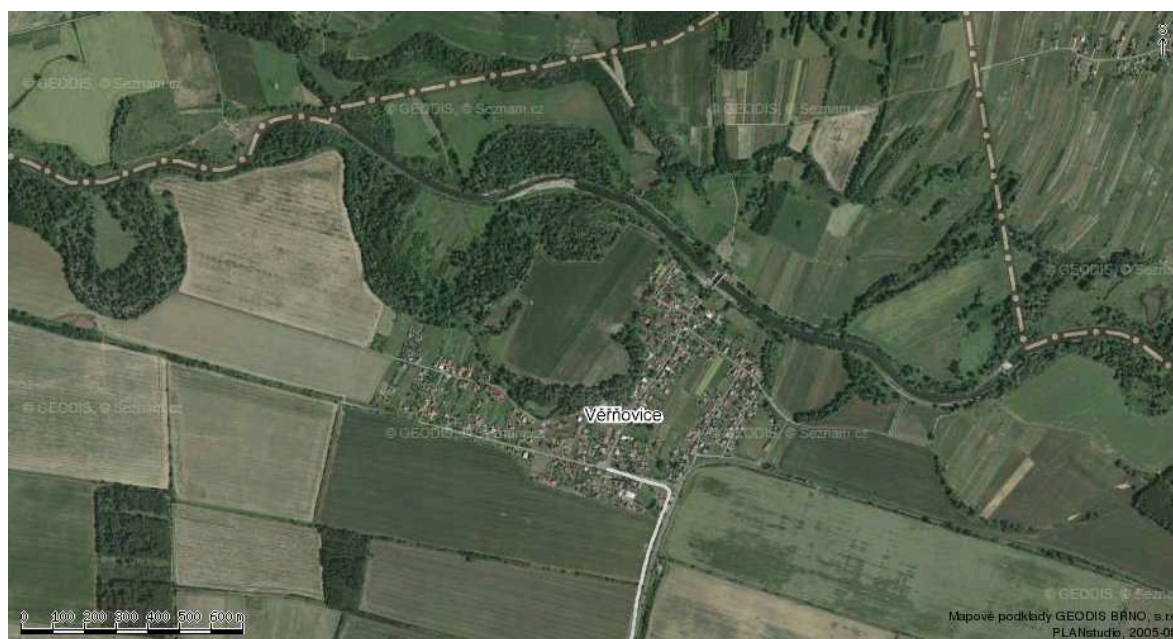
26 – Podmáčená dubová bučina

Specifické jsou plochy vymezené pro těžbu nerostných surovin, kde dojde k likvidaci veškeré vegetace a bude záviset na následném využití území a jeho rekultivaci. Rekultivace a vytváření finančních prostředků pro rekultivaci jsou součástí plánu otvírky.

• Změna vzhledu krajiny

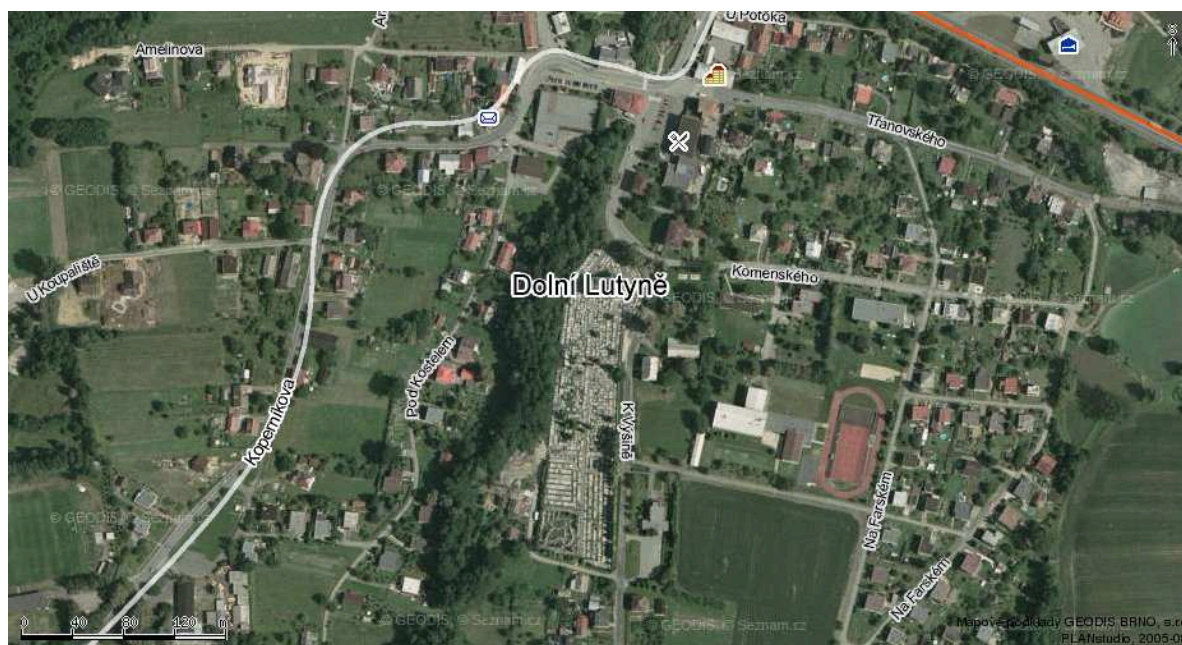
Řešené území má venkovský charakter (venkovská sídla a zemědělská krajina). V ÚP je krajina popsána následovně: *Severní část, ležící v údolní nivě řeky Olše, je tvořena souvislými plochami zemědělské půdy, protkanými hustou sítí odvodňovacích kanálů; zástavba je zde soustředěna do souvislých celků – Věřňovice, Nerad.*

Obrázek č.29: Krajina v okolí Věřňovic

Jižní část leží ve zvlněné krajině a zástavba je zde rozptýlená, tzv. slezského typu a volně přechází i na sousední katastrální území Dětmarovic, Horní Lutyně a Skřečoně. Souvislá zástavba je soustředěna v centrální části Dolní Lutyně a přechází severním směrem podél silnice III/46812 a toku Lutyňky do místní části Nerad. Obě části řešeného území s rozdílným charakterem zástavby odděluje železniční trať č. 320. Součástí Dolní Lutyně je také místní část Martinov, která územně přiléhá k místní části Bohumína – Skřečoni.

Obrázek č. 30: Charakter současné zástavby – Dolní Lutyně

Pro stávající zástavbu, zejména v okrajových částech obce mimo hlavní komunikaci je charakteristická přítomnost proluk a volných ploch.

Zcela specifické je území těžby nerostných surovin. Projevuje se jako výrazný umělý krajinný prvek s vodní plochou a těžným prostorem. Realizací nově uvažovaných těžebních ploch ve

východní části území se tyto krajinné prvky znásobí. Jejich zapojení do krajiny bude závislé i na konečné rekultivaci vytěžených ploch.

Obrázek č. 31: Plocha těžby

V k.ú. Dolní Lutyně a Věřňovice převládá návrh zastavitelných ploch pro bydlení v návaznosti na stávající zástavbu rodinnými domy nebo v prolukách. Většina nově vymezených ploch je situována do k.ú. Dolní Lutyně do střední a jižní části území. Realizaci nové zástavby se zvýrazní kompaktnost zastavěného území, hmotová skladba stavebních prvků bude posílena. Nebude však naplněna kompaktní zástavba. Změna vzhledu vnitřního prostoru (pocit fádnosti nebo dramatickosti, harmonie, kontrastu, dynamiky nebo statického výrazu, výraznosti nebo nevýraznosti, jedinečnosti nebo neurčitosti) a vnější siluety zastavěného území budou záviset na charakteru a rozmístění povolovaných staveb a zeleně.

Dalšími významnými změnami bude ovlivněn dopravní systém. Mimo dílčí přeložky komunikací a výstavba nových obslužných komunikací v rámci nové bytové výstavby se významně uplatní výstavba dálnice D1 v severozápadní části území a výstavba rychlostní železnice, která ještě výrazněji oddělí severní zemědělsky využívanou krajinu od jižní zástavbou ovlivněné části.

Dosud nevyjasněnou zůstává plocha nestabilizovaného území (v prostoru uvažované průmyslové zóny Dolní Lutyně – Letiště) a jejího konečného využití. Pokud bude tato plocha využita jako průmyslová zóna, vznikne v krajině nový krajinný prvek.

Pozitivním zásahem bude dobudování územního systému ekologické stability. Předpokládá se zábor 34,47 ha zemědělské půdy pro zalesnění.

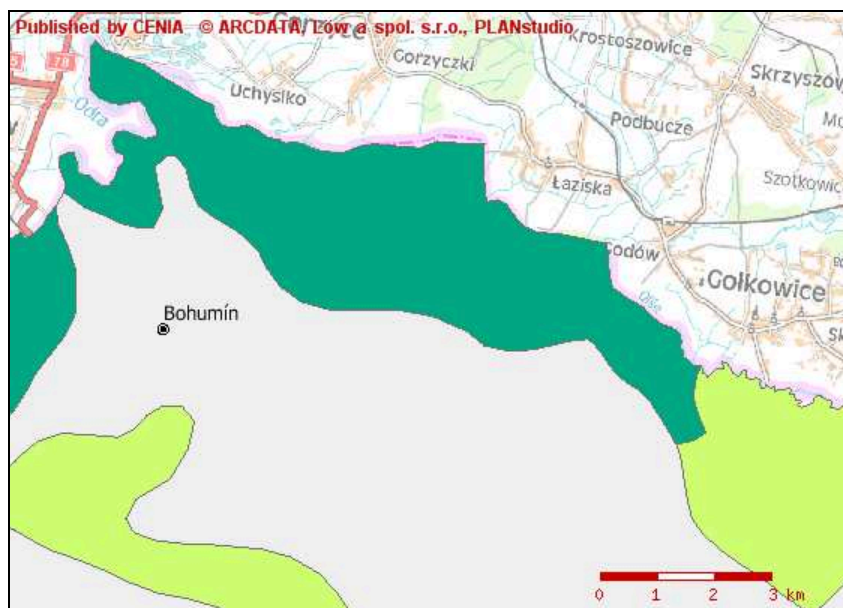
Při realizaci všech výše popsaných změn bude výsledkem pozměněná krajinná scénérie. Na severu bude krajinný prostor charakterizovaný zemědělskou krajinou, nivou Olše a s lokálně omezenou zastavěnou částí Věřňovice a Nerad. Krajina širokých údolních niv zůstane zachována (viz obrázek č.29).

Střední a jižní část posuzovaného území bude tvořit rozvolněná zástavba místy s prvky kompaktní zástavby zejména podél komunikací a s volnými plochami mezi zastavěnými celky. Zástavba bude plynule přecházet do sousedních katastrů. Střední a severní část budou odděleny železniční tratí č. 320, respektive koridorem rychlostní železnice.

Východní část území bude výrazně ovlivněna těžbou nerostných surovin a bude se postupně vyvíjet v závislosti na postupu těžby a rekultivací.

Specifickým územím bude prostor „průmyslové zóny“ – letiště.

Obrázek č. 32: Typy krajiny podle reliéfu

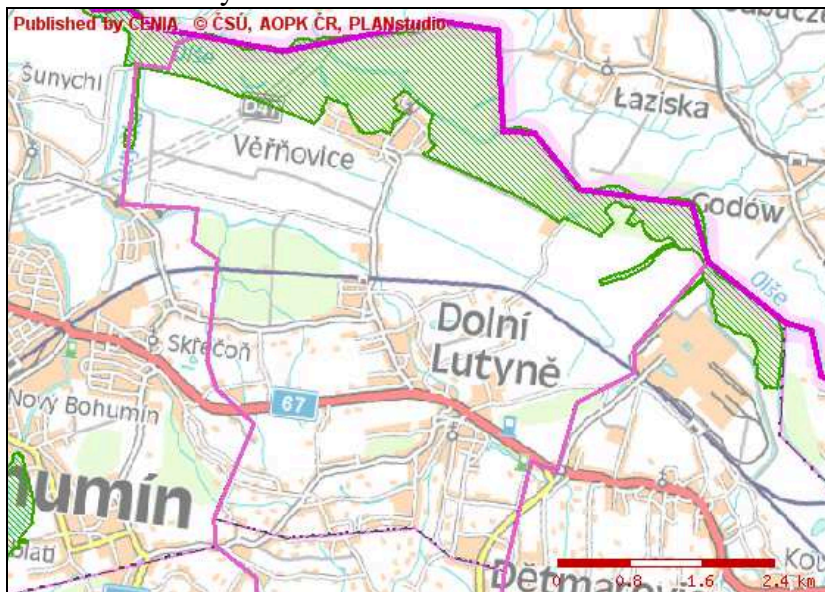

	(0) Krajiny bez vylišeného reliéfu		(3) Krajiny vrchovin Carpatica
	(11) Krajiny širokých říčních niv		

• Systém NATURA 2000

Systém Natura 2000 ve správním území Dolní Lutyně je zastoupen ptačí oblastí Heřmanský stav - Odra - Poolší CZ0811021 a evropsky významnou lokalitou Niva Olše - Věrnovice CZ0813457.

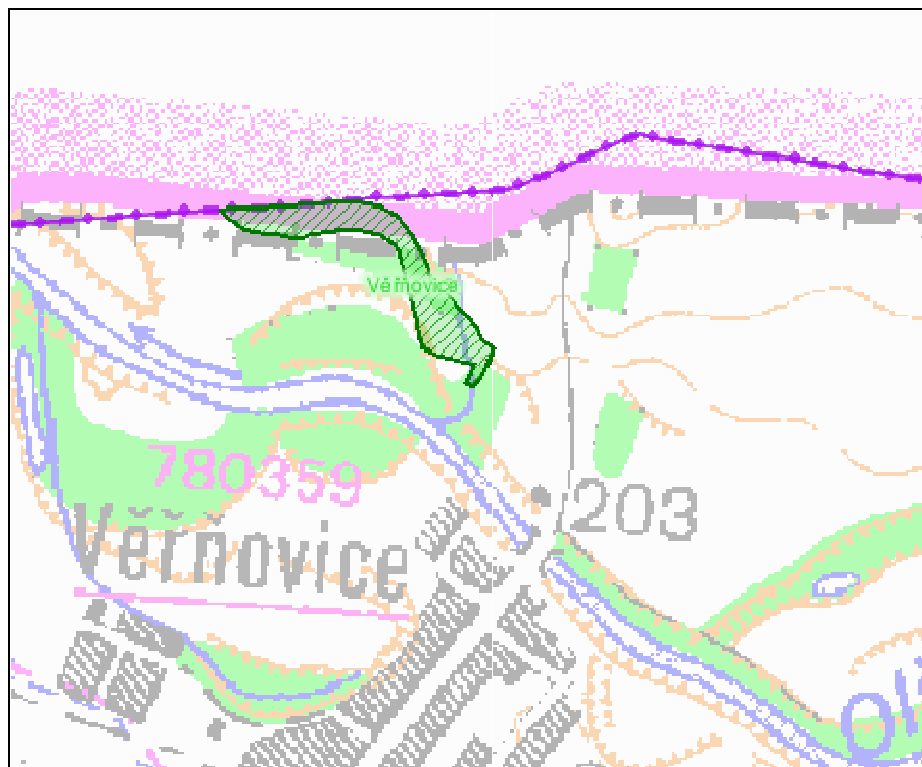
Obrázek č. 33: Systém Natura 2000

- **Ostatných systémy ochrany přírody**

V posuzovaném území se vyskytuje jediné maloplošné chráněné území – přírodní památka Niva Olše - Věřnovice. Je lokalizováno na severní okraj k.ú. Věřnovice k stání hranici s Polskem.

Obrázek č. 34: Maloplošná chráněná území - <http://drusop.nature.cz/>

Území bylo vyhlášeno k ochraně říční terasy řeky Olše s téměř přirozeným lesním porostem a výskytem chráněných druhů rostlin a živočichů Vyhláškou Okresního národního výboru

v Karviné v roce 1989.

Lokalita má následující základní charakteristiky:

Katastrální území	
název katastru	Věřňovice

Charakteristika území

Minimální nadmořská výška (m): 201
 Maximální nadmořská výška (m): 216
 Datum vyhlášení území: 15.05.1989
 Datum zrušení území:

	Kód	Název
Bioregion	2.4	Pododerský
Fytogeografické členění	83	Ostravská pánev
Geomorfologická jednotka	VIIIB1	Ostravská pánev
CHOPAV		
Klimatická oblast	MT10	mírně teplá 10
Přírodní lesní oblast	39	Podbeskydská pahorkatina

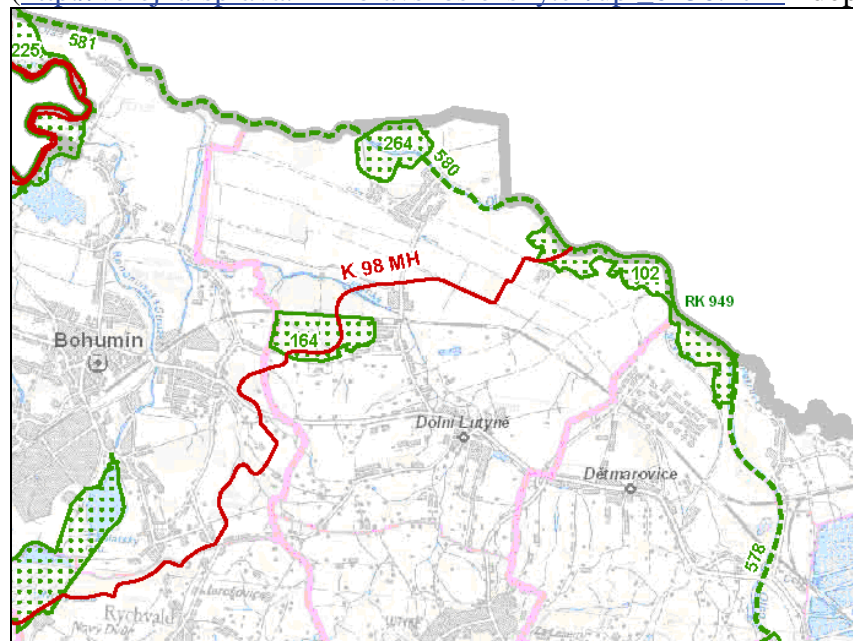
	Kód	Název	Platnost LHC do
Lesní hospodářský celek			

	Kód	Název
Cíle ochrany	HL	hospodářský les s určitou skladbou

Chráněné jsou i systémy ÚSES a významné krajinné prvky (VKP). Hospodaření je zde regulováno, ideálním cílem hospodaření je vytvořit prostředí s druhovou a věkovou skladbou blízkou přirozené. Návrhu nadregionálních a regionálních prvků ÚSES v širším okolí je uveden na obr. č.35. Byl převzat z návrhu zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje (L.Krajíček a kol. 2008). Na správní území Dolní Lutyně zasahují nadregionální biokoridor **K 98**, mezofilní bučinný, regionální biocentrum Bezdínek **102**, Lutyšský Borek **164** a Věřňovická niva **264** a regionální biokoridory **580** a **581**.

Obrázek č.35: Nadregionální a regionální územní systémy ekologické stability

(http://verejna-sprava.kr-moravskoslezsky.cz/upl_0150.html - doplněno)

- nadregionální biokoridor (NRBK)
- regionální biocentrum (RBC)
- regionální biokoridor (RBK)

Nadregionální biokoridor

Kód (ZÚR)	Kód (dle ÚTP ÚSES)	Délka (km)	Typ osy	Základní charakteristika
K 98	K 98	18,158	MH	Směřuje v severovýchodní části řešeného území z NRBC 91 Černý les napříč přes údolí Odry mezi Os-travou a Bohumínem a dále k severovýchodu do Polska. Směrná lokalizace trasy, převzaté v dílčích úsecích z nového řešení pro území města Ostravy, z ÚPD obcí a z ÚP VÚC Ostrava-Karviná, vyplývá z celkově poměrně značné variability možností trasování. Osa MH –mezofilní hájová

Regionální biocentra

Ozn. VPO	Název (dle ZÚR)	Kód (dle ÚTP ÚSES)	Název (dle ÚTP ÚSES)	Základní charakteristika (Cílové ekosystémy)
102	Bezdínek	338	Bezdínek	nivní, vodní
164	Lutyňský Borek	-	-	mezofilní hájové
264	Věřňovická niva	1936	Věřňovice	nivní, vodní

Regionální biokoridory

Ozn. VPO	Kód (dle ÚTP ÚSES)	Základní charakteristika (Cílové ekosystémy)
580	RK 948	nivní, vodní
581	RK 947	nivní, vodní

Mimo tyto regionální biokoridory je vymezen v ÚP regionální biokoridor RK 949 Bezdínek-Lužní lesy Olše (označení v ÚP 24).

Lokální úroveň je navržena pro zajištění parametrů ÚSES v místní úrovni a je podrobně popsána v územního plánu.

- lokální úroveň

V lokální úrovni jsou vymezeny biokoridory s vloženými biocentry podél drobných vodních toků, které napojují místní prvky sousedních území na vyšší úroveň.

Je tvořena lokálními biokoridory, lokálními biocentry a interakčními prvky:

- trasa od východu z území Dětmarovic k severozápadnímu okraji území obce Dolní Lutyně (označení v ÚP 25-34)
- trasa z lesa Borek k jihu na území města Orlová (označení v ÚP 35-40)
- trasa napojující se na k.ú. Dětmarovice z LBK 25 (označení v ÚP 41)
- trasa propojující LBC 25 a 38 (označení v ÚP 40)
- trasa směřující na území Polska (označení v ÚP 41,42)

Lokální ochranu vyžadují i památné stromy a významné krajinné prvky (VKP).

Na správním území Dolní Lutyně nejsou registrovány žádné památné stromy nebo skupiny stromů - převzato ze stránek Agentury ochrany přírody a krajiny (<http://drusop.tmapserver.cz/>) ani registrované VKP. Jsou zde zastoupeny jedině VKP ze zákona.

Významný krajinný prvek - VKP - je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utvářející její typický vzhled nebo přispívající k udržení její stability. (§ 3, odst. 1, písm. b zákona o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb. v platném znění – dále pouze zákon). VKP jsou vymezeny ve dvou rovinách.

- *za VKP ze zákona se prohlašují veškeré lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera a údolní nivy.*
- *registrovaným VKP se může stát část krajiny. VKP jsou kategorií ochrany těch částí (segmentů) volné krajiny, které nedosahují parametrů pro vyhlášení za zvláště chráněnou část přírody (tj. zvláště chráněná část přírody, např. chráněné území, nemůže podle zákona být registrována jako VKP).*

4. Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace významně ovlivněny.

- **Kvalita ovzduší, hluková zátěž**

Obecným problémem pro celé území Moravskoslezského kraje je kvalita ovzduší. Podle Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP (Sdělení č.9 odboru ochrany ovzduší MŽP o hodnocení kvality ovzduší – vymezení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, na základě dat za rok 2006 – Věstník MŽP č.3 /rok 2007) – náleží oblast pro stavební úřad Dolní Lutyně

k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší. Problematické jsou koncentrace PM₁₀ a BaP (polycyklické aromatické uhlovodíky vyjádřené jako benzo(a)pyren :

Vymezení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší (v % území)

Stavební úřad	PM ₁₀ (r IL)	PM ₁₀ (d IL)	NO ₂ (r IL)	Benzen	Souhrn překročení IL
Obecní úřad Dolní Lutyně	100	100	-	-	100

Vysvětlivky: IL – imisní limit; d IL – 24hodinový imisní limit; r IL – roční imisní limit

Překročení hodnoty cílového imisního limitu pro benzo (a) pyren - CIL - (v % území)

Stavební úřad	B(a)P	As	Souhrn překročení CIL
Dolní Lutyně	100	-	100

Do budoucna lze očekávat lokální zhoršování kvality ovzduší v řešeném území, a to zejména podél dopravních komunikací s intenzivní dopravní zátěží (např. podél dálnice D1). Podrobnější údaje o kvalitě ovzduší jsou uvedeny v kapitole 2.

Obdobné závěry lze učinit i o hlukové zátěži. Ke zlepšení hlukové zátěže může dojít jen v místech přeložek komunikací, ke zhoršení naopak v místech s nárůstem intenzity dopravy.

Obecně lze však očekávat, že uplatněním opatření ve smyslu koncepcí MSK se situace zejména v kvalitě ovzduší bude zlepšovat.

- **Staré ekologické zátěže**

Nejvýznamnějšími starými zátěžemi na území Dolní Lutyně jsou skládky odpadů. V evidenci Portálu veřejné správy jsou evidovány popsány dvě skládky. Jedna na k.ú. Věřňovice, druhá na k.ú. Dolní Lutyně.

Staré ekologické zátěže - Zátěže

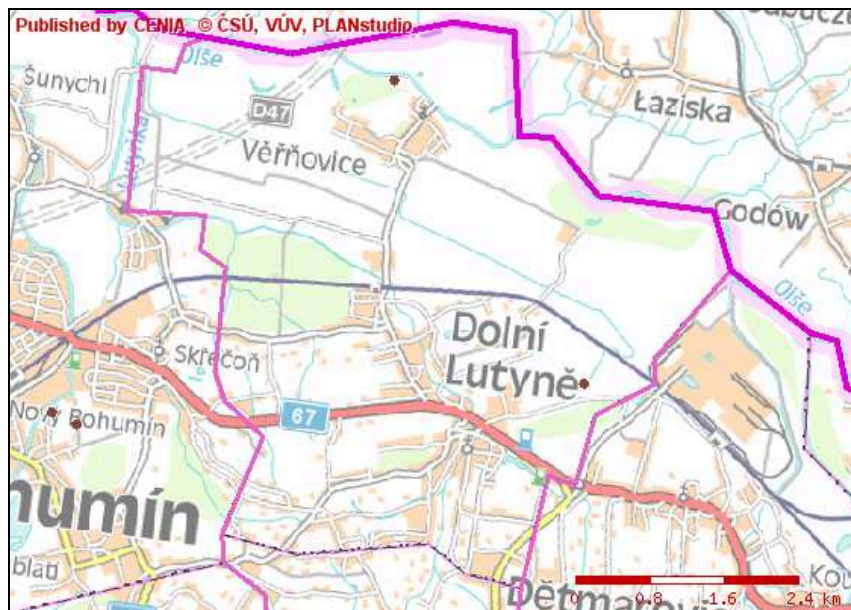
ID	Riziko kvalitativní	Riziko kvantitativní	Název
2973002	3-střední		černá skládka Věřňovice

Staré ekologické zátěže - Zátěže

ID	Riziko kvalitativní	Riziko kvantitativní	Název
2973001	4-nízké		Doly

Obrázek č.36: Staré zátěže

(http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/MapWin.aspx?M_Site=cenia&M_Lang=cs)

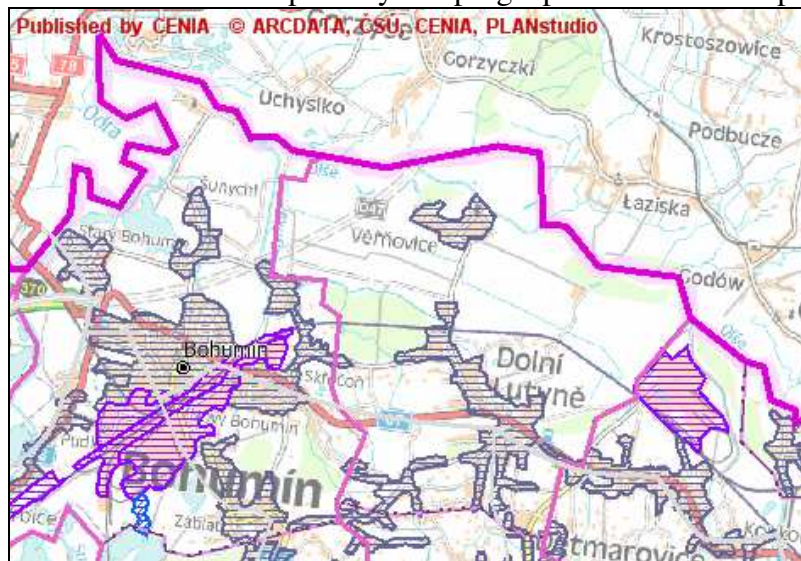
V odůvodnění územním plánu se uvádí následující, že skládka v Dolní Lutyni je bývalá řízená skládka komunálních odpadů, která sloužila především pro potřeby obce (převažovalo ukládání stavebních odpadů, suti apod.). Provoz skládky byl již ukončen, navrhuje se její rekultivace zalesněním. popis jednotlivých lokalit:

Ekologická rizika těchto starých zátěží jsou lokální a vesměs nízká. Využití těchto ploch v budoucnu se musí podřítit platné legislativě a s kontaminovanými materiály se musí zacházet podle platných předpisů.

- **Nárůst plochy umělých povrchů**

Dosavadní využití území bylo příčinou vzniku umělých povrchů. Jejich rozsah k roku 2000 je uveden na následujícím obrázku.

Obrázek č.37: Umělé povrchy - <http://geoportal.cenia.cz/mapmaker/cenia/portal/>

Plochy v roce 2000

- 1.1. Obytné plochy
- 1.2. Průmyslové a obchodní zóny, komunikace

Realizací územního plánu se rozsah těchto ploch zvětší. Celkový zábor půdy se předpokládá 271,60 ha.

• Důlní činnost

Na posuzovaném území je evidována jediná důlní činnost a to povrchová těžba jílu, písku a šterkopísků. Podrobnější popis je v kapitole 2. Výhledově se těžba má rozšířit o další plochy (TN3, TN4 a TN5). Nové těžební plochy negativně ovlivní krajinný ráz a to především v průběhu těžby. Konečný vliv bude záviset na způsobu rekultivace důlního díla. Dalším negativním dopadem je ovlivnění ptačí oblasti. Plocha TN5 zasahuje přímo do prostoru ptačí oblasti, plocha TN4 je v těsné blízkosti, plocha TN3 je v dostatečné vzdálenosti od hranice ptačí oblasti. U ploch TN5 a TN4 lze očekávat mírně negativní ovlivnění chování ledňáčka (Banaš 2009).

Ovlivnění EVL Niva Olše – Věřňovice plochami navržené budoucí těžby se projeví mírně negativně vůči kuňce žlutobřiché. Zahájením těžby dojde k zániku části periodických biotopů kuňky žlutobřiché. Neovlivní však biotopy významné pro rozmnožování, zimování a migraci. Po skončení těžby bude záviset na způsobu rekultivace území. Rekultivaci může mít vliv mírně pozitivní - lze ji uzpůsobit v prospěch kuňky žlutobřiché.

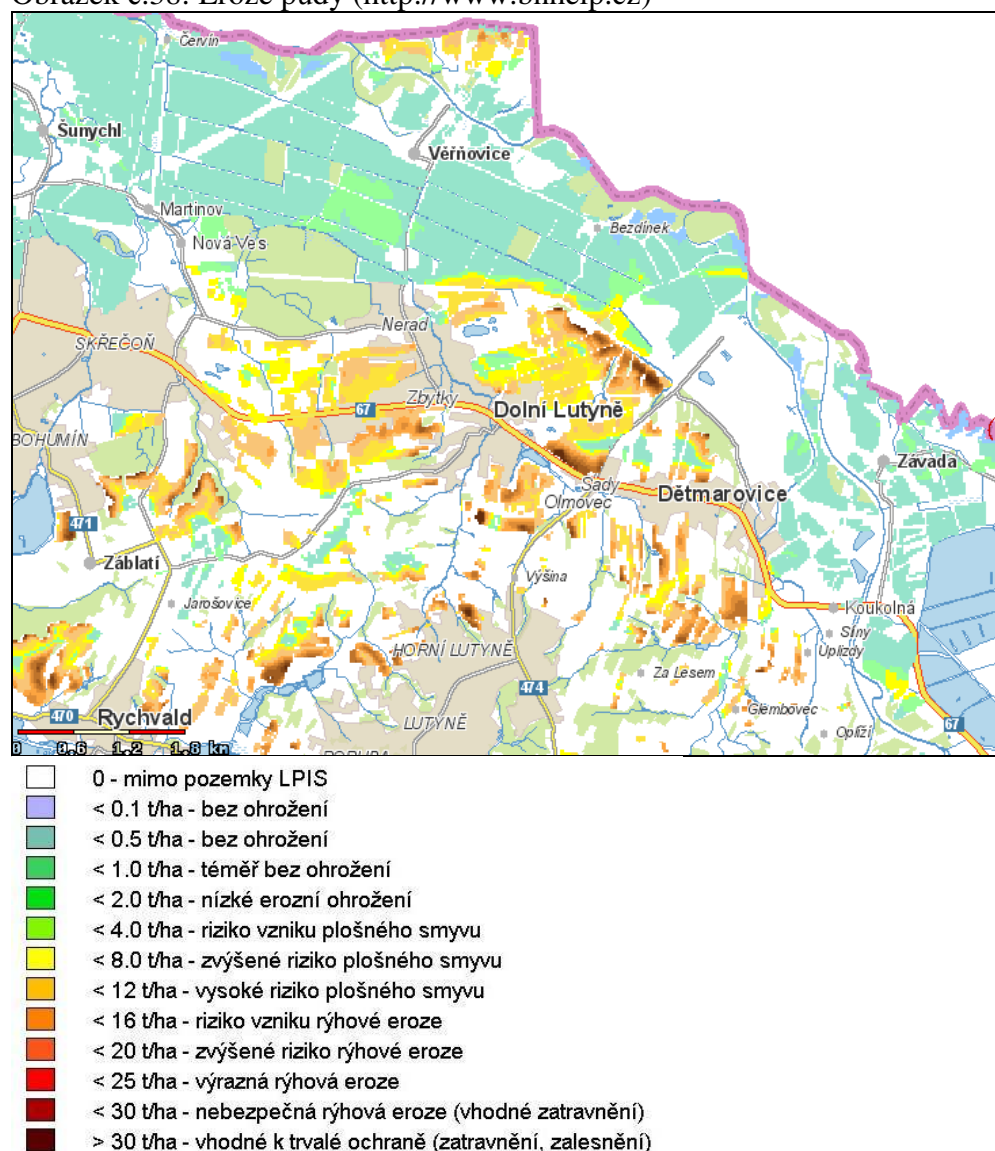
• Sesuvná území

V posuzovaném území je evidován jediný potenciální sesuv (obr. č. 12). Kvartérní fluvialní a glaciofluvialní sedimenty jsou relativně stabilní. Nestabilita je charakteristická spíše u jílovitých deluvií na svazích budovaných neogenními vápnitými jílovci. Území není náchylné k sesuvům ale přesto při úpravách terénu a stavební činnosti je nezbytné s možností vzniku sesuvu počítat.

• Eroze půdy

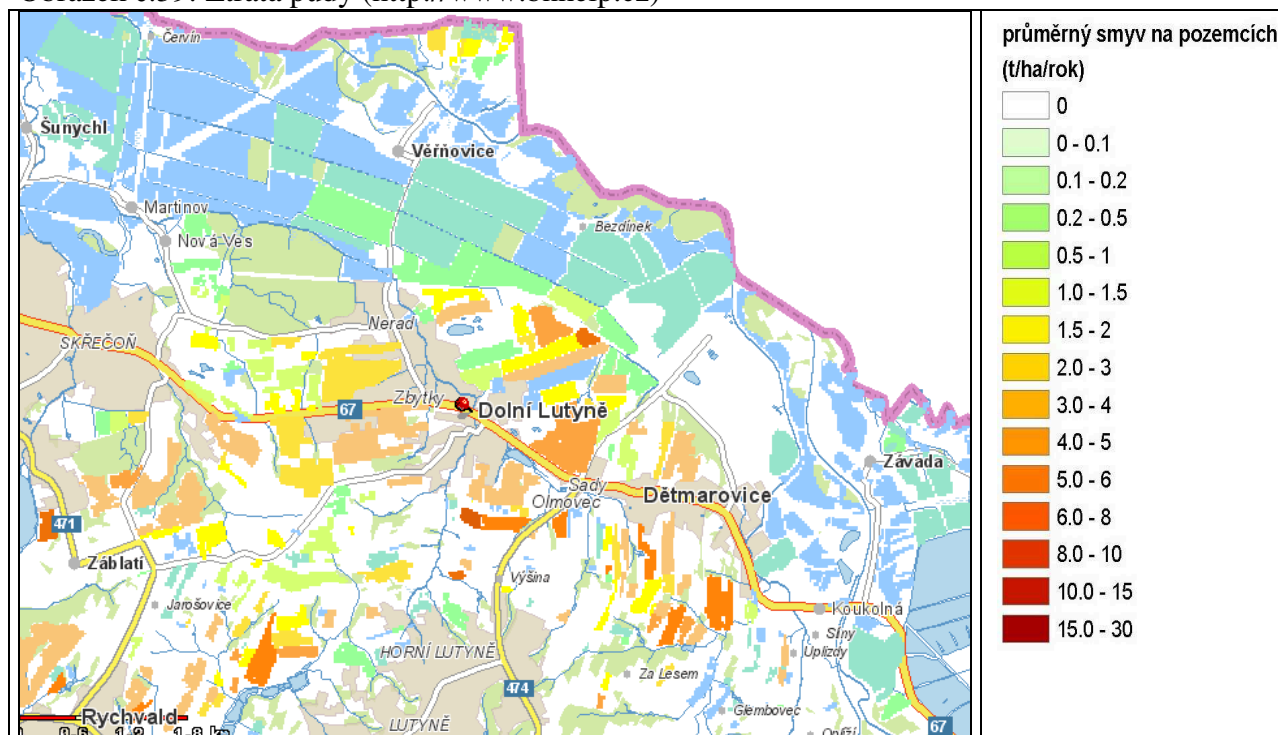
Území není významně ohroženo erozními procesy. Horninové prostředí ani morfologické podmínky, zejména v severní polovině území, nejsou náchylné k vzniku výrazné eroze. Nepředpokládá se ani významné odlesnění, které by mohlo vyvolat erozi půdy. Potenciální vodní eroze v posuzovaném území dosahuje velmi nízkých až středních hodnot (obrázek č.38).

Obrázek č.38: Eroze půdy (<http://www.bnhelp.cz>)

Průměrný smyv na pozemcích (ztráta půdy) na pozemcích je uveden na obrázku č. 39

Obrázek č.39: Ztráta půdy (<http://www.bnhelp.cz>)

Pro snížení negativních vlivů vodní eroze je třeba věnovat pozornost především dodržováním protierozních osevních postupů a využitím dostupných organizačních agrotechnických a vegetačních opatření. Na nejohroženějších plochách je vhodné preferovat trvalé zatravnění. Zvýšenou erozi lze očekávat na plochách určených k výstavbě a to v období realizace zemních prací. Nejvyšší hodnoty potenciální eroze jsou zpravidla v odlesněných územích.

- **Ložiska nerostných surovin**

Dalšími významnými prvky pro koncepci jsou ochranná pásma ložisek nerostných surovin.

Prakticky celé správní území Dolní Lutyně spadá do chráněného ložiskového území černého uhlí Čs. část Hornoslezské pánve. V současné době není pravděpodobná na většině území exploatace ložiska černého uhlí klasickými metodami a nepředpokládá se v souvislosti s tím vznik důlních škod deformacemi terénu.

Chráněné území bylo stanoveno rozhodnutím MŽP ČR č.j. 880/667/22/A-10/97/98 ze dne 27. 3. 1998 a v tom případě nebylo nutné postupovat dle ustanovení § 19 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon). Se změny dané zákonem č. 186/2006 Sb., který nabyl účinnosti dne 1.1.2007, podle ustanovení §18 odst. 1a §19 nového znění horního zákona vyplývá, že lze zřizovat stavby, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska jen na základně závazného stanoviska dotčeného orgánu a rozhodnutí o umístění stavby a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním může vydat jen příslušný orgán na základě závazného stanoviska orgánu kraje po projednání s obvodním báňským úřadem (viz Stanovisko k aplikaci horního zákona v řízeních a postupech dle stavebního zákona – Krajský úřad Moravskoslezského kraje 4.4.2007, č.j. ÚPS/4266/2007/Sni). Dne 17.9.2007 vydal Krajský úřad Moravskoslezského kraje Závazné

stanovisko k umístování staveb v chráněném ložiskovém území (č.j. MSK 127566/2007, sp.zn. ŽPZ/16077/2007/Svo) ve znění: Krajský úřad souhlasí s umístováním staveb v území ploch C₂, bez stanovení podmínek pro jejich provedení.

Z dalších ložisek surovin, které vstupují do řešení koncepce využití území jsou ložiska písků a štěrkopísků. Autoři územního plánu (Salvetová a kol.) uvádějí následující přehled:

Ložisko DP CHLÚ	Plocha (ha)	Firma	Způsob těžby	Využitelná surovina
B3 013200 Dolní Lutyně – Nerad DP 700 684 Dolní Lutyně CHLÚ 01320000 Dolní Lutyně	41,42 31,19 50,27	GZ-Sand, s.r.o., Napajedla	současná povrchová	štěrkopísky, písky slévárenské
B3 072200 Věřňovice CHLÚ 14400000 Čs. část Hornoslezské pánve	8095,07 174397,62	Česká geologická služba – Geofond	dosud netěženo	uhlí černé
D 5259900 Dolní Lutyně - Velké lány	8095,07	GZ-Sand, s.r.o., Napajedla	současná povrchová	štěrkopísky

Vysvětlivky : B3 – výhradní ložisko

D – nevýhradní ložisko

DP – dobývací prostor

CHLÚ – chráněné ložiskové území

Firma – název organizace vlastníci těžební oprávnění, příp. název organizace pověřené ochranou a evidencí ložiska

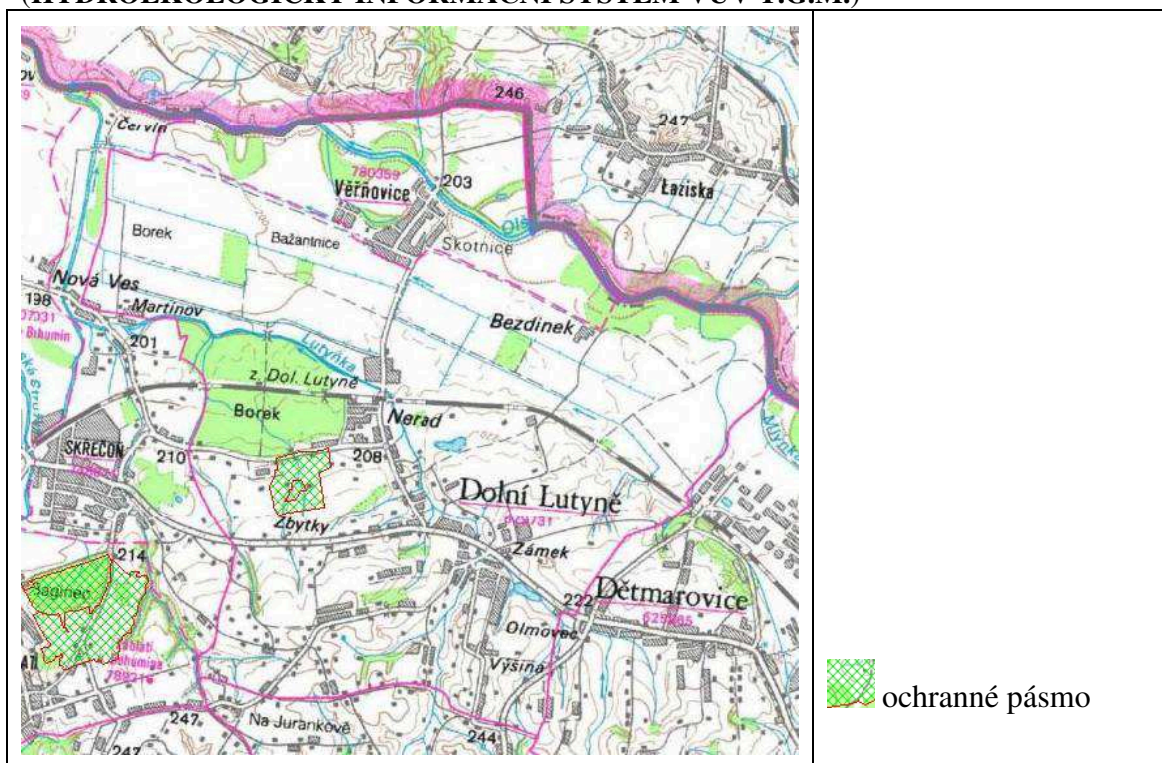
Chráněná území (podzemní vody)

Zástavba v katastru Dolní Lutyně je zásobována vodou ze skupinového vodovodu Orlová . Věřňovice jsou napojeny na vodovodní síť Dolní Lutyně řadem DN 160, délky cca 1400 m. Zásobování obce je stabilizováno, stávající systém je vyhovující.

Zdrojem vody je Ostravský oblastní vodovod – OOV, Karvinský přivaděč (ze zdroje Kružberk) a Beskydský přivaděč (ze zdroje Šance).

V minulosti byla obec zásobována pitnou vodou z místního zdroje vody západně od obce mezi Borkem a Zbytky. V současné době se nevyužívá. V informačním systému HEIS je stále vedeno ochranné pásmo 1. a 2. stupně bez podrobnějších údajů o jeho platnosti. Poslední údajem je rozhodnutí z ONV Karviná č.j. OVHZ/voda/13/585/74-Pe. V územním plánu Dolní Lutyně se s využitím tohoto vodního zdroje ani zachování ochranných pásem neuvažuje.

Obrázek č. 40: Ochranná pásma zdrojů vod
(HYDROEKOLOGICKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM VÚV T.G.M.)

Z hlediska potenciálního využití podzemních vod v budoucnu je významné bohumínské glaciální koryto, které bilančně představuje významnou zásobu podzemních vod (viz kapitolu 2.2 podzemní voda). Podzemní vodu z tohoto kolektoru pravděpodobně využíval i výše popsaný vodní zdroj.

- **Chráněná území (ochrana přírody)**

Návrh územního plánu Dolní Lutyně popisuje stávající chráněná území a VKP a ochranná významná lokality a vyhodnocuje silné a slabé stránky, příležitosti i hrozby. Vymezením hranice zastavěného území a zastavitelných ploch dochází k mírným kolizím mezi zájmem o ekonomické využití území s možností využít stávající a navrženou dopravní a technickou infrastrukturu a ochranou přírody. Podobně existuje střet mezi těžbou a ochranou přírody (viz výše, podkapitola Důlní činnost).

Výrazné změny se týkají výstavby místního systému ekologické stability. Návrh zahrnuje změnu zemědělské půdy na les. Cílovými lesními porosty ÚSES by měly být porosty místní provenience (viz obr. č. 28 na str. 37).

Střety jsou prakticky nevyhnutelné u některých zalesněných území a systému ÚSES s průběhem liniových staveb. Týkají se především stávajících staveb. Nově navržené liniové prvky jsou navrženy tak, aby tento problém minimalizovaly. Přesto se jim nelze vyhnout. Dálnice D1 protíná biokoridory v sz.části území a nivu Olše. Obdobně plocha územní rezervy pro výstavbu vysokorychlostní tratě zahrnuje lesní pozemky a protíná i staré aleje ve východní části území, které jsou součástí EVL. Mírně negativní vliv bude mít výstavba rychlodráhy na páchníka hnědého.(Banaš 2009).

5. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace.

Moravskoslezský kraj je z hlediska kvality životního prostředí jeden z nejzatíženějších v České republice. Nejzávažnější je velkoplošné poškození krajiny těžbou, kontaminace půd a podzemní vody v důsledku průmyslové činnosti, znečištění povrchových vod a znečištění ovzduší z dopravy a stacionárních zdrojů. Nárůst dopravy zvyšuje i hlukovou zátěž v okolí silně zatížených komunikací a ve velkých městech. V Moravskoslezském kraji vzniká velké množství průmyslového odpadu, zejména z energetiky, hutnictví a těžby uhlí.

Ekologická problematika vyvolala potřebu tyto problémy řešit, a to i s ohledem na novou legislativu České republiky a legislativu Evropské unie. Z tohoto důvodu Moravskoslezský kraj zadal v roce 2002 zpracování následujících koncepčních materiálů v oblasti životního prostředí (http://www.kr-moravskoslezsky.cz/zp_00.html):

1. Koncepční rozvojový dokument pro plánování v oblasti vod na území Moravskoslezského kraje v přechodném období do roku 2010
2. Program snižování emisí a imisí znečišťujících látek do ovzduší Moravskoslezského kraje
3. Územní energetická koncepce Moravskoslezského kraje
4. Plán odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje
5. Koncepce strategie ochrany přírody krajiny Moravskoslezského kraje
6. Koncepce Environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO) Moravskoslezského kraje
7. Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Moravskoslezského kraje
8. Koncepce rozvoje zemědělství a venkova Moravskoslezského kraje
9. Územní plán velkého územního celku Beskydy

Ad 1) Koncepční rozvojový dokument pro plánování v oblasti vod

Cílem dokumentu je zhodnocení současného stavu povrchových a podzemních vod v kraji se zaměřením na jejich množství a kvalitu, včetně předpokládaného vývoje do budoucna a návrh způsobu protipovodňové ochrany i odstranění negativních vlivů znečišťování vod. Dokument je určen pro přechodné období do doby schválení Plánu oblasti jednotlivých povodí podle § 25 vodního zákona (zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), který bude zpracován v návaznosti na Plán hlavních povodí, schvalovaný vládou ČR.

Problém protipovodňové ochrany byl v návrhu územního plánu doplněn a rozpracován. Z dřívějších zásahů je v územním plánu uvedena úprava toku Lutyňky z roku 1969 a vybudování poldru na jižním okraji k. ú. Dolní Lutyně. V době přívalových dešťů zachycuje polder vodu z povodí 1,88 km², zátopová plocha při max. naplnění je 24 552 m².

V rámci protipovodňových opatření v povodí Lutyňky je dle zpracované studie Posouzení odtokových poměrů Hraničního potoka (Výšiny) a bezejmenného potoka (Olmovec) navrženo vybudovat retenční nádrž – polder na východním okraji k.ú. Dolní Lutyně na Výšině. Retenční

nádrž bude mít objem $8\,500\text{ m}^3$, výšku hráze 4 m a umožní transformaci průtoku z $Q_{100} = 2,3\text{ m}^3/\text{s}$ na $Q_5 = 0,5\text{ m}^3/\text{s}$.

Pro zabezpečení území proti povodním je navržena rekonstrukce – navýšení levobřežní hráze Olše (staré rybníční hráze). Navržená úprava je v trase původní hráze, a z územního hlediska neznámá vybočení z trasy. Realizací navržených hrází podél Olše se zlepší ochrana Věřňovic proti povodním.

Plán povodí Odry se v současné době je předložen ke schválení Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Ad 2) Program snižování emisí a imisí

Cílem programu je zajištění kvality ovzduší a ochrany klimatu v souladu s rámcovou směrnicí Evropské unie o ovzduší. Program bude obsahovat akční plán ochrany ŽP v oblasti ochrany ovzduší a klimatu a bude mj. zahrnovat také problematiku úspor energie, včetně možností využití obnovitelných zdrojů energie, problematiku restrukturalizace průmyslu a vlivu dopravy.

V průběhu 90. let 20. století bylo v regionu zaznamenáno významné snížení koncentrací škodlivin v přízemních vrstvách atmosféry i emisí vypouštěných ze stacionárních zdrojů. Na celkovém sestupném trendu množství emisí ze zdrojů znečišťování se vedle postupných hospodářských změn výrazně projevila řada opatření ke snížení emisí realizovaných provozovateli zdrojů (zejména v souvislosti s platností emisních limitů pro zdroje znečišťování ovzduší podle vyhlášky MŽP č. 117/1997 Sb. a 356/2002 Sb.) a postupná změna palivové základny u všech kategorií stacionárních zdrojů. Příznivý vývoj se však v posledních letech zastavil a u některých ukazatelů došlo i ke zhoršení situace.

V roce 2004 bylo vydáno Nařízení Moravskoslezského kraje, kterým se vydává Krajský program snižování emisí Moravskoslezského kraje. Program snižování emisí Moravskoslezského kraje bude aktualizován do roku 2008, krajský úřad předkládá vždy do 31. prosince kalendářního roku radě kraje situační zprávu o kvalitě ovzduší na území kraje za předešlý kalendářní rok a o postupu realizace úkolů stanovených tímto nařízením. Primárním cílem je dosáhnout k roku 2010 doporučených hodnot emisních stropů pro oxid siřičitý (SO_2), oxidy dusíku (NO_x), těkavé organické látky (VOC) a amoniak (NH_3), stanovených pro Moravskoslezský kraj. Na tento program by měly navazovat i místní programy snižování emisí znečišťujících látek na úrovni obcí.

V rámci integrovaného programu ke zlepšení kvality ovzduší Moravskoslezského kraje byl sestaven časový plán implementací opatření. Zásadním opatřením (mimo průběžná technologická a kontrolní opatření, podporu ekologicky šetrných výrobních apod.) je k 30.10. 2007 vyjednat rozsah snížení emisí velkých zdrojů znečišťování. Za splnění odpovídá Krajský úřad Moravskoslezského kraje. Obdobná opatření pro střední a malé zdroje k datu 1.1.2010 mají vyjednat obce. Program předpokládá, že k roku 2010 opatření povedou k určitému

postupnému snížení výměry území, na kterém dochází k překračování imisních limitů nebo u některých parametrů lze očekávat, že limity budou nad územím kraje plošně dodržovány.

Pro obce je doporučeno (není povinností obce) zpracování programu ke zlepšení kvality ovzduší a v rámci aktualizace krajských programů iniciovat změny, které by do těchto programů zahrnuly opatření vedoucí ke zlepšení kvality ovzduší v řešeném území. Dále je nutno přiměřeně zohlednit překročení imisních limitů při povolování umístění dalších zdrojů znečištění ovzduší v území dotčených územních celků. Tento postup je v souladu s Programem Moravskoslezského kraje pro snižování emisí a imisí.

Pro Dolní Lutyni však nejsou dominantními zdroji znečištění ovzduší místní zdroje, ale velké průmyslové celky v Ostravsko-Karvinské oblasti a v Polsku.

Ad 3) Územní energetická koncepce

Cílem územní energetické koncepce Moravskoslezského kraje je vytvoření vhodných podmínek pro hospodárnou výrobu, distribuci a spotřebu energie s minimálním dopadem na životní prostředí a definování investičních potřeb v oblasti energetiky v kraji. Koncepce vychází z analýzy stávajícího stavu energetického systému, stanovení trendů vývoje poptávky a z již zpracovaných energetických dokumentů.

Navržené změny v územním plánu Dolní Lutyně respektují potřeby území i širšího okolí, požadavky VÚC Ostrava – Karviná i změny v zastavěnosti.

Zásobování elektrickou energií

Nadřazená soustava VVN – řešeným územím prochází vedení nadřazené soustavy 110 kV - VVN 691 EDĚ – Bohumín a VVN 692 EDĚ – Vratimov. Nadřazená soustava VVN – v souladu s ÚPN VÚC Ostrava – Karviná - se pro vyvedení výkonu z Elektrárny Dětmárovice (EDĚ), po jejím uvažovaném rozšíření o 300 - 600 MW (záměr a.s. ČEZ), navrhuje výstavba vedení 2 x 400 kV Dětmárovice – Vratimov – Nošovice.

Pro zajištění potřebného příkonu nestabilizovaného území Dolní Lutyně – Letiště se navrhuje výstavba nové transformační stanice 110/22 kV, s výkonem 2 x 40 MVA, situované v západní části nestabilizovaného území, s přípojkou 110 kV z rozvodny 110/22 kV Bohumín a propojením přímo do EDĚ.

Pro efektivní vytěžitelnost ložiska štěrkopísku v lokalitě Velké lány se navrhuje přeložka vedení 110 kV – VVN 691 EDĚ – Bohumín.

Provoz ostatních stávajících vedení VVN na území obce bude zachován ve stávajících trasách.

Distribuční soustava VN – na území obce Dolní Lutyně není provozován žádný zdroj elektrické energie, veškerá elektrická energie je dodávána z rozvodné soustavy 22 kV, odbočkami z hlavních linek VN 174 (dříve VN 12) propojující napájecí body 110/22 kV Bohumín – Orlová a VN 60 propojující napájecí body Orlová - Petrovice (Karviná).

Distribuční soustavu VN tvoří 32 distribučních trafostanic z toho 4 ve Věřnovicích. Trafostanice jsou převážně venkovního provedení, napojené nadzemními přípojkami VN.

Potřebný budoucí příkon pro obec Dolní Lutyně včetně Věřnovic bude zajištěn z rozvodné soustavy VN - 22 kV, linek VN 174 a 60, které jsou pro přenos potřebného příkonu dostatečně dimenzovány. Potřebný transformační výkon - pro byty, vybavenost, objekty

druhého bydlení a podnikatelské aktivity v obci bude zajištěn ze stávajících distribučních trafostanic, které budou doplněny 9 novými v lokalitách s nově navrženou výstavbou.

Pro zajištění potřebného příkonu pro těžbu šterkopísku v lokalitě Velké lány se navrhuje výstavba samostatné trafostanice.

Rozvodná síť NN – rozvodná síť NN v obci Dolní Lutyně je téměř výhradně venkovního provedení. V centru obce a pro objekty bytových domů je část sítě NN provedena zemními kabely. Technický stav rozvodné sítě NN v Dolní Lutyni je dobrý. Ve Věřňovicích je technický stav venkovní sítě NN velmi dobrý, rekonstrukce převážné části sítě spolu s výstavbou dvou dodatkových trafostanic byla provedena v r. 1989.

Pro navrženou novou výstavbu se navrhuje rozšíření kabelové sítě a výstavba nových transformačních stanic. Pro lepší využití zastavitelných ploch se v Lubině navrhuje přeložka vedení 22 kV. Při výstavbě nových RD v ucelených lokalitách se navrhuje rozvod NN řešit zemními kabely.

Zásobování zemním plynem

VTL plynovody a RS – územím obce Dolní Lutyně prochází vysokotlaký plynovod Bohumín – Dětmárovice a odbočky z tohoto plynovodu pro RS EDĚ, pro RS Orlová a pro RS Rychvald. Dále územím prochází VTL plynovod Havířov – Dolní Lutyně, který je propojen s plynovodem Bohumín – Dětmárovice.

Z VTL plynovodu Bohumín – Dětmárovice je napojena regulační stanice plynu RS VTL/STL Dolní – Lutyně. Na dodávce plynu do místní středotlaké plynovodní sítě se dále podílí RS Dětmárovice.

V souladu s návrhem ÚPN VÚC Ostrava - Karviná se pro využití přebytků koksárenského plynu z Koksozny Svoboda během návrhového období navrhuje výstavba středotlakého plynovodu, který propojí Koksozny Svoboda s Elektrárnou Dětmárovice.

VTL plynovody a RS – pro zajištění potřeby zemního plynu nestabilizovaného území Dolní Lutyně – Letiště se navrhuje výstavba regulační stanice plynu VTL/STL v západní části území. Bude napojená VTL přípojkou z plynovodu Dětmárovice – Bohumín.

Místní plynovodní síť – místní plynovodní síť v Dolní Lutyni a ve Věřňovicích je vybudována jako středotlaká. plynovodní síť je společná pro obce Dolní Lutyně a Dětmárovice a pokrývá zastavěné území obou obcí, na západní straně je pak propojena s místní plynovodní sítí ve Skřečoni. Výhledově bude plošná plynofikace postupně rozšiřována do okrajových částí obce a do ploch nové výstavby.

Zásobování teplem

Jihovýchodním okrajem území prochází trasa horkovodního napaječe z elektrárny Dětmárovice (EDĚ) do sídliště Orlová - Horní Lutyně, kde se rozvětňuje a vytváří horkovodní soustavu centralizovaného zásobování teplem - CZT Orlová. Na území Dolní Lutyně není z tohoto horkovodu napojen žádný odběr.

V souladu s návrhem ÚPN VÚC Ostrava - Karviná se územím Dolní Lutyně navrhuje výstavba nového tepelného napaječe Elektrárna Dětmárovice (EDĚ) – Bohumín. Pro nestabilizované území Dolní Lutyně – Letiště je na tomto napaječi vysazena odbočka.

Podrobný popis je uveden v ÚPN Dolní Lutyně.

Ad 4) Plán odpadového hospodářství

Cílem Plánu odpadového hospodářství je vytvoření vhodných podmínek jak pro předcházení a minimalizaci vzniku odpadů, tak i pro adekvátní způsob nakládání s odpady. Jeho zpracování vychází ze zákona o odpadech (zákon. č. 383/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v platném znění) a příslušné vyhlášky MŽP.

Plán odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje byl přijat a schválen Zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 30. 9. 2004 usnesením č. 25/1120/1. Jeho závazná část byla přijata jako obecně závazná vyhláška Moravskoslezského kraje č. 2/2004 s účinností ze dne 13. 11. 2004.

Nakládání s odpadem v Dolní Lutyni se řídí Plánem odpadového hospodářství z roku 2005. Likvidaci komunálních odpadů v řešeném území provádí firma Marius Pedersen, a.s. Zajišťuje komplexní službu zahrnující svoz komunálního odpadu včetně separovaných složek, provoz třídící linky a provoz sběrných dvorů mimo řešené území.

Z hlediska ochrany životního prostředí je důležité rozšiřovat systém třídění odpadu a jeho recyklaci.

Ad 5) Koncepce strategie ochrany přírody krajiny

Cílem Koncepce strategie ochrany přírody a krajiny je vytvořit ucelený přehled o stavu přírody a krajiny na území Moravskoslezského kraje, včetně přehledu všech používaných nástrojů ochrany přírody. Koncepce vychází z cílů a principů Státního programu ochrany přírody a krajiny a z podrobné analýzy současného stavu. Srozumitelným způsobem navrhuje další nezbytné kroky k vytvoření uceleného systému ochrany přírody a krajiny v kraji. Koncepce reaguje na předpokládané změny veřejné správy v oblasti ochrany přírody a krajiny, vyvolané nezbytností implementace soustavy Natura 2000 dle směrnic Evropských společenství o ptácích a stanovištích. Dokument odpovídajícím způsobem popisuje příslušnost jednotlivých orgánů ochrany přírody k jednotlivým navrhovaným opatřením, příslušnou zodpovědnost za jejich provedení, včetně vyhodnocení ekonomických dopadů.

Územní plán Dolní Lutyně respektuje vymezení chráněných území i podmínky jejich využívání a upřesňuje průběh a úpravy územního systému ekologické stability v souladu s VÚC Ostrava - Karviná, Generelem územního systému ekologické stability pro obec Dolní Lutyně z roku 1994 a odpovídá i návrhu Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje (Krajíček L. a kol. - 2008).

Ad 6) Koncepce Environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty

Cílem Koncepce EVVO Moravskoslezského kraje je návrh uceleného systému EVVO v kraji, který bude na základě rovného přístupu ke všem cílovým skupinám EVVO naplňovat příslušná opatření Programu rozvoje kraje. Zpracování koncepce vychází především ze

zákona o právu na informace (zákon č. 123/1998 Sb., v platném znění), který kraji ukládá povinnost podporovat v rámci samostatné působnosti vytvoření systému EVVO i z některých dalších předpisů (mj. usnesení vlády ke Státnímu programu EVVO v České republice).

Ad 7) Plán rozvoje vodovodů a kanalizací

Cílem Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Moravskoslezského kraje (zpracovala společnost Koneko spol. s r.o. 2004 pro Ministerstvo zemědělství Moravskoslezský kraj) je vytvořit podmínky pro zajištění žádoucí úrovně vodohospodářské infrastruktury na území Moravskoslezského kraje. Součástí plánu je i vymezení zdrojů povrchových a podzemních vod, uvažovaných pro účely úpravy na vodu pitnou v souladu s požadavky příslušné směrnice Evropských společenství. Plán rozvoje vodovodů a kanalizací navrhuje optimální rozvoj zásobování pitnou vodou, odkanalizování a likvidaci odpadních vod spolu s časovým upřednostněním v jednotlivých lokalitách kraje s ohledem na vlastnické vztahy, možnosti financování a ekonomickou průchodnost navržených postupů. Plán rozvoje vodovodů a kanalizací je koordinován s příslušnými částmi Konceptního rozvojového dokumentu pro plánování v oblasti vod na území Moravskoslezského kraje.

Současný stav a konkrétní plánovaný rozvoj vodovodů a kanalizací území obec Dolní Lutyně je popsán v kapitole 4 (vodovody) a 3, 6 (odpadní vody).

Zásobování pitnou vodou je především z povrchových vodních zdrojů prostřednictvím ostravského oblastního vodovodu.

Nakládání s odpadními vodami je v souladu s koncepcí Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Moravskoslezského kraje, vlastní návrh je převzatý ze Studie odkanalizování měst a obcí Karvinska (Vodiny Hranice, s.r.o., 2006), která byla pro Věřňovice dopracována a upřesněna v DÚR Odkanalizování obce Dolní Lutyně, část Věřňovice (Dopravoprojekt Ostrava spol. s r.o., 2007). Odvedení splaškových vod z Dolní Lutyně je navrženo soustavnou splaškovou kanalizací na ČOV a po vyčištění do Lutyňky. Do této ČOV bude napojena i část Orlové – Horní Lutyně (mimo astrální území Dolní Lutyně). Lokalita Martinov bude napojena na kanalizační stoku S4 města Bohumína.

Výhledově bude na kanalizaci a ČOV napojeno 100% obyvatelstva.

Ad 8) Koncepce rozvoje zemědělství a venkova Moravskoslezského kraje

Cílem této koncepce je:

- zabezpečení rozvoje zemědělských aktivit v oblastech s příhodnými podmínkami pro agrární produkci,
- zabezpečení jiných podnikatelských aktivit navazujících na rozvoj zemědělství i dalších vhodných odvětví,
- zachování tradičních hodnot v území, a to i v návaznosti na trvale udržitelný rozvoj krajiny,
- posílení ekonomické a sociální stability venkovských sídelních celků.

Koncepce má část popisnou, analytickou a strategickou – návrhovou.

Koncepčními materiály se řídí orgány kraje, např. při rozhodování o použití rozpočtu kraje apod., v některých případech jsou tyto dokumenty také závazné pro rozhodování dalších orgánů veřejné správy, včetně obcí.

Výše uvedené koncepce byly zpracovány v souladu s Národním rozvojovým plánem 2000 – 2006. V roce 2006 byl zpracován dokument Program rozvoje Moravskoslezského kraje (Agentura pro regionální rozvoj, a.s., G-Consult spol. s r.o., Hospodářská rozvojová agentura třinecka, Podnikatelské centrum s. r. o., RPIC-ViP s.r.o. 2006) na období 2006 - 2008. Program obsahuje zejména:

- a) analýzu hospodářského a sociálního rozvoje územního obvodu kraje, charakteristiku slabých a silných stránek jeho jednotlivých částí a hlavní směry rozvoje,
- b) vymezení regionů, jejichž rozvoj je třeba podporovat s ohledem na vyvážený rozvoj kraje, spolu s uvedením oblastí, na něž má být podpora zaměřena včetně navrhovaných opatření,
- c) úkoly a priority v rozmístění a rozvoji občanské vybavenosti, infrastruktury, životního prostředí, sociální politiky, vzdělávání a dalších odvětví v jeho samostatné působnosti.

Program je strukturován do pěti prioritních oblastí:

1. Konkurenceschopné podnikání
2. Úspěšní lidé
3. Dynamická společnost
4. Efektivní infrastruktura
5. Vzkvétající území

Pro další období byly koncepce rozpracovány v Národním rozvojovém plánu ČR 2007 – 2013.

Globálním cílem Národního rozvojového plánu v období 2007 – 2013 je přeměna socioekonomického prostředí České republiky v souladu s principy udržitelného rozvoje tak, aby Česká republika byla přitažlivým místem pro realizaci investic, práci a život obyvatel. Prostřednictvím trvalého posilování konkurenceschopnosti bude dosahováno udržitelného růstu, jehož tempo bude vyšší než průměrný růst EU. ČR bude usilovat o růst zaměstnanosti a o vyvážený a harmonický rozvoj regionů, který povede ke zvyšování úrovně kvality života obyvatelstva. Byly vymezeny strategické cíle:

- ⇒ Otevřená, flexibilní a soudržná společnost
- ⇒ Atraktivní prostředí
- ⇒ Vyvážený rozvoj území

Na základě definovaných cílů a priorit byly vymezeny následující operační programy:

OP Podnikání a inovace, OP Výzkum, vývoj, inovace, OP Zaměstnanost, OP Vzdělávání, OP Životní prostředí, OP Doprava, Integrovaný operační program, Regionální operační programy regionů soudržnosti, OP Konkurenceschopnost a OP Adaptabilita pro cíl Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost - region soudržnosti Praha, OP Přeshraniční spolupráce pro cíl Evropská územní spolupráce, OP Technická pomoc.

Z hlediska vlivu na prostředí je velmi významný OP Životní prostředí. Globálním cílem OP Životní prostředí je ochrana a zlepšování kvality životního prostředí jako základního principu udržitelného rozvoje se zaměřením na plnění požadavků právních předpisů ES v oblasti životního prostředí.

Specifické cíle tohoto operačního programu se vztahují na zlepšení situace v následujících oblastech:

1. vodní hospodářství a protipovodňová ochrana
2. ovzduší a hluk
3. využití obnovitelných zdrojů energie,
4. odpady, obaly a staré zátěže,
5. environmentální rizika, omezování průmyslového znečištění a zlepšení životního prostředí urbanizované krajiny
6. příroda a krajina
7. environmentální vzdělávání, poradenství a osvěta

S výše uvedenými koncepcemi souvisí i Koncepce rozvoje dopravní infrastruktury Moravskoslezského kraje.

Navržený územní plán respektuje výše uvedené cíle a zapracovává je do návrhů využití jednotlivých ploch a limitů využití území.

Ad.9) Územní plán velkého územního celku Ostrava – Karviná

Územní plán Dolní Lutyně je v souladu s Územním plánem velkého územního celku Ostrava - Karviná, který byl schválen Zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 21.12. 2006. Ve VÚC Ostrava – Karviná byla definována řada záměrů, z nichž výstavba dálnice D 1 (v ÚPN VÚC Ostrava – Karviná vedená jako D 47) v úseku Bohumín – státní hranice je již zahájena, v územním plánu je proto zakreslena jako stav. Ostatní záměry jsou do územního plánu zapracovány. Jako nestabilizovaná plocha je v územním plánu veden prostor uvažované průmyslové zóny Dolní Lutyně – Letiště.

V oblasti zdraví obyvatelstva se Česká republika připojila k deklaraci **ZDRAVÍ 21**. Na této deklaraci se usnesly členské státy Světové zdravotnické organizace na 51. světovém zdravotnickém shromáždění v květnu 1998. Deklarace formuluje základní politické principy péče o zdraví v jeho nejširších společenských souvislostech. Zdraví je v deklaraci stanoveno jedním ze základních lidských práv a jeho zlepšování hlavním cílem sociálního a hospodářského vývoje. Deklarace definuje 21 cílů. Popisuje dílčí úkoly i aktivity pro jejich dosažení. Realizací cílů ZDRAVÍ 21 by členské státy měly dosáhnout výrazného snížení úmrtnosti na nemoci oběhové soustavy, na nádory, úrazy a snížit výskyt závažných nemocí a faktorů, které je ovlivňují. Prostředkem je k tomu pokrok v prevenci příčin a rizik nemocí. Na plnění programu se budou podílet všechny složky společnosti. Pro řešení územního plánu a zejména výstavbu průmyslových objektů a zón je významný cíl 13 – Zdravé místní životní podmínky.

Zdravotní stav obyvatel a stav životního prostředí v ostravsko-karvinské oblasti je dlouhodobě sledován od roku 1994 Krajskou hygienickou stanicí Ostrava, od roku 2004 Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě. Šrám (2007) porovnává tyto výsledky s údaji v Praze, Teplicích a Prachaticích (lokality, kde byl sledován vývoj znečištění ovzduší a zdravotní stav populace). Konstatuje, že průměrné koncentrace PM_{10} v roce 2005 překračovaly hodnotu $40 \mu g/m^3$ (lokalita Bartovice) v měsících leden až březen a říjnu až prosinci. V obdobných termínech byly na Ostravsku pozorovány i zvýšené koncentrace PAU. V roce 2006 se situace příliš nezměnila. Ostravsko patří k nejvíce zatíženým územím. Koncentrace karcinogenních PAU jsou na Ostravsku nejvyšší v celé ČR. Výsledkem je

nepříznivý vliv na počátky těhotenství, schopnost oplodnění spermií, na dýchací onemocnění u dětí a na astma.

Situaci a vývoj lze dobře ilustrovat na vývoji astmatu a alergií u dětí (<http://www.szu.cz/tema/zivotni-prostredi/vyskyt-astmatu-a-alergii-u-deti-1>). Studie probíhá opakovaně v 18 městech ČR: Brno, České Budějovice, Frýdek-Místek, Hodonín, Jablonec n. Nisou, Jihlava, Karviná, Kladno, Hradec Králové, Mělník, Most, Olomouc, Ostrava, Praha, Sokolov, Ústí n. Labem, Ústí n. Orlicí, Žďár n. Sázavou. Podle periodicky opakovaného šetření prevalence alergií vzrostl počet alergických dětí za posledních deset let téměř dvojnásobně: ze 17 % v roce 1996 na 32% v roce 2006. Nejčastějším onemocněním je alergická rýma pylová a atopický ekzém; obě tyto alergie činí přes polovinu všech diagnostikovaných alergických onemocnění. V roce 2006 bylo lékařem diagnostikováno astma u 8% dětí, což představuje nárůst o polovinu ve srovnání s rokem 1996. Výskyt alergických onemocnění je závislý na věku. Pro mladší děti je typický zejména atopický ekzém, pro starší děti pylová alergická rýma. U této diagnózy je evidentní nárůst s věkem. Výskyt astmatu byl v roce 2006 nejvyšší u třináctiletých, a to téměř dvojnásobný ve srovnání s pětiletými. Uvedená data jsou vztažena k výše uvedeným lokalitám, ale s ohledem na koncentrace prachových částic ve stanici Věřňovice lze podobné závěry očekávat i pro území Dolní Lutyně. Pro krátkodobě zvýšené denní koncentrace suspendovaných částic PM₁₀ se udává, že způsobují nárůst celkové nemocnosti i úmrtnosti, zejména na onemocnění srdce a cév, zvýšení kojenecké úmrtnosti, zvýšení výskytu kašle a ztíženého dýchání, zejména u astmatiků (<http://www.szu.cz/tema/zivotni-prostredi/expozice-obyvatel-suspendovany-masticim-ve-venkovnim-1>). Mezi účinky dlouhodobě zvýšených koncentrací patří snížení plicních funkcí u dětí i dospělých, zvýšení nemocnosti na onemocnění dýchacího ústrojí a výskytu symptomů chronického zánětu průdušek, zkrácení délky života hlavně z důvodu vyšší úmrtnosti na choroby srdce a cév a pravděpodobně i na rakovinu plic. Tyto účinky suspendovaných částic frakce PM₁₀ bývají uváděny i při průměrných ročních koncentracích nižších než 30 µg/m³. Při chronické expozici suspendovaným částicím frakce PM_{2,5} se redukce očekávané délky života začíná projevovat již od průměrných ročních koncentrací 10 µg/m³. Ve stanici Věřňovice byly v roce 2007 průměrné roční hodnoty vyšší a to PM₁₀ 47,2 µg.m⁻³ a PM_{2,5} 35 µg.m⁻³. Maximální hodnoty byly u PM₁₀ 291,2 µg.m⁻³ a u PM_{2,5} 207,6 µg.m⁻³ (listopad 2007). Je tedy velmi důležité naplnit Program snižování emisí a imisí pro Moravskoslezský kraj. Pro kvalitu ovzduší na území obce Dolní Lutyně je důležité především snížení emisí u velkých zdrojů v okolních lokalitách.

6. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení

Při hodnocení této kapitoly se neuvažuje s nulovou variantou, která by znamenala zachování stávajícího stavu území, to je existenci stávajícího územního plánu Dolní Lutyně a byla by výraznou překážkou dalšího rozvoje obce.

V průběhu zpracování územního plánu bylo upuštěno od variantních řešení zastavitelných ploch a způsobu jejich využití.

Zatím nejasné je využití plochy územní rezervy v prostoru Dolní Lutyně – letiště. Plocha je vedena jako nestabilizované území.

7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí

Za negativní vlivy vyplývající z realizace ÚPN Dolní Lutyně považujeme zejména:

- Zábor půdy, změna zemědělského půdního fondu
- Změna dopravní zátěže území
- Zvýšení emisní a hlukové zátěže území
- Zvýšení produkce domovních odpadů a odpadních vod a zvýšení rizika kontaminace životního prostředí (to je půdy, horninového prostředí, podzemních a povrchových vod)
- Změna odtokových poměrů ze zastavěných ploch
- Změna vegetace
- Změna vzhledu krajiny
- Ovlivnění systému ÚSES

Tyto negativní změny jsou zčásti eliminovány již podmínkami v definování zadání ÚPN Dolní Lutyně a následně jsou rozpracovány v územním plánu Dolní Lutyně.

• Zábor půdy, změna zemědělského půdního fondu

Snahou autorů územního plánu bylo minimalizovat dopady záboru půdy, zejména ploch určených pro výstavbu. Proto byly pro návrhy ploch potřebných pro územní rozvoj obce využity všechny volné proluky uvnitř hranic současně zastavěných území. Další návrhové plochy navazují na stávající zástavbu a jsou jejím doplněním. Rozptýlená zástavba není podporována. Mimo zástavbu jsou vedeny dopravní koridory a těžební prostory a samostatně je vymezeno i nestabilizované území (rozvojová plocha).

Celkově je navržen zábor půdy 288,19 ha, z toho je 275,75 ha zemědělských pozemků. Pro obytnou zástavbu se předpokládá zábor 127,77 ha, z toho 126,39 ha zemědělských pozemků. Na plochy těžby je uvažován celkový předpokládaný zábor je 106,00 ha, z toho 103,73 ha, na dopravní koridory 37,94 ha, z toho 33,87 ha zemědělské půdy. Zemědělských pozemků jsou převážně orná půda ve třídě ochrany I až III.

Mimo to se pro rezervy (rychlostní komunikace a plochy těžby) předpokládá zábor celkem 166,02 ha, z toho je 130,70 ha zemědělských pozemků a pro nestabilizované území (rozvojová plocha) je zábor vymezen na ploše 204 ha půdy. Skutečný reálný zábor bude záviset na využití ochranných pásem komunikací a konečném rozhodnutí o využití nestabilizovaného území.

Pro potřeby územního systému ekologické stability se předpokládá zábor celkem 34,47 ha zemědělských pozemků, které budou přeměněny na les.

Zábor ploch lesa bude minimálně 1,8 ha (viz kap. 3).

Z výše uvedeného přehledu je patrné, že zásah do organizace zemědělského půdního fondu bude značný. Zalesnění, budování systému ekologické stability a veřejné, ochranné a krajinné

zeleně a plochy rekreace lze považovat za pozitivní a do jisté míry jako kompenzaci k nové výstavbě.

Ostatní zásahy jsou na úkor ochrany zemědělského půdního fondu a jsou prakticky nevratné. Jedinou výjimkou mohou být plochy těžby, které se při vhodné rekultivaci mohou navrátit k zemědělskému využití nebo mohou vytvořit nové vodní plochy a sportovní nebo rekreační území a plochy ochranných pásem podél komunikací, které mohou zachovat minimálně ochrannou zeleň.

• **Změna dopravní zátěže území. Zvýšení emisní a hlukové zátěže území**

V budoucnu lze očekávat další nárůst především automobilové dopravy. Vliv automobilové dopravy je již v současné době negativní a projevuje se mimo nárůstu intenzity dopravní zátěže i zvýšeným hlukem, vibracemi a emisemi a v neposlední řadě i problémy s parkováním. Nepříznivou situaci lze očekávat v okolí dnes již budované komunikace D1, silnice I/67, II/464 a II/471. Nárůst hluku a emisí bude mít negativní vliv zejména v zastavěném území nebo jeho blízkosti, zejména však na křížení s dalšími významnými komunikacemi.

Pro stavby umístěné v okolí komunikací je nutno dodržovat:

- u silnic ochranná pásma podle zákona č. 13/1997 Sb.
- u železnic ochranná pásma podle zákona č. 266/1994 Sb.
- v místech, kde je překračována přípustná hluková hladina realizovat nápravná opatření na budovách (úprava fasád, protihluková okna, výstavba protihlukových bariér, výsadba keřů nebo stromů)
- v místech, kde je překračována přípustná hluková hladina realizovat nápravná opatření na komunikaci (šířková homogenizace komunikace, volba vhodného povrchu, omezení maximální povolené rychlosti, zabezpečení plynulého provozu)
- udržovat komunikaci v dobrém technickém stavu
- realizovat úpravy, obchvaty, propojení a přeložky komunikací podle návrhu v ÚPN Dolní Lutyně

Úroveň nárůstu hlukové zátěže bude závislá i na vývoji nových technologií v automobilovém průmyslu (nová paliva, nové typy motorů, tiché pneumatiky apod.).

Jistou nadějí může být i evropské opatření, které bude muset ČR aplikovat a to zpracování strategické hlukové mapy a následně akčních plánů na snižování hluku (Doucha 2008).

Vliv hluku z ostatních zařízení na obyvatelstvo je možno regulovat při povolování stavby stanovením limitních hlukových parametrů těchto zařízení a stanovením ochranných pásem (u některých staveb je ochranné pásmo dáno zákonem – např. vedení VN, transformátory).

Emisní situace je ovlivněna mimo dopravu zejména systémem vytápění bytů a provozem některých průmyslových závodů a provozoven. V současné době je většina otopu v Dolní Lutyni zabezpečena systémem individuálního vytápění zemním plynem. Pro budoucnost se navrhuje:

- zachovat a rozvíjet systém individuálního vytápění na zemní plyn nebo elektřinu;

- u objektů bez možnosti využití zemního plynu preferovat biomasu (dřevní hmota) a její ekologické spalování v teplovodních kotlích tzv. pyrolytickou destilací;
- při budování nových průmyslových závodů se zaměřit na výroby a technologie s minimálními emisemi a malou dopravní zátěží.

- **Ovlivnění odtokových poměrů ze zastavených ploch**

Výstavba na nových plochách, zejména původně zařazených jako orná půda, bude mít za následek změnu odtokových poměrů. Část ploch bude pokryta nepropustným povrchem nebo stavbami, které zamezí vsakování dešťových vod a sníží dotaci podzemních vod a současně urychlí povrchový odtok. Minimalizovat změny odtokových poměrů lze zasakováním vhodných dešťových vod (voda ze střech) na lokalitě. Pro zasakování jsou vhodné štěrky a písky. Pokud jsou kryty sprašemi a sprašovými hlínami je vhodné zasakování zacílit do podloží sprašových hlín. Voda z komunikací a parkovišť může být kontaminována a je vhodnější ji odvádět do kanalizace.

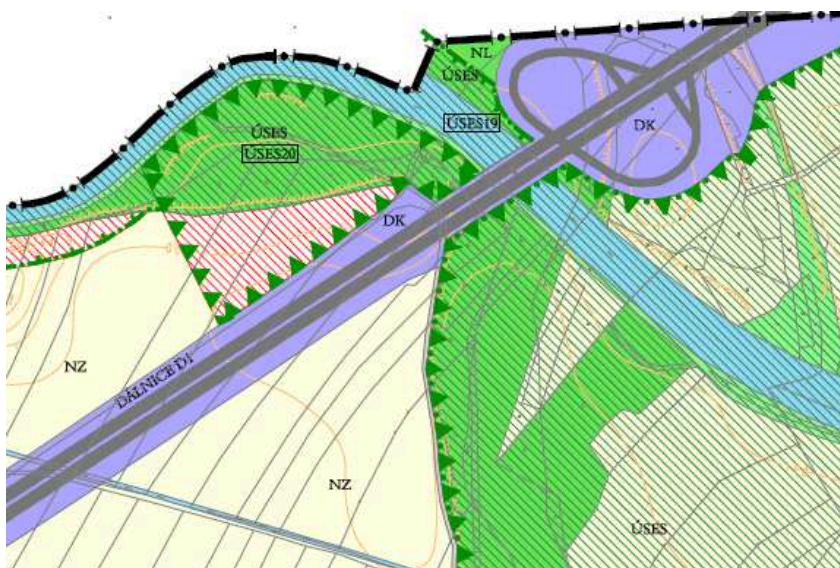
Na plochách s drenážními systémy hrozí jejich porušení při stavebních pracích a následné zamokření lokality nebo zaplavování sklepů a podmaččení staveb, případně může porušení podpořit vznik sesuvu. Změnám lze předcházet důsledným respektováním a zachováním funkčnosti dosavadních drenážních systémů nebo jejich rekonstrukcí.

- **Ovlivnění systému ÚSES a zalesněných území**

Otázka střetu zájmů mezi ochranou přírody a ostatními aktivitami je významná zejména u dopravních systémů, elektrických vedení, výstavby a způsobu hospodaření na pozemcích.

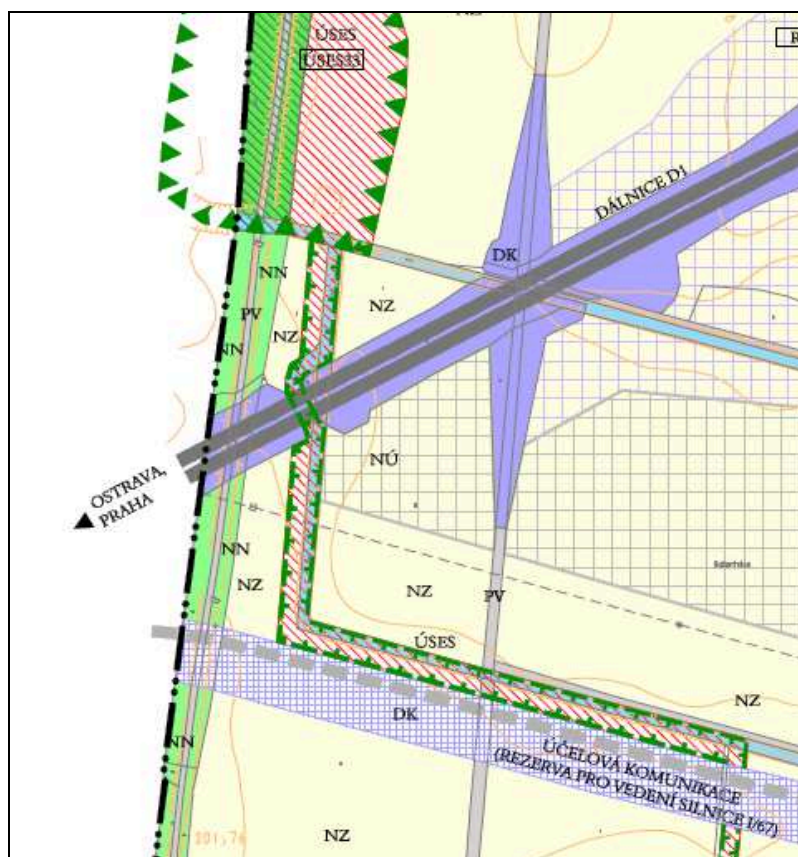
U dopravních systémů je významná zejména při křížení komunikací se systémem ÚSES a chráněnými územími. Prakticky každé křížení lze považovat za negativní. Na území katastru obce Dolní Lutyně k těmto střetům dochází především u komunikací. Minimalizovat negativní vliv lze co nejmenším (nejkratším) kontaktem mezi chráněným územím a komunikací a umístováním křižovatek mimo systém ÚSES. Za největší zásah lze považovat křížení dálnice D1 s navazujícím sjezdem těsně před hranicí s Polskem a regionálním biocentrem

Obrázek č. 41: Dálnice D1 – křížení s Olší

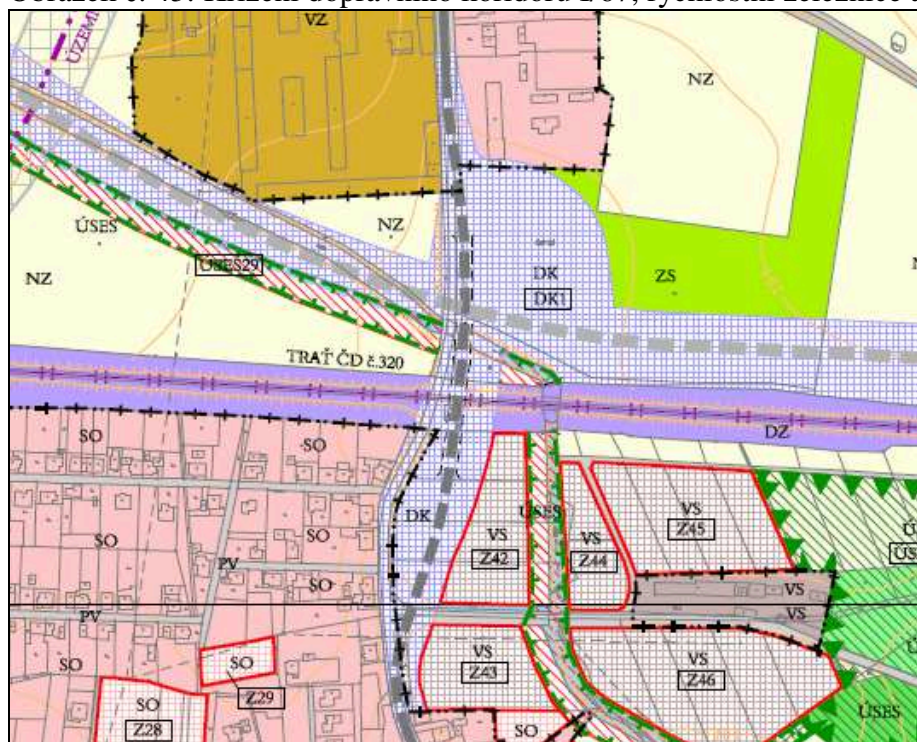
Dálnice D1 spolu s dopravním koridorem pro účelovou komunikaci přetíná nově navržený lokální biokoridor na západním okraji území

Obrázek č. 42: Dálnice D1 a rychlostní železnice – křížení s biokoridorem

Dalším složitým střetem je komplikované křížení železnice, dopravního koridoru pro přeložení silnice I/67 navrženého lokálního biokoridoru na západní okraji Dolní Lutyně

Obrázek č. 43: Křížení dopravního koridoru I/67, rychlostní železnice a biokoridoru

Značně komplikovaný zásah do ÚSES bude realizace vysokorychlostní železnice a účelové komunikace. Oba navržené dopravní koridory jsou vedeny relativně dlouho podél biokoridoru ÚSES 30 (komunikace) a biokoridoru ÚSES 5,7 a biocentra ÚSES 6 (rychlostní železnice) a následně se spolu kříží a zároveň přetínají systémy ÚSES. Situaci komplikuje i železniční vlečka, která kříží oba biokoridory.

Obrázek č. 44: Křížení dopravního koridoru, rychlostní železnice a biokoridoru

Dopravní koridor pro rychlostní železnici dále ve východní části území kříží lokální biokoridor ÚSES 9 a je v kontaktu s biocentry ÚSES 8 a 10.

Obrázek č. 45: Křížení dopravního koridoru s biokoridorem

- **Ovlivnění systému Natura 2000**

Realizace návrhů uvedených v územním plánu Dolní Lutyně přináší mírné riziko z hlediska ochrany ptačí oblasti Heřmanský les – Odra – Poolší. Předmětem ochrany je ledňáček říční. Mírné riziko je i vůči evropsky významné lokalitě Niva Olše – Věřňovice, kde předmětem ochrany jsou páchník hnědý a kuňka žlutobřichá. Při dodržení navržených opatření (viz kapitola 9) nebude mít uvedená koncepce negativní vliv na celistvost a předměty ochrany ptačí oblasti ani evropsky významné lokality (Banaš 2009).

- **Změna vzhledu krajiny**

Nová zástavba změní vzhled krajiny. Přesto, že převládá návrh zastavitelných ploch pro bydlení v návaznosti na stávající zástavbu rodinnými domy nebo v prolukách a zvýrazní se kompaktnost zástavby, nebude naplněna kompaktní zástavba. Příliš nahuštěné stavby, zejména mimo dnes již urbanizovanou krajinu, nejsou přijímány pozitivně a proto je nedoporučujeme. Negativně působí i přílišná uniformita. Při povolování staveb doporučujeme zvažovat vnější siluety zastavěného území s ohledem na charakteru a rozmístění povolovaných staveb a doprovodné zeleně. Ve venkovské krajině doporučujeme zachovávat charakter staveb, který koresponduje se současným charakterem.

U staveb podléhajících posuzování podle zákona 100/2001 Sb., zejména pak u průmyslových zón, doporučujeme klást důraz na posouzení krajinného rázu.

U navrhovaných dopravních koridorů (rychlostní železnice) a realizovaných koridorů (dálnice D1) v co největší míře zachovat stávající zeleň v ochranných pásmech nebo je pro výsadbu zeleně využít.

Těžební plochy průběžně v závislosti na těžbě rekultivovat a při povolování nových těžebních ploch vyžadovat již ve fázi povolování těžby zpracování plánu rekultivací.

- **Zvýšení produkce domovních odpadů a odpadních vod a zvýšení rizika kontaminace životního prostředí** (to je půdy, horninového prostředí, podzemních a povrchových vod)

Produkce odpadů bude zákonitě stoupat s růstem počtu obyvatel. Současně lze však očekávat zvyšování podílu tříděného odpadu a následné recyklace. Tento předpoklad je v souladu s Plánem odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje.

Obdobná je situace i v produkci odpadních vod. K jejich likvidaci územní plán navrhuje rozšíření kanalizačního systému do nové zástavby a napojení na centrální ČOV.

8. Zhodnocení způsobu zapracování cílů ochrany životního prostředí přijatých na mezinárodní nebo komunitární úrovni do politiky územního rozvoje a jejich zohlednění při výběru řešení. Zhodnocení způsobu zapracování cílů ochrany životního prostředí do územně plánovací dokumentace a jejich zohlednění při výběru variant řešení.

Pro řešení územních plánů je důležité základní vymezení a definice rozvojových oblastí, os a specifických oblastí na úrovni jednotlivých regionů. V územním plánu Dolní Lutyně je situace popsána následovně:

Základní vymezení a definice rozvojových oblastí je provedeno v Politice územního rozvoje ČR (PÚR ČR).

Z PÚR ČR je patrné základní vymezení rozvojových oblastí a os a specifických oblastí národního významu a zařazení obce Dolní Lutyně do **rozvojové oblasti OB 2 Ostrava** a **specifické oblasti SOB 5 Karvinsko**. Priority územního plánování upřesněné pro řešené území jsou definovány takto :

- **z hlediska rozvojové oblasti OB 2** (pouze nepřímo se dotýkající řešeného území) :
- a) řešit územní souvislosti spojené s výstavbou dálnice D47 Lipník nad Bečvou – Ostrava – hranice ČR.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území si kladou obecně za cíl :

- a) zlepšovat podmínky pro příznivé životní prostředí.
b) podporovat využívání „brownfields“.

- **z hlediska specifické oblasti SOB 5 :**
- a) v hlavních ekonomických střediscích oblasti vytvářet územní podmínky pro regeneraci sídel (přestavbu zastavěného území a jeho zkvalitnění) a rekultivaci devastovaných ploch za účelem jejich využití pro nové průmyslové zóny, případně pro rekreační krajinu,
b) vyhledávat vhodná území pro výstavbu nových průmyslových zón a logistických center i pro jiné využití, zejména opuštěné průmyslové plochy vhodné pro další využití a plochy v návaznosti na dopravní koridory D47 a R48 a v příhraničních oblastech,

- c) vyhledávat vhodná území pro vytváření sítě zelených pásů a ploch v oblasti pro zachování ekologické stability a prostupnosti krajiny a vymezovat plochy vhodné pro zalesnění, zejména v rámci rekultivací ploch po těžbě,
- e) nástroji územního plánování zkvalitnit celkovou urbanistickou strukturu zástavby,
- f) vyhledávat vhodné pozemky pro obytnou výstavbu zejména rodinných domů,
- g) koordinovat územně plánovací činnost a územní rozvoj oblasti s polskou stranou a spolupracovat s ní při tvorbě územně plánovací dokumentace krajů,
- h) stanovit opatření pro zajištění ekologického pilíře v rámci udržitelného rozvoje v rovnováze s ostatními pilíři.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území si kladou obecně za cíl :

- a) vytvářet předpoklady pro dosažení vyvážených podmínek udržitelného rozvoje území,
- b) vytvářet podmínky pro zlepšení a stabilizaci životní úrovně obyvatel,
- c) vytvářet možnost krátkodobé rekreace v oblasti
- d) řešit rozpor mezi zájmy těžby černého uhlí a ohrožením zastavěného území a devastací krajiny,
- e) podporovat restrukturalizaci stávající ekonomiky, výstavbou nových průmyslových zón a logistických center vytvořit nové pracovní příležitosti,
- f) vytvářet podmínky pro zajištění jak zájmů ochrany přírody, tak zájmů ekonomických a sociálních.

Obecně s ohledem na stav současných podkladů je nutno považovat za základní problémy řešeného území nerovnovážený a nepříznivý stav hospodářského pilíře řešeného území a zčásti i problémy v oblasti životního prostředí. Soudržnost obyvatel území je ohrožena zejména na velkých sídlištích města.

Problémy specifických oblastí by měly být řešeny řadou rozvojových a podpůrných opatření v rámci regionální politiky, zejména na úrovni kraje (program územního obvodu kraje, regionální operační programy) a ČR. Vazby mezi regionálním a oborovým vymezením, postavením specifických oblastí (např. hospodářsky slabými strukturálně postiženými) a vymezením plynoucím z územně plánovacích podkladů se v současnosti hledají.

Pro zapracování dalších aspektů se vycházelo z koncepcí platných pro Moravskoslezský kraj. Popis jejich základních charakteristik a aplikací je uveden v kapitole 5. Koncepce obsahují i výhledy a cíle pro životní prostředí a z tohoto pohledu byly zapracovány i do územního plánu Dolní Lutyně. Týká se to zhodnocení a vývoje rozvoje využívání podzemních vod, budování vodovodů a kanalizací, zlepšování kvality vod, zlepšování kvality ovzduší, hospodaření s odpady, energetické koncepce, rozvoje dopravy, programu Zdraví 21 a ochrany přírody.

V rámci samotného řešeného území se problémy projevují zejména v hospodářských podmínkách území, ale do značné míry i v oblasti životního prostředí.

9. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí

Územní plán Dolní Lutyně navrhl změny, které umožní další rozvoj oblasti a současně doplnil řadu nových úprav, které mají za cíl zachovat ekologickou stabilitu krajiny. Při realizaci změn a sledování jejich vlivů na životní prostředí je nezbytné dodržovat určité postupy a ukazatele specifické pro posuzované území:

- Řada doporučení je v obecné úrovni zapracována v územním plánu. Tato doporučení po jejich projednání a schválení je nezbytné respektovat, aby negativní dopady těchto změn byly minimální nebo byly zcela odstraněny.
- U rozsáhlejších záměrů je nutno počítat s dalším projednáním ve smyslu posouzení vlivů tohoto záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. v platném znění.
- U konkrétních území s již definovanou ochranou (chráněná území) je třeba dodržovat zákony a vyhlášky platné pro tato území a jejich naplňování kontrolovat. Nestandardní zásahy předem projednat s příslušným orgánem ochrany přírody.
- Schvalovat záměry, které odpovídají platnému územnímu plánu a při jejich realizaci zachovávat postupy, které neohrozí okolní prostředí a umožní naplnění cílů koncepcí Moravskoslezského kraje
- U rámcových záměrů (například výrobní zóny), kde není dosud definitivně rozhodnuto o konečném využití, postupovat při výběru konkrétního projektu podle následujících kritérií:
 - Zacházení s nebezpečnými látkami
 - Zabezpečení ochrany půd a horninového prostředí
 - Zabezpečení ochrany vod, výstavba odpovídající ČOV
 - Zachování odtokových poměrů (zasakování dešťových vod, záchytná nádrž)
 - Řešení dopravy s ohledem na intenzitu dopravy v místě projektu
 - Produkce emisí
 - Produkce odpadů a jejich likvidace
 - Řešení problémů starých zátěží
 - Estetika stavby a její soulad s okolím, ovlivnění krajinného rázu
 - Využití prostoru k výsadbě zeleně
 - Počet nově vytvořených pracovních míst
- U výstavby rodinných domů doporučujeme zvažovat vnější siluety zastavěného území s ohledem na charakteru a rozmístění povolovaných staveb a doprovodné zeleně.
- Ve venkovské krajině doporučujeme zachovávat charakter staveb, který koresponduje se současným charakterem staveb.
- Při realizaci vysokorychlostní tratě preferovat vedení trasy v prostoru EVL při jižním okraji navrženého koridoru
- Před zahájením výstavby vysokorychlostní tratě provést entomologický průzkum s důrazem na průzkum páchníka hnědého v dřevinách určených k vykácení
- Minimalizovat kácení dřevin v trase vysokorychlostní tratě

- Pro zachování kvality zásob podzemních vod v bohumínském přehloubeném korytu nebudovat v prostoru jeho výskytu nebo jeho těsné blízkosti provozy (nebo neprovádět jiné aktivity), které by mohly kvalitu vody ohrozit.

10. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů

Zpracování územního plánu Dolní Lutyně stanoví základní koncepci rozvoje území města, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezuje zastavěné území, zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití (plochy přestavby), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.

Řešení územního plánu Dolní Lutyně předkládá zábor půdy 288,19 ha, z toho je 275,75 ha zemědělských pozemků.

Největší rozsah záboru půdy se předpokládá pro plochy smíšeně obytné –127,39 ha, pro plochy těžby 106,00 ha a pro dopravní koridory – 37,94 ha. Mimo to je v plochách rezerv vyčleněné 166,02 ha pro vysokorychlostní železnici, plochy podél dálnice D1 a plochy těžby. Nejasná zůstává plocha letiště, která je vedena jako nestabilizované území o ploše 204 ha. Z lesních pozemků se předpokládá trvalý zábor minimálně 1,8 ha (bude záviset na způsobu využití ochranného pásma železnice).

K zalesnění je naopak navrženo v rámci územního systému ekologické stability 34,37 ha zemědělských pozemků.

Novou obytnou výstavbu se předpokládá realizovat především v prolukách stávající zástavby nebo v návaznosti na stávající zástavbu.

Územní plán nenavrhuje konkrétní odstavné parkovací plochy. Předpokládá jejich realizaci v rámci kapacit ploch pro bytové domy a výrobní areály, případně občanskou vybavenost. Kapacitu parkovacích ploch u současných zařízení občanského vybavení je hodnocena jako dostatečná.

Pro rekreaci je nově navrženy dvě nové cyklistické stezky (prvá podél řeky Olše, která je vedena od Bohumína do zastavěného území Věřňovic a do Dětmovic a druhá vedená jižní částí k.ú. Dolní Lutyně z Ďáblovy kolonie do sportovního areálu v ul. U koupaliště)

Zásahem do organizace dopravy a vzhledu krajiny je výstavba dálnice D1 do Polska, návrh vysokorychlostní železnice a jako plocha účelové komunikace - rezerva I/67.

Vysokorychlostní železnice bude vyžadovat zábor ploch zeleně.

Naopak navýšení zeleně přinese výstavba územního systému ekologické stability, která předpokládá zalesnění 34,47 ha půdy.

Územní plán dále řeší zásobování nové výstavby vodou, plynem a elektrickou energií a zabývá se i likvidací odpadních vod.

Na správním území Dolní Lutyně jsou navrženy dvě lokality soustavy Natura 2000 – Evropsky významné lokality Niva Olše – Věřňovice a Ptačí oblasti Heřmanský stav – Odra – Poolší.

Z hlediska životního prostředí v budoucnu budou klíčové kvalita ovzduší a v menší míře dopravní problémy.

Předložený územní plán Dolní Lutyně je z hlediska ochrany životního prostředí a přírody akceptovatelný při dodržení doporučení uvedených v tomto posouzení a při dodržení předložené specifikace v Územním plánu Dolní Lutyně. Nebude mít významný negativní vliv na celistvost a předměty ochrany evropsky významných lokalit a ptačích oblastí.

V Ostravě dne 11.6.2009

Literatura:

- Banaš M. (2009) :** Posouzení vlivu koncepce „Návrh územního plánu Dolní Lutyně“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle §45i zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Ekogroup czech s.r.o., Olomouc
- Hrabánková A. a kol. (2007):** Revize zranitelných oblastí pro nitrátovou směrnici. VÚV T.G.M. Praha.
- Černíkovský L., Krejčí B., Ptašek P., Machač M., Krušík M. (2007):** Kvalita ovzduší v oblasti Ostravsko-Karvinska
- Doucha P. (2008):** Dopravní hluk a lidské zdraví. EKO, r. XIX, 1, s. 13-14.
- Dostál T, Vrána K, Krása J, Jakubíková A, Schwarzová P, David V, Nováková H, Bečvář M, Veselá J, Kavka P. (2007):** Metody a způsoby predikce povrchového odtoku, eroze a transportu sedimentu v krajině, výzkumná zpráva projektu COST1P04OC634.001, ČVUT v Praze, Fakulta stavební, Katedra hydromelioreací a krajinného inženýrství, Praha.
- Čurda a kol. (1998):** Vysvětlivky k souboru geologických a ekologických účelových map přírodních zdrojů v měřítku 1 : 50 000. List 15-42 Bohumín. Český geologický ústav. Praha.
- Kačura G., Kněžek M., Krásný J., Skořepa J. (1970):** Vysvětlivky k hydrogeologické mapě ČSSR 1:200 000 list M-34-XIX Ostrava. MS Archiv - Ústřední ústav geologický Praha.
- Krajíček L. a kol. (2008):** Návrh Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje. Atelier T-plan, s.r.o.
- Olmer M. – Herrmann Z. – Kadlecová R. – Prchalová H et al. (2006):** Hydrogeologická rajonizace České republiky. Sborník geologických věd. hydrogeologie, inženýrská geologie 23, str. 5-31.
- Quitt E. (1975) :** Klimatické oblasti ČSR, Mapa 1: 500 000. Geografický ústav ČSAV Brno
- Salvetová H. a kol. (2007):** Územní plán Dolní Lutyně. Urbanistické středisko Ostrava, s.r.o.
- Skořepa J. (1971):** Hydrogeologie listu M-34-74-A-a (Dolánek) a M-34-74-A-c (Karviná). Ústřední ústav geologický. Praha.
- Šrám Radim J. (2007):** Nové poznatky o vlivu znečištěného ovzduší na zdravotní stav populace. Ochrana ovzduší, 5-6/2007, p. 5-9.
- Řezáč B. (1961):** K hydrogeologickým poměrům subglaciálního koryta mezi Starým Bohumínem a Dětmovicemi. Přírodovědný časopis slezský 22/1961, č.1, Opava.
- Kolektiv autorů (2006):** Návrh národního rozvojového plánu České republiky 2007 – 2013. Ministerstvo pro místní rozvoj.
- Územní plán velkého územního celku Ostrava – Karviná** (Urbanistické středisko Ostrava, s.r.o., 2005), schválený Zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 21.12.2006 usnesením č.15/1322/1;